

ISSN 2544-9338

# INTERNATIONAL JOURNAL OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN SOCIAL SCIENCE



RS Global

Scientific Edition

# INTERNATIONAL JOURNAL OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN SOCIAL SCIENCE

1(33), March 2022

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss)

---

## Chief editor

**Violeta Georgieva-Hristozova**

Ph.D. in Education, Trakia University, Bulgaria

## Editorial board:

### Utebaliyeva Gulnara

Doctor of Philological Science,  
Al-Farabi Kazakh National University,  
Kazakhstan

### Rossikhin Vasyly

Dr.Sc. in Law, Vice-Rector,  
Kharkiv National University of Radio  
Electronics, Ukraine

### Krokhmal Nataliia

Professor, PhD in Philosophy,  
National Pedagogical Dragomanov  
University, Ukraine

### Vozniakovska Kristina

Doctor of Law, Professor, Department of  
Civil Law, Chernivtsi Law Institute National  
University "Odessa Law Academy",  
Chernivtsi, Ukraine

### Cheshmedzhieva Margarita

Ph.D., Associate Professor,  
South-West University "Neofit Rilski",  
Faculty of Law and History,  
Department of Public Law,  
Bulgaria

### Sas Nataliia

Associate professor, Doctor of  
Pedagogical Sciences,  
Poltava National V. G. Korolenko  
Pedagogical University, Ukraine

### Mirza Natalya

Higher Doctorate of Pedagogical Sciences,  
Associate Professor, Karaganda  
State University of E.A. Buketov, Kazakhstan

### Mammadov Oruj

Ph.D. in Law,  
The Academy of Public Administration  
under the President of the Republic of  
Azerbaijan

### Paramonova Svetlana

Ph.D. in Criminal Law,  
Marie Curie Scholar / Senior Researcher  
at Zagreb University, Law Faculty,  
Croatia

### Orehowskyi Wadym

Doctor of historical sciences,  
Chernivtsi Trade-Economic Institute  
Kyiv National Trade and Economic University,  
Ukraine

---

**Publisher –**  
RS Global Sp. z O.O.,  
Warsaw, Poland

Numer KRS: 0000672864  
REGON: 367026200  
NIP: 5213776394

## **Publisher Office's address:**

Dolna 17,  
Warsaw, Poland,  
00-773

**Website:** <https://rsglobal.pl/>  
**E-mail:** [editorial\\_office@rsglobal.pl](mailto:editorial_office@rsglobal.pl)  
**Tel:** +4(822) 602 27 03

DOI: 10.31435/rsglobal\_ijitss  
OCLC Number: 1036501433  
Publisher – RS Global Sp. z O.O.  
Country – Poland  
Format: Print and Electronic version  
Frequency: quarterly  
Content type: Academic/Scholarly

## CONTENTS

<b>Колін Юрій Владимирович</b> ОБРАЗ МИРА И ДЕВАЛЬВАЦИЯ НРАВСТВЕННЫХ ЦЕННОСТЕЙ В СОВРЕМЕННОМ ОБЩЕСТВЕ: АСПЕКТЫ ПРОБЛЕМЫ .....	3
<b>Авакян Мария Эдуардовна</b> МАСОНСТВО И СОВРЕМЕННОСТЬ: ВОЗРОЖДЕНИЕ ДВИЖЕНИЯ В АРМЕНИИ (анализ республиканской прессы) .....	9
<b>Razmolodchikova I. V.</b> PLANNING AND ORGANIZATION OF WORK OF THE EXTRACURRICULAR EDUCATIONAL INSTITUTION AS A SOCIO-PEDAGOGICAL ISSUE AND THE BASIS OF DEVELOPMENT OF A CREATIVE PERSONALITY .....	13
<b>Черняк Сергій Геннадійович</b> ОСОБЛИВОСТІ КЕРІВНИЦТВА СИСТЕМОЮ ОСВІТНЬО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ СОЦІАЛІСТИЧНІЙ РАДЯНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ (1920 – 1930 pp.) .....	16
<b>Diasamidze Mzia, Shotadze Anna, Gvinjilia Tsira</b> OPPORTUNITIES AND VERSATILITY OF ONLINE LEARNING IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS .....	22
<b>Зіза Олександр Олександрович</b> ЗМІСТ ПРОФЕСІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА .....	27
<b>Johanes Witoro</b> THEOLOGICAL STUDY OF MATTHEW 28:19-20 AND ITS RELEVANCE TO THE ROLE OF THE CHURCH IN THE MINISTRY OF GOSPEL PREACHING .....	30
<b>Квасниця Роксоляна</b> ВЗАЄМОВПЛИВ СИНДЕМІЙ ТА FASHION-ПРЕЗЕНТАЦІЙ 2 ПОЛ. XX ст. – ПОЧ. XXI ст. ....	41
<b>Yarmoshuk Karina Igorevna</b> NEW INSTRUMENTS FOR CHINA'S COMPETITION FOR LEADERSHIP IN THE SOUTH PACIFIC REGION (THE SPR) .....	46
<b>Babayan Izabella Gravikovna, Durgaryan Alesa Misakovna</b> THE FEATURES FOR PLANNING AN EFFECTIVE TEACHER TRAINING ON THE VIRTUAL PLATFORM .....	50
<b>Fariz Aydin</b> THE DRIVING FORCES OF VOLITIONAL QUALITIES .....	54
<b>Каплуненко Я. Ю., Кучина В. В.</b> АДАПТАЦІЯ ТА ВАЛІДИЗАЦІЯ П'ЯТИФАКТОРНОГО ОПИТУВАЛЬНИКА МАЙНДФУЛІНЕС (ПОМ-39) .....	62
<b>Setyanto Putro, Rianto Rianto, Bima Haria Wibisana</b> MAKING BUSINESS POLICIES AND STRATEGIES IN THE VUCA ERA WITH TECHNOLOGY DEVELOPMENT: A LITERATURE REVIEW .....	72
<b>Dmytruk Zoia</b> CONCEPTUAL FOUNDATIONS OF BUILDING THE POSITIONING MANAGEMENT MODEL FOR THE GENERAL EDUCATION INSTITUTION IN THE REGIONAL MARKET OF EDUCATION SERVICES .....	80

# ОБРАЗ МИРА И ДЕВАЛЬВАЦИЯ НРАВСТВЕННЫХ ЦЕННОСТЕЙ В СОВРЕМЕННОМ ОБЩЕСТВЕ: АСПЕКТЫ ПРОБЛЕМЫ

*Колин Юрий Владимирович, докторант, кандидат философских наук, Кафедра "теория культуры", Институт философии и социально-политических наук, Южный федеральный университет, Российская Федерация, ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0003-2700-7096>*

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7755](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7755)

## ARTICLE INFO

**Received** 24 December 2021

**Accepted** 10 February 2022

**Published** 30 March 2022

## KEYWORDS

moral values, scientific and technological progress, image of world, cultural dialogue, posthumanism, transhumanism, radical constructivism, capitalism, social inequality, constructive alternatives.

## ABSTRACT

The article analyzes the dangers of scientific and technological progress for society, it is argued that the relativization of moral values in modern society has its source in relation to man as an object, which leads to primitivization and disintegration of the individual. The attitude to another culture as an object for colonization also contributes to the moral degradation of society.

The article draws a distinction between a moral and a civilized person, criticizes the theoretical foundations of the concepts of posthumanism, transhumanism, radical constructivism and constructive alternativeism from the standpoint of the concept of moral values as a manifestation of the substantiality of the individual and mass consciousness in general.

The moral sphere is considered in the article as a manifestation of the substantiality of human consciousness, the image of the world based on the relationship to the Other as a subject. The article discusses the process of formation of the moral sphere of society as the basis of the image of the world, a manifestation of the substantiality of human consciousness, its irreducibility to schemes and attitudes imposed within the framework of private interests.

As examples of the attitude to moral values as a criterion of the substantiality of human consciousness, the legend of the Grand Inquisitor in the novel by F. Dostoevsky "The Brothers Karamazov", the understanding of humanitarian values in the novel by Yu. Dombrovsky "Faculty of unnecessary things", as well as the concept of the categorical imperative by I. Kant are given.

**Citation:** Yuri V. Kolin. (2022) Image of the World and Devaluation of Moral Values: Aspects of the Problem. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7755

**Copyright:** © 2022 Yuri V. Kolin. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Введение.** В 20 веке сформировалась тенденция к эскалации насилия во всех его формах: в мировых войнах и различных социальных катаклизмах по различным оценкам погибло от 150 до 200 миллионов человек. Насилие приобретает все более изощренные формы насилия над человеческим сознанием, его духовной и культурной природой посредством погружения человека в различные формы виртуальной реальности.

Результатом войн и конфликтов явился крах надежд на реализацию концепций «просвещенного человека», «эры разума» и т.д., что повлекло за собой осознание чрезвычайно тонкой грани, отделяющей человека от животного, а также понимание нетождественности понятий «человека цивилизованного» и «человека нравственного». Цивилизованный человек как обладающий навыками социального взаимодействия нетождественен нравственному человеку, ставящему себе границы приемлемости своих действий, несмотря на всю выгоду от их возможного нарушения.

Несоразмерность цивилизационных ритмов развития общества и ритмов нравственного развития личности формирует проблему, которая заключается в том, что для развития

цивилизации никогда не было особой необходимости в постоянных нравственных усилиях. История орудий, история комфорта всегда опережала уровень нравственного развития личности, историю понимания человеком своей ответственности и укорененности во взаимозависимой системе природных, культурных и социальных отношений.

Научно-технический прогресс способствует изменению биосферы, развитию ноосферы и в тоже время создает искушение преувеличивать возможности человечества по изменению окружающего мира. Искушение использования научно-технического прогресса в узких частных интересах, игнорирования общественных потребностей и интересов, в рамках попыток создания искусственного образа мира в массовом сознании, оторванного от подлинной человеческой природы, но отвечающего частным идеологическим интересам и обосновывающего релятивность нравственных ценностей, - возрастает по мере увеличения возможностей человечества по изменению окружающего мира.

Расширение возможностей вмешательства человека в сферу природы, в том числе и в саму природу человеческого сознания создает иллюзию безграничности человеческих возможностей в длительной временной перспективе и использования этих возможностей в узких частных интересах. В тоже время растущий уровень социального неравенства во всем мире [19] служит свидетельством увеличивающейся пропасти между частными и общественными интересами, что создает опасности катастрофической направленности научного прогресса.

В статье утверждается, что приоритет общественных интересов над частными служит основой сбалансированности научно-технического прогресса, его конструктивной направленности на благо всего общества.

Одной из основных причин войн и конфликтов служит диктат частных интересов и, как следствие, моральный релятивизм. Двойные стандарты, отрицание универсальности и признание условности моральных ценностей, представление об ограниченности их применения в рамках этнических, социальных, национальных, религиозных и иных критериев; отрицание безусловности нравственных ценностей и трактовка их смысла в зависимости от совокупности конкретных частных интересов, господствующих в обществе. Установка понимания релятивности нравственных ценностей основывается на образе мира, в котором доминирующую роль играют идеологические компоненты, воплощающие ту или иную конфигурацию частных интересов доминирующих социальных групп.

В современном мире искушение забвения нравственных норм, создает иллюзию ненужности нравственности для эффективной стратегии поведения, когда гуманитарная сфера, выражаясь словами Ю. Домбровского [2], превращается в "факультет ненужных вещей", помеху на пути личного успеха и социального прогресса. Создается иллюзия, что нравственный выбор, выходя за рамки юридических норм и не вписываясь в статистические математические модели, превращается в нечто относительное, необязательное и лишнее конкретного смысла. В Легенде о Великом инквизиторе Ф. Достоевского [5] нравственный выбор, свобода выбора вообще подменяется набором заранее заданных клише, стереотипов поведения, не требующих подлинной свободы выбора.

В современном обществе усиливается тенденция понимания нравственных норм как относительных, содержание которых определяется, обуславливается конкретной исторической ситуацией, уровнем научно-технического развития, политической повесткой и имеющих ограниченный и необязательный характер [8]. В тоже время нравственная сфера есть выражение общих интересов, общественных потребностей, и разрушение ее способствует дестабилизации общественного восприятия, деградации образа мира в массовом сознании и общественной дестабилизации.

#### **Научно-технический прогресс и нравственные ценности: аспекты проблемы.**

Развитие науки в современном мире все больше открывает зависимость разума от иррациональных сил человеческой природы, проявляющихся в забвении нравственных ценностей и безудержной жажде человеком господства над природой и себе подобными. Относительность моральных ценностей обосновывается адептами релятивного восприятия мира [8] научно-техническим прогрессом, изменяющим человека, общества и всю среду человеческого существования и в этом отношении, изменяющим и само восприятие нравственных ценностей, ставя его в зависимость от конкретного социально-исторического момента.

В рамках современных научных концепций ограниченность и неуниверсальность моральных ценностей обосновывается разными способами. Например, конструктивный

альтернативизм [18] полагает, что существует множество одинаково верных моделей реальности и, следовательно, систем ценностей на их основе. В рамках радикального конструктивизма [16] отрицается сама способность объективного познания, что критиками данного течения [6] рассматривается как обоснование солипсизма, лишаящего науку своего объективного основания, а также представляющего аксиологическую сферу общества в качестве изменчивого комплекса впечатлений.

В данной концепции моральные ценности и культура в целом рассматриваются как производная субъективных ощущений человека, имеющих изменяющийся и непостоянный характер.

В концепциях постгуманизма и трансгуманизма человек не рассматривается как завершающая стадия биологической эволюции, а как промежуточная стадия к более высоким биологическим формам. В то время как нормы нравственности рассматриваются как относящиеся к определенной исторической стадии развития человечества и данные нормы могут быть неэффективны и контрпродуктивны для более высоких стадий развития человеческой эволюции, для сверхчеловека будущего [12, 13, 20].

По мнению некоторых исследователей [1], расширение технических возможностей совершенствования способностей человека к восприятию мира, его когнитивных способностей обработки информации, - ставит вопрос о том, насколько нравственные нормы, сформированные на протяжении тысячелетий, будут адекватны и применимы для человека, кардинально расширившего возможности своего сознания. Примером вмешательства технических средств в функционирование человеческого мозга может служить распространение приборов виртуальной или дополненной реальности, информационных систем, работающих напрямую от электрических сигналов человеческого мозга.

Широкое применение искусственного интеллекта, развитие программ "коррекции" человеческого генома с декларируемыми целями преодоления наследственных болезней ставит вопрос: насколько человек с искусственно заданными теми или иными параметрами будет человеком. Насколько образ восприятия мира человеком с искусственными заданными характеристиками сознания будет тождественен образу восприятия мира людьми, не прошедшими "коррекцию" своего сознания, в том числе в сфере восприятия нравственных ценностей как основы существования человека как личности.

Капиталистическое общество, повышая уровень конкурентной среды, часто опирается на принципы социал-дарвинизма, рассматривая человеческий прогресс сквозь призму личного успеха. Девиз: "Ты никто, если ты не номер первый" - становится оправданием разрушения нравственных границ.

Исследователи капитализма [4] полагают, что капитализм, в отличие от социализма и коммунизма, не претендует на способность определенно решить главнейшие общечеловеческие проблемы. Капитализм не обещает осуществить глубинные духовные чаяния или покончить с неравенством, бедностью, расизмом, сексуальной распущенностью, загрязнением окружающей среды и войной.

Свободный рынок не обещает счастливое будущее для всего человечества. В лучшем случае он держит обещание о неподтасованной лотерее, но, как и во всех подобных соревнованиях, самый крупный выигрыш достанется незначительному меньшинству игроков. Следовательно, по мнению исследователей, в рамках капитализма универсальность нравственных ценностей недостижима. Социальное неравенство, достигшее гигантских размеров [19], свидетельствует о пренебрежении нравственными нормами в сфере социальных отношений.

Проблема релятивности нравственных ценностей в современном обществе является частью проблемы релятивности аксиологической сферы общества в целом, в том числе релятивности и условности эстетических ценностей. В современном постмодернистском искусстве эстетические критерии становятся необязательными, граница искусства размывается, что позволяет сделать вывод исследователям о "смерти современного искусства" в его традиционном понимании, основанном на классических эстетических ценностях [10].

В более общем аспекте, проблема состоит в формировании в массовом сознании образа мира, в котором возможна относительность нравственных ценностей.

**Проблема универсальности нравственных ценностей: аспекты субъект-субъектного видения мира.** Человеческий разум преобразует окружающую среду в соответствии со своими потребностями и устремлениями. Новейшие открытия в области геной инженерии,

биотехнологии, сфере коммуникаций и информационных технологий позволяют говорить о создании искусственной среды обитания человека столь же значимой и опасной для него как естественная среда. Ноосфера, о которой говорили великие мыслители прошлого В. Вернадский и Тейяр де Шарден, приобретает все более реальные очертания [7, 21].

В тоже время по мере технического прогресса растет опасность нравственного невежества, способного уничтожить как отдельную личность, так и человечество в целом: современное общество превращается в общество, смысл которого в росте потребления вещей, превращения ценностей в объекты потребления. Как полагают исследователи, человек все больше детерминируется миром вещей, теряет свободу воли, превращается в объект среди других объектов, теряет степени свободы, перестает быть творцом. В рамках потребительского отношения к миру, вещи оказывают на человека все большее влияние, мир вещей становится доминирующим в видении мира современного человека [16].

Несмотря на возросший объем информации, возможность получения надежной экспертной оценки, тем более из альтернативных источников, для большинства населения остается чрезвычайно низкой [11], что делает его все более восприимчивым к манипуляциям и фальсификациям.

Вера во всемогущество науки, экстраполяция принципов и моделей, применяемых в науке и технике на другие сферы жизни, приводит к редукции многообразия социальной жизни к набору формул и моделей, могущих иметь катастрофический характер, вследствие применения достижений науки вне каких-либо нравственных ограничений. Примером здесь может служить использование человеческих эмбрионов в медицинских целях, проекты клонирования человека и т.д. [8].

Человеческая цивилизация неразрывно связана с наукой, технологическим прогрессом, базирующимся на субъект-объектных отношениях, противопоставлении субъекта и объекта (человек-природа, общество-человек и т.д.). Субъект – объектные отношения – это иерархические отношения, одним из вариантов которых являются отношения господин – раб, в которых право на развитие и реализацию своего потенциала имеет только одна сторона.

В этих моделях "Другой": другой народ, культура и т.д.- рассматриваются в качестве объекта: как миссионерский объект, источник ресурсов и т.д., но никогда как равноценный Субъект, способный стать участником диалога. Другой в данной модели видения мира рассматривается как объект, материал для преобразований, источник ресурсов для субъекта. *Априорная неполноценность Другого как объекта и материала для субъекта есть одна из основных характеристик субъект-объектной модели.* В качестве "Другого", понимаемого как объект, может быть представлена как природа, так и отдельный человек, общность, класс, культура, человечество в целом.

Абсолютизация субъект-объектных отношений, видение мира в субъект-объектном ракурсе создает условия для формирования националистических, расистских и фашистских идеологий, направленных на противопоставление "высших" и "низших" народов, "субъектов" и "объектов" истории, одного народа или культуры другим народам и культурам, что послужило одной из основных причин девальвации нравственных ценностей, социальных катастроф 20 века и гибели миллионов людей. В рамках субъект-объектной модели находится видение мира, где миссионерская роль отводится одной из мировых сил, например Западу и либеральной демократии [14, 17].

Субъект-объектные отношения к миру проявляются также в экологической сфере. Эксплуатация природных ресурсов приобрела грандиозный масштаб в 20 веке, что привело к исчезновению с лица Земли сотен видов флоры и фауны.

В субъект-объектной модели культурные ценности и нравственные ценности, в частности, не могут иметь универсальный характер как проявление единства и универсальности человеческой природы. Универсальность невозможна в рамках субъект-объектной модели восприятия мира, где другой рассматривается как объект и источник ресурсов. Универсальность ценностей, в свою очередь, есть следствие равноправного отношения к Другому, субъект-субъектного видения мира, в рамках диалога, где учитывается содержание и закономерности каждого из субъектов.

Согласно теореме Томаса, ситуация, представляющаяся реальной, реальна по своим последствиям [15]: субъект-объектная модель видения мира обосновывает право отдельных «разумных» представителей человечества на преобразование именем науки и с разумными целями - «грубой материи»: всего остального человечества. С дальнейшей реализацией данной

субъект-объектной модели необходимо связывать основные опасности третьего тысячелетия, которые кардинально возрастают по мере развития технического прогресса и понимания относительности и условности нравственных ценностей.

Нравственное невежество проявляется не только в отсутствии знаний и ощущении своей самодостаточности без них, но, прежде всего, как непризнание своей зависимости и укорененности в целостности человеческого сообщества, а значит и непризнание общезначимости, универсальности и априорности высших культурных ценностей, невозможности существования человека как человека вне их.

Нравственное невежество, по нашему мнению, становится одной из характерных черт современного человека, который все больше ощущает себя самодостаточным в сфере иллюзий и мифов, теряя способность, а, главное, стремление к овладению подлинным знанием [11], что ставит человека вне культуры как совокупного общественного интеллекта и неминуемо приводит к деструктивной направленности личных притязаний и устремлений.

Путь осознания неадекватности и ограниченности субъект-объектной модели ведет к признанию легитимности попыток увидеть в Другом субъекта, оценить направленность на равноправный диалог как одну из высших ценностей современного мира.

В противоположность субъект-объектной модели существует модель видения мира, рассматривающая человека и мир как части единой континуальной Вселенной, где любая часть присутствует в другой. В этой модели нет противопоставления субъекта и объекта, а есть представление о единстве как континуальности в рамках субъект-субъектного взаимодействия.

Формирование почти идентичной системы нравственных ценностей в самобытных мировых культурах: христианской, буддийской, китайской, исламской – свидетельствует о субстанциальном единстве и универсальности человеческого сознания, человеческой сущности, формой проявления которой служит сфера морали. Аутентичность человеческого сознания проявляется в нравственных ценностях как универсальном отношении к Другому: личности, народу, культуре как к субъекту, равноправному участнику диалога. Где каждый из участников есть проявление, форма реализации единой и универсальной природы человеческого сознания.

Примером данного подхода может служить категорический императив И. Канта: поступай так, чтобы максима твоей воли могла служить основой всеобщего законодательства [3]. И. Кант полагал, что человека нужно всегда рассматривать как цель, а не как средство. Именно данный подход может служить основой понимания универсальности нравственных ценностей и их доминирования в массовом сознании.

Нравственные ценности, универсальность нравственной сферы, аксиологической сферы в целом, безотносительно к тому или иному периоду, не является благим пожеланием, а служит воплощением универсальных общечеловеческих интересов, служащих основой конструктивной направленности научно-технического прогресса.

Для сохранения человеком своей сущности особую актуальность приобретает априорная значимость нравственных норм, воплощенная, в том числе в категорическом императиве И. Канта, утверждающем о необходимости отношения к человеку всегда как к цели и никогда как к средству [3].

Для формирования субъект-субъектного отношения к миру необходим равноправный межкультурный диалог, построенный на принципе субстанциональности массового сознания и взаимодополнительности культур в рамках мировой культуры. Сущность данной парадигмы субъект-субъектного видения мира - путь ненасилия как по отношению к отдельному человеку, так и природе в целом.

**Выводы.** Эволюция цивилизации происходит в значительной степени стихийно, в то время как нравственная эволюция проходит в личностном измерении и требует значительных осознанных усилий, направленных на понимание отдаленных последствий своих действий и ответственности за них.

Стирается важная грань между ощущением могущества человеческого разума и ощущением вседозволенности, порождающим соблазн насилия и произвола, реализации узкогрупповых интересов на основе последних достижений науки и техники, вопреки интересам большинства общества и отдельной личности.

Проблема заключается в том, чтобы не допустить, чтобы сфера разума, ноосфера была чем-то искусственным, чуждым, насильственным и деструктивным как природе самого человека, так и естественным системам окружающей среды.



Трагизм и парадоксальность ситуации заключается в том, что на протяжении всей своей истории человек боролся с внешними угрозами, исходящими от себе подобных или от стихийных проявлений сил природы: будь то засуха, эпидемия или наводнение. Сейчас же человек призван бороться за выживание с внутренней угрозой, исходящей от него самого, угрозой нравственного невежества как понимания относительности нравственных ценностей.

Человечество, обладая огромным технологическим потенциалом, в нравственном аспекте остается, в значительной степени, на уровне варварства и только инстинкт самосохранения предохраняет его от тотального взаимоуничтожения.

Проблема культуры в нравственном ракурсе есть проблема понимания взаимоотношения человека и мира как целостной взаимозависимой и саморегулирующейся системы, где игнорирование закономерностей существования любого элемента влияет на систему в целом, разрушая балансовые ограничения и создавая основу для “эффекта бумеранга”. В этом аспекте нравственный выбор – это не бессмысленное и неэффективное в масштабах общества решение, а путь развития и сохранения баланса в системе “Человек – Общество – Мир”.

Насущной необходимостью, как мы полагаем, служит переориентация приоритетов развития общества на развитие гуманитарной сферы, преодоление социальной несправедливости и решение социальных, национальных и этнических конфликтов в рамках гуманистической парадигмы субъект-субъектного видения мира, понимания априорной универсальности нравственных ценностей как основы субстанциональности форм сознания: индивидуального, массового и коллективного.

#### ЛИТЕРАТУРА

1. Гельфонд М. Л., Мищук О. Н., Мирошина Е. Ю. Новый гуманизм или общество потребления: альтернативы современной цивилизации // Научно-методический электронный журнал «Концепт». - 2018. - № 4 (апрель). - 0,7 п. л. <http://e-koncept.ru/2018/183014.htm>.
2. Домбровский Ю. Факультет ненужных вещей. - М.: Художественная литература, 1989. - 512 с. - 500 000 экз. - ISBN 5-280-00907-5
3. Кант И. Критика практического разума / Пер. с нем. - СПб.: Наука, 1995. - 528 с.
4. Липсет С. Размышления о капитализме, социализме и демократии, Глава: Новые вызовы капитализму, Антологии. Предельвласти, «Век XX и мир», 1994, 1// Joseph A. Schumpeter, Capitalism, Socialism and Democracy, 3rd ed. (New York: Harper and Row, 1950).
5. Медведев А.А. «Динарий Кесаря» Тициана и «Великий инквизитор» Ф. М. Достоевского: проблема христианского искусства // Соловьёвские Исследования. - 2011. - № 3 (31). - С. 79-90.
6. Режабек, Е. А. Радикальный конструктивизм: критический взгляд // Вопросы философии. - 2006. - № 8. - С. 67-77.
7. Тейяр де Шарден П. Феномен человека / предисл. и комм. Б. А. Старостина; пер. с фр. Н.А. Садовского. - М.: Наука, 1987. - 240 с. (переиздание).
8. Bailey, Ronald (2005). Liberation Biology: The Scientific and Moral Case for the Biotech Revolution. Prometheus Books. ISBN 1-59102-227-4.
9. Baudrillard, J., 1974. La societe de consommation. Sesmythes. Ses structures. Paris, 316 p.
10. Danto, A., 2003. The Abuse of Beauty: Aesthetics and The Concept of Art, Chicago.
11. Dahl, R. (2005). What Political Institutions Does Large-Scale Democracy Require? Political Science Quarterly 120:2, pp. 187–197.
12. Esposito, Roberto (2011). "Politics and human nature". Angelaki. 16 (3): 84. doi:10.1080/0969725X.2011.621222.
13. Ferrando, Francesca (2013). "Posthumanism, Transhumanism, Antihumanism, Metahumanism, and New Materialisms: Differences and Relations" (PDF). Existenz: An International Journal in Philosophy, Religion, Politics, and the Arts. ISSN 1932-1066.
14. Fukuyama, F., 1995. The End of History, Five Years Later, History and Theory, vol. 34, n. 2, pp. 27-43.
15. Fowler L., Breast A. Implants for Graduation: A Sociological Examination of Daughter and Mother Narratives. Sociology Mind, Vol.2 No.1, January 9, 2012
16. von Glaserfeld, E. Radical constructivism: A way of knowing and learning. London: Falmer Press., 1995.
17. Huntington S. The Clash of Civilizations? // Foreign Affairs. Summer. 1993. V. 72. № 3.
18. Kenny, Vincent. An Introduction to the Personal Construct Psychology of George A. Kelly // Irish Journal of Psychotherapy, Vol. 3 No. 1 March 1984. (англ.)
19. Piketty T. Capital et idéologie, Éditions du Seuil, Paris, 2019, 1088 p. ISBN 978-2-02-133804-1. EAN139782021338041
20. Umbrello, S., & Lombard, J. (2018). Silence of the Idols: Appropriating the Myth of Sisyphus for Posthumanist Discourses. *Postmodern Openings*, 9(4), 98-121. <https://doi.org/10.18662/po/47>
21. Vernadsky, V., 2005. Essays on Geochemistry & the Biosphere. Scientific Editor, Dr. Frank Salisbury. Translated by Olga Barash. N.Y.

# МАСОНСТВО И СОВРЕМЕННОСТЬ: ВОЗРОЖДЕНИЕ ДВИЖЕНИЯ В АРМЕНИИ (анализ республиканской прессы)

*Мария Эдуардовна Авакян, кандидат филологических наук, доцент, главный специалист  
Департамента науки Российско-Армянского университета, г. Ереван, Республика Армения,  
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8648-6918>*

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7756](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7756)

## ARTICLE INFO

**Received** 03 January 2022  
**Accepted** 15 February 2022  
**Published** 30 March 2022

## KEYWORDS

Masonry, Christianity,  
church, republican press,  
modern times.

## ABSTRACT

The paper is dedicated to the topic of Masonry given day-to-day realities. The publications in the Armenian periodicals related to the rebirth of Masonry movements on post-Soviet territory, in particular in Armenia, are analyzed. The study draws parallels between century-long Masonry and newly made Masonic lodges. Historical realities, as a rule, condition today's perception of Masonic movement in Armenia which is why very often this phenomenon is interpreted ambiguously, at times being covered in a veil of mystery or, even worse, negativity. There is every indication of unreliability and lack of verification of information, various defamations and hypotheses which confuse the uneducated minds resulting in quite a natural misunderstanding.

**Citation:** M. Avagyan. (2022) Masonry and Modern Times: Rebirth of the Movement in Armenia (Analysis of Republican Press). *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7756

**Copyright:** © 2022 M. Avagyan. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Введение.** На вопрос, почему на протяжении многих веков официальная церковь ведущих христианских стран рьяно боролась с новыми знаниями, проповедуемыми довольно крепким братством масонов, и сегодня ответить нелегко. Самой популярной версией является та, что Церковь вообще всегда отличалась устойчивостью догматики, и даже малейшее отклонение от принятой трактовки считалось чуть ли не преступлением, т.е. подобным образом она отстаивала свое вековое верховенство на конечное знание. Но существуют и другие версии, более глубокие и сложные.

Христианство, изначально рожденное как мученическое, впоследствии и само позволяло себе отклонения от христианских постулатов, провозглашающих главенство любви, терпимости и милосердия. Как известно, в Армении первые христиане подвергались гонениям, почти все языческие храмы были разрушены и на их месте возводились христианские, что свидетельствует о том, что и тогда добро сеялось силой разрушения и крови [1]. И хотя в христианские обряды перешло немало от прежних культов и верований, сохранившихся до наших дней, все же раннее христианство делало все возможное, чтобы стереть даже память о прежней вере. «Христианство создавалось людьми, которые стремились найти иллюзорный выход из того социально-психологического тупика, в который зашло античное общество и античная идеология» [2]. Церковь не только разрушала языческие храмы, жестоко преследуя язычников, сжигала библиотеки, где хранились ценные манускрипты. И вот здесь вырисовывается наиболее сложная версия. Клерикалы тогда многое сожгли, однако что-то все же сохранили, взяв на вооружение, отправив в закрытые хранилища [3]. Автор многих книг по закрытым и тайным обществам Сергей Мальцев считает, «во всяком обществе есть внешняя, открытая часть, и внутренняя, тайная, владеющая сакральным знанием. Это “не скелет в шкафу” на уровне бытовой тайны, это

активно, глобально действующая группа, умеющая направлять процессы» [4]. Церковь, к сожалению, всегда представлялась противником многих философских и иных течений, стремясь удержать свое вековое господство. «Церковь, которая боролась со знанием по тем или иным основаниям и есть противник любопытствующих, которые не могут отказать себе в стремлении этими самыми знаниями овладеть. Это очень серьезно, потому что, как показывает опыт, этих людей легче уничтожить, чем заставить не любопытствовать. И есть тамплиеры, орден которых в 1310 году был упразднен папской буллой и предан вечному запрещению, однако продолжал существовать, перейдя на подпольное положение. Богатство, обеспечивающее влияние и безопасность, им удалось спасти, и чрезвычайные возможности основателей европейской банковской системы остались за ними. Две группы людей на подпольном положении, и те, и другие знают цену знаниям. Их интересы явно переплетаются, и некоторые исследователи с момента их совпадения и ведут отсчет масонству. Полагая, что франкмасоны – это реинкарнация тамплиеров, приписывая им как благочестие, так и связи с дьяволом» [5].

#### **Идеология масонов: влияние и распространение.**

Известно, что многим масонам всегда были свойственны высочайшие порывы человеческого духа, и нравственность, по многим источникам, являлась своеобразным «пропуском» в эти организации. Масоны, изначально признающие единого Бога для всех, всегда очень «напрягали» церковников, высшие иерархические круги которых также владели сокровенным знанием. И в борьбе за высшую власть иезуиты всячески пытались подорвать авторитет масонов, закрывая масонские ложи, подчас дискредитирующие саму идею масонства. «Французский ученый Рене Шайлон <...> отметил, что сегодня в мире тех, кого обвиняют в масонстве, дают им большое преимущество. Основы масонства, согласно Шайлону, были заложены во времена крестовых походов, когда королевские, церковные и интеллигентные кланы создавались (13–14 века) даже в том случае, что представители духовенства отдавали первенство церкви» [6].

Но сегодня определить, как была создана та или иная ложа, практически невозможно. Поэтому нет ничего удивительного в том, что и в Армении, как и в России и других постсоветских республиках, к масонам изначально относятся с недоверием. Одной из причин является длительная закрытость и различные слухи, подогреваемые когда-то советской властью. Другая причина – история с масонскими архивами, которые гестапо захватило в Европе, а затем они попали в руки НКВД и, после рассекречивания, в них были выявлены не совсем лицеприятные деяния членов масонства. И многое другое.

Однако и у армян тоже есть свои «счета с масонством». Прежде всего, кроме известных уже фактов существования масонских и домасонских символов на территории исторической Армении, влияния масонских идей и пр., существует версия, что именно в Армении могли быть закопаны тамплиерские клады [7]. Многие масоны так или иначе были связаны с Арменией и армянами, некоторые из них участвовали в деле освобождения Западной Армении и пр. К тому же, масонство в Армении оставило и не совсем позитивный след. Не стоит забывать, что главный «тяжелый» счет состоит в том, что масонами были главари младотурок. Но этому еще нужны доказательства<sup>1</sup>.

Остается пока неразъясненным самый главный вопрос – хорошо ли, что масонство снова приходит в Армению, или не очень? Ведь оно строго иерархично, имеет свои принципы и обряды, многовековую привычку к подполью и своеобразным тайнам, и разгадать его намерения всегда было очень сложно.

Сегодня, исследуя республиканскую прессу, можно сказать, что складывается позитивное мнение, что в Армении масоны преследуют довольно благородную цель – привить свою вековую и довольно благородную идеологию, основанную на высоких демократических ценностях. Однако, например, согласно мнению армянского этнографа Миграна Галстяна, масонство, фактически проповедующее равенство между народами, этносами, расами и религиями, представляет определенную опасность для сохранения армянской этнической самобытности. «Конечно, Армения – это не закрытая система, и она не может существовать вне

<sup>1</sup> Как выясняется, достоверно членом масонской ложи был только Таилаат, которую сам и основал в Стамбуле в 1909 году – Хюрве Кабул Эдильмиш. Определить, какова была эта ложа, преодолев двойной заслон тайны и иезуитских интриг, в состоянии, скорее всего, только сами масоны.

окружающего ее мира. Однако в нашем геополитическом положении очень важно поддерживать свою самобытность и следовать нашим этническим ценностям», – поясняет этнограф [8]. Кроме того, многие современные церковнослужители принадлежат к различным ложам. «В наших рядах состоят также духовные деятели. Однако чаще всего они предпочитают не сообщать о том, что являются масонами. Недавно одного кардинала уволили, узнав о том, что он является масоном», – сообщил журналистам Великий мастер Ги Арсизе. Но, по мнению верховного пастыря Капанского района отца Ширака Ханояна, идеи масонов христианству никак не противоречат: «В древности масоны были каменотесами и сформировали свою идеологию на заветных высоких идеях. Я, конечно, не могу выражать официальную позицию Армянской Апостольской Церкви, однако, по моему сугубо личному мнению, для нашей веры масоны никакой опасности не представляют», – заявил отец Ширак Ханоян [9]. А руководитель Армянского Арийского общества Армен Аветисян, напротив, не придает особого значения «мировому» влиянию масонов сегодня, подчеркивая, «что масоны не самые сильные, они являются лишь малым звеном в крепкой цепи» [9]. Естественно, его мнение не отличается позитивом по отношению к мировому братству, кроме того, он предлагает различные меры воздействия и борьбы против всего привнесенного извне, т.н. «чужеродного» и неармянского с единственной целью «сохранения чистоты нации». Иными словами: «Армения для армян». «Истинный ариец» подчас перегибает палку в своем стремлении «очищения нации»: «“Армения для армян” не означает, что другие нации не должны жить в Армении. Пусть живут, если у них есть желание или им негде жить, но всегда должны помнить, что это их государство или место рождения, но никогда – Родина» [10]. Не вдаваясь в бессмысленную и неуместную здесь дискуссию с иными авторами, хотелось бы лишь отметить, что мы, критикуя другие нации, в частности, еврейскую – в ее отношении и твердом неприятии неопровержимых исторических фактов, ведем себя довольно непоследовательно: впадаем в определенную крайность, пытаясь трактовать себя как нацию в отрыве от мирового сообщества. Не говоря уже о том, что во всех своих бедах мы виним кого угодно: евреев, масонов, представителей иных народов или партий, но отнюдь не себя. В газете «Айацк» за 2010 г. встречаем вполне объективную публикацию о масонстве и обществе «Ротари»: «Для масонов если не самым важным, но хотя бы одним из наиболее важных является принцип соответствия программе пирамидальной вершины, делам, сверху спущенным приказам, выполнением приказов и постановлений, и их безвозмездное служение Богу, преданное служение и служение выше личности» [11], т.е. «Служение выше личности» – таков девиз современных масонов.

Об активизации в Армении масонских взглядов и даже движения широкой армянской общественности стало известно только в последние несколько лет: по такой, казалось бы, простой причине, что влиятельные франкмасоны стали сами открыто наносить визиты в Армению и охотнее общаться с прессой. Согласно официальным и другим данным, с начала 2000-х годов в Армении побывали многие из них [12]. Это было связано, в первую очередь, с тем, что в Ереване происходили ритуалы «посвящения» или «возведения на должность» вовсе не рядовых членов «Великой Ложи Армении»<sup>1</sup>, кроме того, принимались новые члены в новосозданную армянскую ложу, проводились официальные собрания и даже международные съезды масонов. То есть Ереван стал одним из мест активного посещения членов мирового братства, механически вовлеченным в крупные игры западного братства.

Необходимо обратить внимание на тот факт, что по делу создания масонской ложи в Армении еще более 10 лет назад велась работа другим вольным братством – «Великой Национальной Ложей Франции», которая была создана, как известно, «Объединенной Великой Ложей Англии» еще в 1913 году сразу же после раскола между «Великим Востоком Франции» и остальным мировым масонством, продолжающимся и по сей день<sup>2</sup>. Скорее всего, намек г-на Ги Арсизе на сверхсекретность «Англосаксонской ложи», сделанный им в Ереване, стал следствием определенной неприязни, так как о деятельности данной ложи есть достаточно много не совсем позитивной информации в электронных СМИ, к тому же, англосаксонское масонство до сих пор носит скрытный, т.н. эзотерический характер [13]. Так или иначе, только

<sup>1</sup> Между прочим, согласно уставу братства, Великие Мастера назначаются Великим Магистром, за которым закреплена также обязанность торжественно освещать новые Великие ложи.

<sup>2</sup> Причиной раскола стал отказ ВВФ в 1877 году от обязательной веры в Высшую Сущность – Бога.

французская ложа сегодня заинтересована в воссоздании Армянской ложи в Армении, а также продвижении масонских идей и философии братства в этой молодой независимой стране.

**Выводы.** Пустившее когда-то глубокие корни в армянской действительности масонство, как нами было выяснено, никуда не делось. После падения тоталитарного советского режима и провозглашения независимости Армении (1991г.) многие армянские масоны, живущие в разных уголках Земного шара, вполне закономерно загорелись идеей основать свою собственную – армянскую ложу [14]. С благословения высоких инстанций в 1994 году в столичном округе США Колумбия это и было осуществлено.

#### ЛИТЕРАТУРА

1. CIA – The World Factbook – Armenia. Cia.gov. (дата обращения 8.08.2020).
2. Свенцицкая, И.С. Раннее христианство: страницы истории. М.,1989. С. 326.
3. Вардапетян, А. Намерения масонов определить нельзя, поэтому лучше с ними дружить // «Ноев ковчег». Retrieved from <http://defacto.am/6728.html>
4. Мальцев, С. Невидимая битва. Сокрытая история цивилизации. Retrieved from <http://www.n-bitva.narod.ru/>
5. Намерения масонов определить нельзя. Поэтому лучше с ними дружить. Retrieved from <http://www.noev-kovcheg.ru/mag/2011-15/2726.html#ixzz3HkVPEc3L>.
6. Աղաալյան, Ա. Մասոնները «նվաճում» են Հայաստանը // «Ժամանակ», հուլիսի 2, 2011թ., էջ 7.
7. Джонс Дэн. Тамплиеры: рождение и гибель великого ордена / Пер. с англ. Н. Нарциссовой. М.: Альпина нон-фикшн, 2018. 396с. ISBN 978-5-00-139002-2.
8. Представляют ли масоны опасность для церкви и национальных ценностей? //Первый армянский информационный. Retrieved from <http://ru.1in.am/7403.html>
9. Retrieved from <http://ru.1in.am/7403.html>
10. Մասոնները ամենազորները չեն, ավերիչ շղթայի մի օղակ ընդամենը //«Լուսանցք», հուլիսի 8–14, 2011թ., էջ 5:
11. Հովհաննիսյան, Ա. Ինչու են «Ռոստարին» կապում մասոնների հետ // «Հայացք», մարտի 11, 2011թ., էջ 5.
12. «Мы – не секта», – заявил в Ереване Великий Мастер французской масонской ложи // Retrieved from <http://m.mediamax.am/ru/news/91/1650/07.07 09:26>
13. Великий Магистр Grand Orient de France не верит в Бога, но верующих в ложу принимают. Retrieved from <https://newsarmenia.am/news/society/society-20110706-42486181/>
14. Retrieved from <http://hayastanlodge.org/>

# PLANNING AND ORGANIZATION OF WORK OF THE EXTRACURRICULAR EDUCATIONAL INSTITUTION AS A SOCIO-PEDAGOGICAL ISSUE AND THE BASIS OF DEVELOPMENT OF A CREATIVE PERSONALITY

Razmolodchykova I. V., Candidate of pedagogical sciences, Kryvyi Rih State Pedagogical University, Kryvyi Rih, Ukraine

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7757](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7757)

## ARTICLE INFO

Received 09 January 2022

Accepted 17 February 2022

Published 30 March 2022

## KEYWORDS

out-of-school educational institution, creative personality, planning and organization of work, social and pedagogical activities.

## ABSTRACT

The article highlights the approaches to the study of planning and organization of out-of-school educational institution, which today is an important scientific issue and a necessary condition for the formation and development of a creative personality. Based on the analysis of the structure and content of planning the work of an out-of-school educational institution, the components and priority areas are presented, in which relation the educational policy of the institution is implemented. The theoretical bases of planning the work of an out-of-school institution are indicated. The requirements of the society to the development and upbringing of an individual in the work of an out-of-school educational institution are substantiated. The directions of work and functions which will promote successful realization of the programs directed on development of a creative personality of the child are defined.

**Citation:** Razmolodchykova I. V. (2022) Planning and Organization of Work of the Extracurricular Educational Institution as a Socio-Pedagogical Issue and the Basis of Development of a Creative Personality. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7757

**Copyright:** © 2022 Razmolodchykova I. V. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Formulation of the problem.** In modern conditions, each type of out-of-school educational institution must develop its own concept, its own program of activities and its own vision of ways to form a creative personality. And at the same time has to remember, not to lose sight of its direction, its "space of activity", the main goal - to provide and preserve the opportunity for each child to develop themselves, their abilities, talents, - emphasizes O.V. Sukhomlynska.

Planning determines the sequence of actions to implement the interest, desires, needs, and ultimately the social order, which is reflected in the end result. The purpose of planning is embodied through interdependent functions, which consistent implementation forms the process of developing a plan, its adoption and implementation [4, 9].

The need for strategic planning is determined by the complex dynamics of processes occurring in the social environment. Thus, the development of new solutions for organization of out-of-school educational institutions is due to the need to find answers to social transformation processes. In most cases, strategic planning is a response to the challenges of social change.

Adaptation to the challenges of the social environment is a prerequisite for planning a strategic program, which is implemented on the basis of knowledge of all issues of the social situation and performs the following functions:

- cognitive one, which is manifested in the disclosure of the essence of the phenomena necessary for the development of strategic planning;
- forecasting one, which consists in determining the prospects of activity, taking into account the factors influencing efficiency, political, social or economic situation.

**Presenting the main material.** Currently, the requirements of society for development and education of an individual have changed significantly. Modern living conditions require a person who will be able to quickly adapt to social upheavals and troubles, be competitive in a variety of situations, focused on self-development, success and creativity.

Creativity is a norm of child development, organically inherent in a child from an early age.

Creativity is a human activity aimed at creating spiritual and material values - the desire for harmony, reflection, the spiritual.

According to the German psychologist Fromm, creativity is "the ability to surprise and learn, the ability to find solutions in unusual situations".

To develop creativity is to teach a child to understand the essence of the incomprehensible and find a cause-and-effect relationship. After all, a new idea arises only when a person has a certain choice of knowledge and at the expense of the already known can achieve the incomprehensible [5].

Creative personality is characterized by imagination. It is imagination that accelerates the creative process.

Psychologists identify the following basic features of a creative socially-oriented personality:

- courage of thought;
- intend to risk;
- fantasy;
- imagination;
- problem vision;
- ability to detect contradictions;
- ability to transfer knowledge and experience to new situations;
- independence;
- alternative;
- flexibility of thinking;
- ability to self-organization.

Today there is a need to create organizational forms that will form the readiness of an individual for self-improvement, creative understanding of social processes. In this situation, it is especially important to consider the experience of socio-pedagogical achievements in the field of extracurricular activities and its impact on the formation of creative, socially active personality.

As part of the social environment, out-of-school educational institutions throughout history have implemented the principles of the connection between education and life, actively responding to all changes in the needs of a child and society.

Problems of development of social and pedagogical bases of out-of-school education on formation of a child's personality were studied by P.P. Blonskyi, A.V. Lunacharskyi, Ye.N. Medynskyi, S.G. Shatskyi, I.A. Zyazyun, V.Ye. Bochelyuk, A.M. Volovyk, I.B. Petrova, N.M. Tsymbalyuk and others.

Most out-of-school educational institutions are able to develop children's creative activity, prepare them for various social transformations and upheavals. After all, it is the diversity of activities, the presence of multilevel ties with society, a rich arsenal of organizational and substantive aspects, humanistic attitudes of participants in the social and educational process allow children to realize themselves in practical and socially significant activities.

Socio-pedagogical creativity was present at all stages of the historical development of out-of-school education. However, the influence of socio-pedagogical creativity on the formation of socialization of an individual is considered to have occurred if: children have a constant interest in this activity; this group of children has creative achievements in a particular area; there is continuity in the work; new initiatives are constantly emerging.

And that is why work planning is an extremely important direction in the work of an out-of-school educational institution.

The main purpose, objectives and principles of out-of-school activities necessitate the modernization of the content, methods and forms of educational and socio-pedagogical work in the institution.

For the development of creative abilities of pupils the general principles of determining the new content of education are: humanization, differentiation, integration, science, widespread use of new information technologies, development of partnerships of participants in the educational process.

From a methodological point of view, the content of education in out-of-school educational institutions should be based on three main equal components:

- fundamentality (transfer of modern knowledge);
- humanistic orientation (education);

- productive practical and project orientation (development of competencies).

The content of education in out-of-school educational institutions is implemented taking into account the following priorities:

1. **Education for development of personal competence.** It is through out-of-school education that it is possible to form such components of human life as practical skills, critical thinking, norms of communication and the basics of a healthy lifestyle, the development of key life competencies.

2. **Education for learning and mastering the world around us and the processes that take place herein.** Education contributes to the formation of children's holistic scientific worldview, the development of social and communicative competencies based on the mastery of the practical application of the system of knowledge about nature, man, society, culture.

3. **Education for the development of creativity** provides mastery of the means of cognitive and practical creative activity.

4. **Education for future development** promotes the social integration of students in a dynamic world, provides their ability to transform.

5. **The quality of education** involves increasing the requirements for teachers, their skills, providing a variety of different programs and methods of work that meet the individual needs of a pupil and a teacher.

6. **Diversification of educational activities.** Educational activities must be innovative, diverse, flexible, able to respond quickly to changes in the world around us.

7. **Personification of learning.** The students should be encouraged in their desire to use a variety of internal resources, to have conditions for self-affirmation in the process of educational activities.

8. **Individualization of education and upbringing** provides individually oriented assistance to children in the realization of their needs based on the individual rhythms of development of each child; leaves the right for identity, uniqueness of a child, requires the creation of conditions for its positive development, psychological comfort, creative realization and achieving a mandatory positive result.

9. **Humanization of the whole sphere of education.** Education should be seen as the formation of a child, the development of its creative potential. This approach guarantees an optimistic attitude towards children, faith in their abilities, recognition of the right for independence, free choice, self-determination.

The organization of competency-based educational process in out-of-school educational institutions involves the development of teachers of technologies, which purpose is not the accumulation of knowledge, but the constant provision of life experience, competence, implementation of self-organization and self-realization of each student.

Curricula should be based on the conditions for mastering those activities that teach children to navigate in the system of subject-subject interaction, where they act as active creators of these relationships.

**Conclusions.** Planning and organization of work in out-of-school educational institutions should work in such a way that after graduation students are mobile and responsible in independent life, will be able to purposefully use their potential for self-realization in the personal plan and in the interests of society and state.

After all, only the educational process, which is based on the abilities, interests, values and life experience of a child, gives him/her the opportunity to realize in various spheres of creative activity, gives priority to individuality, self-worth, identity of a child as a carrier of active life and social experience; coordinate their activities with other social institutions, integrating them into a single educational space aimed at developing the creative personality of a child.

## REFERENCES

1. Education of creativity. Kharkiv, 2007. 224 p.
2. Vygotskyi L.S. Imagination and creativity in childhood: A psychological essay. Moscow, Enlightenment, 1991. 93 p.
3. Dubrovskyi D.I. On the issue of the meaning of creativity. Philosophical sciences. 1987. No. 8. P.87-88.
4. Kirichenko V.I. Planning the work of out-of-school educational institution. Kyiv, School World, 2011. 104 p.
5. Psychology: a textbook / Ed. Yu.L. Trofimova. Kyiv, Lybid, 1999. P.326-327.
6. Razmolodchykova I.V. Professional Communication Is an Important Pre-Condition for Professional Activity of a Future Social Pedagogue // XII International Scientific and Practical Conference Social and Economic Aspects of Education in Modern Society / - Vol. 1, April 22, 2019, Warsaw, Poland. ISBN 978-83-954081-0-6. Pp. 15-20.
7. Razmolodchikova I.V. Development of creative abilities of junior schoolchildren in the conditions of the new Ukrainian school. Current issues of socio-pedagogical and primary education: a collection of scientific and scientific-methodical works / Editor. I.M. Shymko, I.O. Talash. - Ed. 5. Kryviy Rih: KDPU, 2019. p. 135-140.
8. Sofiy N.Z. Preparation of teachers for application of innovative teaching methods: teaching method. material. Kyiv, 2007. 88 p.



# ОСОБЛИВОСТІ КЕРІВНИЦТВА СИСТЕМОЮ ОСВІТНЬО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ СОЦІАЛІСТИЧНІЙ РАДЯНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ (1920 – 1930 рр.)

*Черняк Сергій Геннадійович, канд. пед. наук, доцент, завідувач відділу наукової роботи та редакційно-видавничої діяльності, Київська муніципальна академія естрадного та циркового мистецтва, Київ, Україна*

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijtss/30032022/7758](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijtss/30032022/7758)

## ARTICLE INFO

Received 04 January 2022

Accepted 19 February 2022

Published 30 March 2022

## KEYWORDS

educational and pedagogical forecasting, educational reforms, People's Commissariat of Education.

## ABSTRACT

The article considers the peculiarities of the management of the system of educational and pedagogical forecasting in the Ukrainian Socialist Soviet Republic of the period 1920–1930. The author emphasizes that during this period the leadership of the system of educational and pedagogical forecasting was taken over by the People's Commissariat of Education, which took a number of steps to reform the education sector. The teacher covers the education system of this period. The scientist analyzes the principles of the new educational paradigm. The researcher claims that the Ukrainian public education system was based on social education, which involved expanding society's influence on the child's life, education and upbringing, and displacing "non-social" educational influences – especially the family, disorganized environment. The educator identifies trends in the development of public preschool education. The author notes that the Ukrainian education system of the period under study was primarily focused on the plans and realities of industrial and agricultural development of the country. The scientist concludes that the peculiarities of the management of the system of educational and pedagogical forecasting in the Ukrainian Socialist Soviet Republic of the period 1920–1930 are characterized by a creative search for pedagogical systems, models, educational and professional programs of pedagogical training, updating its content.

**Citation:** Cherniak S. G. (2022) Features of the Management of the System of Educational and Pedagogical Forecasting in the Ukrainian Socialist Soviet Republic of the Period 1920 – 1930. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijtss/30032022/7758

**Copyright:** © 2022 Cherniak S. G. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Постановка проблеми, її зв'язок з важливими проблемами.** Однією з особливостей розвитку новітньої української історіографії є засвоєння й дедалі ширше застосування методології цивілізаційного трактування історичного минулого, перехід від подієвої історії до історії процесів і явищ. Цивілізаційна парадигма, яка ґрунтується на пріоритеті соціокультурних і духовно-ціннісних підходів, дозволяє створити більш повну картину історії, особливо країнознавчу, осмислити минувшину того чи іншого народу, держави, регіону в контексті світового історико-педагогічного процесу [13, с. 194].

20-ті роки ХХ століття характеризуються в Україні бурхливою соціальною творчістю, що була відлунням існування української національної держави. У галузі освіти ця творчість виявилась у створенні системи народної освіти, розрахованої на потреби українського суспільства. З 1920 року на більшій території України запанувала Радянська влада. На чолі владних органів постали більшовики. Панівною стає ідеологія пролетаріату, яка проголошувалася найпередовішим і найвищим досягненням людської думки, єдино

правильною основою побудови суспільства соціальної справедливості. Їй мали скоритися і нею керуватися всі інші верстви населення [6, с. 628].

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Зауважимо, що проблема освітньо-педагогічного прогнозування вимагає певного рівня формалізації. До рівних аспектів порушеної проблеми зверталися Т.І. Бугаєва, М.Г. Коляда, В.Г. Кремень, Д.О. Пузіков, О.М. Топузов та інші. У нашій статті привертається увага науково-педагогічної громадськості до визначення особливостей керівництва системою освітньо-педагогічного прогнозування в Українській Соціалістичній Радянській Республіці періоду 1920 – 1930 років.

**Мета статті** – визначити особливості керівництва системою освітньо-педагогічного прогнозування в Українській Соціалістичній Радянській Республіці періоду 1920 – 1930 років.

**Виклад основного матеріалу.** У цей період керівництво системою освітньо-педагогічного прогнозування прийняв на себе Народний Комісаріат освіти, який здійснив наступні кроки реформування освітньої галузі: запровадження єдиної трудової політехнічної школи і пропаганда трудового характеру навчання і виховання; формування соціально-педагогічного напрямку досліджень науковців та учительства (за підтримки Г.Ф. Гринька, Я.П. Ряппо); введення двоступеневої системи освіти (з 8 до 13 років та з 14 до 17); перетворення першого ступеня в дитячий будинок, а другого – в політехнічну школу із залученням до певного виду професійної діяльності [9, с. 145 – 146]. Зазначене підтверджують статистичні відомості про стан соціально-виховних установ по округах України [22].

Маємо відзначити, що впродовж досліджуваного періоду система освіти передбачала:

- 1) дошкільне соціальне виховання (дитячий садок, дитячий будинок, комуна, колонія) – від 4 до 8 років;
- 2) соціальне шкільне виховання (трудова семирічна школа);
- 3) професійну освіту:
  - професійна школа – дво- або трирічна з однорічним практичним стажем – для підготовки кваліфікованих робітників;
  - технікум – з трирічним курсом – для підготовки інструкторів;
  - інститут – з чотирирічним курсом – для підготовки висококваліфікованого спеціаліста-практика;
  - академія – з дворічним курсом – для підготовки ученого з тієї чи іншої галузі [18, с. 652 – 653].

В основу нової освітньої парадигми були покладені такі принципи: єдиної школи (наступність усіх ланок загальноосвітньої школи, єдність навчальних планів, структури школи), трудової школи (виховуюча фізична, без примусу, праця, активні методи навчання, творча продуктивна праця), соціальний (зв'язок людини з іншою людиною, організація праці в колективі, співробітництво, а не суперництво), національний (у широкому розумінні – рух до інтернаціонального братства народів; у вузькому – вивчення паралельно з російською української мови або мови національної меншини, історії та географії України; у руслі проголошення усіх мов рівноправними надання права населенню обрання мови навчання), атеїстичний (заборона викладання релігійних предметів і проведення релігійних обрядів у школі), виховний (комуністичне виховання "інтернаціональної людини"; фізичне, естетичне) [6, с. 631].

20-ті роки в історії освіти України посідають особливе місце. Це період активного пошуку, сміливих та оригінальних ідей. Радянський уряд провадив українізацію всіх сфер освітянського і культурного життя країни. У 1921 році затверджене положення, яке забезпечувало рівноправність мов національних меншин, що живуть в Україні, та сприяло розвиткові української школи і дошкільних закладів. Декрет Ради Народних Комісарів України від 27 липня 1923 року "Про заходи в справі українізації шкільно-виховних і культурно-освітніх установ" передбачав викладання української мови і українознавства як обов'язкових предметів у всіх школах. Посилений інтерес заявленого питання підтверджують анкети у справі українізації науково-дослідних кафедр при інститутах України [1].

Зауважимо, що серед заходів українізації радянського апарату радикальними були такі: впровадження українською мовою діловодства в усіх державних установах і державно-промислових підприємствах; зобов'язати Наркомос УСРР активізувати надання допомоги в навчанні співробітників державних установ і підприємств української мови, збільшити тиражі випуску відповідних підручників, видати загальний академічний словник української мови й термінологічний із різних галузей наук; заснувати Центральну всеукраїнську комісію для

керівництва українізацією; не приймати на службу осіб, які не володіють українською мовою та інше [6, с. 648].

Російська мова також залишалася обов'язковою для вивчення як мова, що мала загальнодержавне значення. У ці роки створюються власні республіканські документи щодо організації навчально-виховного процесу, підготовки вчительських кадрів, поліпшення стану шкіл, поступового зменшення безпритульності, боротьби з неповнолітніми правопорушниками [2, с. 286; 4; 20]. Науковий інтерес становить доповідь Наркомосвіти про конкретні заходи щодо проведення загального навчання на Україні. Документом передбачено заходи щодо термінової українізації [5].

У цей період розвиток освіти в Україні характеризувався проявом двох протилежних тенденцій: залучення до української системи освіти загальних радянських педагогічних ідей, що було зумовлено створенням СРСР; формування в освіті Української СРР специфічних рис в організаційному та змістовому аспектах. Основою цієї відмінності став розвиток соціально-педагогічних наук на засадах рефлексології, у векторі рефлексологічної моделі Західної Європи [9, с. 146].

В основі української системи народної освіти було соціальне виховання, котре передбачало розширення впливу суспільства на життя дитини, її навчання та виховання, і витіснення "несуспільних" виховних впливів – насамперед сім'ї, неорганізованого середовища. Нова система передбачала "охопити правильно поставленим єдиним вихованням усе життя дитини". Соціальне виховання мало включати охорону здоров'я дітей, навчання та виховання в єдності шкільної та позашкільної роботи. Система базувалася на національних традиціях, передбачала використання в радянській школі найкращих досягнень дореволюційної вітчизняної та зарубіжної педагогіки. Єдина трудова школа поєднувала навчання і виховання з продуктивною працею школярів, підготовкою їх до життя, до активної участі в матеріальному виробництві. У такий спосіб школа мала забезпечити кадрами народне господарство України [2, с. 287 – 288].

Проте в Україні на початку 20-х років склалася своєрідна ситуація. З одного боку, спостерігався зліт національної самосвідомості, з іншого – українські більшовики ще прагнули автономії, бажали самі керувати процесом творення нової держави. До цього додалася надзвичайно тяжка економічна ситуація, що склалася в результаті першої світової та громадянської воєн [8, с. 298].

У першій половині 20-х років виділяються дві основні тенденції розвитку суспільного дошкільного виховання. Перша ще зберігає ідеї вільного виховання, поєднуючи їх із завданнями побудови комуністичного суспільства. Ця тенденція офіційно відображена у "Пораднику по соціальному вихованню" (1921 рік), створеному сектором дошкільного виховання у Харкові. Головна мета виховання полягає у формуванні нової людини – комуніста і в її реалізації обов'язкове задоволення дитячих потреб, а саме: творчості, активності, потреби гратися, вільний розвиток дитячого колективу. Ідею вільного виховання більшість дошкільних працівників сприймали прихильно. Вони висловлювалися за непомітний, обережний вплив на дитину [2, с. 297].

За доби нової економічної політики дошкільні установи перейшли на місцевий бюджет; на отриманні держави залишилися лише дитячі установи для дефективних дітей та досвідні дитячі установи. В цей період дитячий будинок остаточно втрачає своє значення "маяка", але зберігає поважне місце в системі, як установа для безпритульних дітей, причому замість колишнього невеличкого дитячого будинку все більшу роль починає відігравати дитяче містечко як федерація дитячих будинків. У звіті Народного Комісаріату освіти на VI Всеукраїнському З'їздові Рад вказується на те, що "в найбільшій центрах, де це можливо по житлових умовах, кращі частини міст починають відводитися під дитячі містечка. Це має місце в Чернігові, Полтаві, Миколаєві, частково у Вінниці, Києві й особливо в Одесі" [18, с. 661].

В порівнянні з тогочасною російською системою українська шкільна система відрізнялася тим, що, по-перше, українська система зовсім виключила зі своєї схеми університети, залишаючи одначе в системі т. зв. наукову вертикаль, куди повинні були увійти різні інститути й академії теоретичного знання; по-друге, єдина трудова школа в Радянській Росії була дев'ятирічна, тоді як трудова школа в Україні була семирічна; нарешті, технікуми в Росії були вищими школами, тоді як за схемою України технікум був підготовчою школою до інституту, що належав до категорії вищої школи. Але обидві ці системи були перейняті однією метою – через школу до соціалізму та одним основоположним принципом – державна монополія в освітній справі [6, с. 635].

Для вирішення вищезазначених завдань планом Наркомосу УСРР передбачалося розгортання цілої низки установ, таких як:

- майданчики різних типів, які мали функціонувати в основному в літній період і вилучати дітей "з вулиці", організовуючи їхній побут;
- дитячий садок, школа-клуб неповного дня;
- денний дитячий будинок, дитячий садок або школа повного дня;
- дитячі будинки, які мали забезпечувати повне влаштування дітей, їх харчування і навчання;
- дитячі містечка (об'єднані дитячі будинки);
- заклади та установи охорони дитинства (колектори, розподільники, приймальники тощо);
- заклади для дефективних дітей [8, с. 299].

Слід зазначити, що українська система освіти в 20-ті роки ХХ століття передусім зорієнтувалась на плани і реалії промислового та сільськогосподарського розвитку країни, що потребувало відповідних кадрів. Сьогодні не всі нововведення того періоду можна оцінити позитивно. Цінність деяких педагогічних експериментів може бути поставлена під сумнів, зокрема, вилучення навчальних курсів з основ наук; позбавлення вищих навчальних закладів обов'язку провадити наукову роботу й готувати наукові кадри, цим займалися науково-дослідні установи; заміна проголошеного на початку 20-х років принципу відкритих дверей для всіх верств населення на право робітників і селян та трудової інтелігенції, що змінюватимуть диктатуру пролетаріату та будуватимуть соціалізм [2, с. 301].

Актуальною залишалася проблема ліквідації неписьменності серед підлітків 12 – 15 років. Значних зусиль було докладено Народним Комісаріатом освіти у розв'язанні заявленого питання, про що свідчать протоколи засідань Колегії Наркомосвіти, віднайдені нами в архівних установах [16]. Узагальнено вище окреслені проблеми відображено на рівні листувань [12].

Спостерігаються зміни в галузі фізичного виховання та позашкільної освіти. В опрацьованих нами архівних джерелах йдеться про переведення занять фізичної культури й гігієни в установах соціального виховання, нормалізацію тривалості робочого дня в зв'язку з необхідністю суворої боротьби з перевантаженням дітей шкільною й позашкільною працею [10]. Нами віднайдено лист Управління професійної освіти від 15 липня 1926 року щодо організації курсів фізичної культури. В документі йдеться про включення курсів по мережі установ професійної освіти за педагогічним профілем з нового 1926/1927 навчального року [11].

Упродовж означеного періоду наголошується на обов'язковому володінні українською мовою. Так, розпорядженням Народного Комісаріату освіти від 07 вересня 1925 року акцентується на тому, що працівники апарату Наркомосвіти мають володіти українською мовою [17]. Також нами узагальнено План праці Державної комісії для впорядкування українського правопису. Завдання комісії – унормувати сучасну літературну українську мову щодо правопису й форм слів відповідно до її функцій як органу державного життя з одного боку, і з другого, як засобу розвитку народних українських мас [14].

Нами віднайдено проєкт штатного розпису для викладацького складу Одеського інституту народної освіти на 1925 – 1926 навчальний рік, у якому чільне місце посідає вивчення педагогічних дисциплін [15]. Підвищений інтерес до педагогічної підготовки знаходимо в статистичних відомостях про стан і склад робітників установ народної освіти України на 01 січня 1925 року, в яких йдеться про функціонування педагогічних курсів, зокрема у м. Житомир [21]. Також маємо відзначити, що за напрямом підготовки "Педагогічна освіта" впродовж означеного періоду налічувалося 12 інститутів [19].

Важливу роль відіграло здійснення політпросвітницької діяльності. Так, нами опрацьовано інформаційний лист Народного Комісаріату освіти від 28 липня 1925 року про відкриття при Харківському інституті народної освіти факультету політосвіти, завданням якого є підготовка робітників політосвіти вищої кваліфікації [7].

Маємо зауважити, що піднесення народного господарства УСРР у складі Радянського Союзу зумовило потребу в забезпеченні економіки кваліфікованими робітниками, відповідними науковими дослідженнями. Проте радянський уряд міг здійснити плани щодо індустріалізації та колективізації лише за умови суцільної централізованої влади. Саме тому на початку 1927 року важелі керівництва освітою поступово закріплюються за ЦК КП(б)У. Зокрема, про це свідчить "Постанова Політбюро ЦК КП(б)У про стан народної освіти на Україні", де визначаються позитивні здобутки в освітній галузі, водночас критикується Наркомос УСРР за нерозв'язані ним

питання (удосконалення навчальних програм, методів навчання, ідеологічне керівництво освітньою справою, підвищення якості школи, "ідеологічне керівництво ростом української культури в справі піднесення її соціалістичних елементів та боротьби з буржуазними впливами" та інше). Для реалізації цих та інших завдань потрібно було "забезпечити тверде партійне керівництво в Наркомосі з метою піднести його авторитет в очах партії і в масах" [3, с. 192 – 193].

У 1927 році Наркомос УСРР затвердив навчальний план семирічних шкіл, за яким запроваджувалося вивчення основ промислового і сільськогосподарського виробництва, а в 1928 – 1930 роках кілька разів змінювалися навчальні плани шкіл різних типів. Збільшувалась кількість годин для вивчення математики, фізики, хімії, природознавства. У 1928 – 1929 роках у зв'язку з політехнізацією школи в період соціалістичної індустріалізації країни і колективізації сільського господарства були створені фабрично-заводські семирічки та школи колгоспної молоді [2, с. 299].

Відзначимо, що у 1927 – 1930 роках Наркомос УСРР упроваджував радянську модель шкільної освіти на теренах України, що ґрунтувалася на таких принципах, як рівний доступ до здобуття освіти (лише декларовано, бо надавалася перевага незаможним верствам суспільства), обов'язковість і безплатність (лише декларовано), національний (інтернаціональний), педоцентричний, трудовий (діяльний), професіоналізації, науковий, ідеологічний. Модель в цілому підтримала педагогічна громадськість. Однак суспільно-політичні (єдині централізована союзна влада, законодавство, ідеологія) та соціально-економічні (єдині економічна політика, план розвитку народного господарства) реалії УСРР у складі СРСР, незважаючи на прагнення українського керівництва освітою зберегти власну модель шкільної системи освіти, спричинили її поступову уніфікацію в загальнодержавну. Із зростанням позитивних результатів політики українізації посилювався ідеологічний тиск загальносоюзної комуністичної влади, що виявився у введенні до навчальних планів російської мови як обов'язкової. Реформування проходило за такими ж напрямками, як і в попередній період, у контексті боротьби української педагогічної громадськості проти її уніфікації [3, с. 209 – 210].

**Висновки.** Отже, особливості керівництва системою освітньо-педагогічного прогнозування в Українській Соціалістичній Радянській Республіці періоду 1920 – 1930 років характеризуються творчим пошуком педагогічних систем, моделей, освітньо-професійних програм педагогічної підготовки, оновленням її змісту й полягають в наступному:

1. У соціальній спрямованості Інститутів народної освіти, спрямованих на підготовку соціального вихователя через єдину трудову школу;
2. У раціоналістичній та перетворюючій діяльності освітньо-прогностичної діяльності, яка забезпечувала чіткий партійний контроль Народного Комісаріату освіти, активізацію ідей українізації та європеїзації.
3. У реалізації принципу політпросвітницької діяльності, що стало стимулом для розвитку політпросвітницького напрямку педагогічної підготовки.
4. У започаткуванні курсу на соціалістичну індустріалізацію та колективізацію сільського господарства як основи для педагогіки колективу.

Перспективи подальших наукових розвідок у межах окресленої проблеми вбачаємо у здійсненні персоніфікованого аналізу обраного питання у визначених хронологічних межах.

## ЛІТЕРАТУРА

1. Анкети у справі українізації науково-дослідних кафедр при інститутах України на 1924/25 навчальний рік. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 229, арк. 1 – 113.
2. Артемова Л. В. Історія педагогіки України: [Підручник]. Київ: Либідь, 2006. 419 с.
3. Березівська Л. Д. Реформування шкільної освіти в Україні у ХХ столітті: монографія. Київ: Богданова А. М., 2008. 406 с.
4. Випис з протоколу засідання Великої Президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету від 05 січня 1925 року. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 2, арк. 4.
5. Доповідь Наркомосу УСРР про конкретні заходи щодо проведення загального навчання на Україні. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 56, арк. 1 – 5.
6. Зайченко І. В. Історія педагогіки. У двох книгах. Книга II. Школа, освіта і педагогічна думка в Україні. Київ: Видавничий дім "Слово", 2010. 1032 с.
7. Інформаційний лист Народного Комісаріату освіти від 28 липня 1925 року про відкриття факультетів політосвіти. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 371, арк. 4.

8. Левківський М. В., Пашенко Д. І. Історія педагогіки [текст] підручник. Київ: Центр учбової літератури, 2019. 380 с.
9. Левківський М. В. Історія педагогіки: Навч.-метод. посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2020. 190 с.
10. Лист Народного Комісаріату освіти від 21 вересня 1925 року про переведення занять фізкультури й гігієни в установах соцвиху. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 1, арк. 2.
11. Лист Управління профосвіти Інспектурі педагогічної освіти від 15 липня 1926 року про курси фізичної культури. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 508, арк. 1.
12. Листування з центральними та місцевими радянськими установами про організацію та поліпшення профтехнічної освіти, ліквідацію неписьменності, українізацію радянського апарату, прийом до вузів, призначення та переміщення по службі співробітників культосвітніх установ Наркомосу УСРР. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 153, ч. 1, арк. 1 – 221.
13. Пиріг Р. Я. Україна ХІХ – початку ХХІ ст.: цивілізаційний контекст пізнання. Кн. ІІ. Український історичний журнал. 2013. № 6. С. 194 – 201.
14. План праці Державної комісії для впорядкування українського правопису. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 19, арк. 1.
15. Проект штатов для преподавательского персонала Одесского института народного образования на 1925 – 1926 учебный год. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 1023, арк. 16 – 17.
16. Протоколи засідань Колегії Наркомосвіти від 02 березня 1925 року про ліквідацію неписьменності серед підлітків від 12 до 15 років. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 6, арк. 37.
17. Розпорядження по Народному Комісаріату освіти УСРР від 07 вересня 1925 року щодо володіння українською мовою. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 50, арк. 1 – 2.
18. Сірополко С. О. Історія освіти в Україні. Київ: Наукова думка, 2001. 912 с.
19. Статистичні відомості про прийом студентів до вузів України в 1925/26 учбовому році. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 252, арк. 1.
20. Статистичні відомості про роботу комісій у справах неповнолітніх правопорушників на 01 січня 1925 року. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 246, арк. 1 – 91.
21. Статистичні відомості про стан і склад робітників установ народної освіти України на 01 січня 1925 року. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 236, арк. 2.
22. Статистичні відомості про стан соціально-виховних установ по округах України за 1924/1925 рік. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, ф. 166, оп. 5, спр. 240, арк. 1.

# OPPORTUNITIES AND VERSATILITY OF ONLINE LEARNING IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

*Diasamidze Mzia, professor of the Batumi State Maritime Academy, Georgia*

*Shotadze Anna, associate professor of the Batumi State Maritime Academy, Georgia*

*Gvinjilia Tsira, associate professor of the Batumi State Maritime Academy, Georgia*

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7759](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7759)

## ARTICLE INFO

**Received** 11 January 2022

**Accepted** 21 February 2022

**Published** 30 March 2022

## KEYWORDS

electronic/distance (online) learning, tools, strengths and weaknesses of online learning.

## ABSTRACT

The article discusses the solution of learning problems based on statistical studies of transformed learning methods due to the Covid - 19 World Pandemic. Everyone knows that the entire "educational world" (and not only) has switched to the distance learning method. For this, various electronic platforms were used: facebook, skype, google, other social networks, Zoom, TIMS, etc. Teaching methods, the form and assessment criteria, student activity, their feedback, a different approach to the intensity of student attendance have changed. It is no secret to anyone that the form of education used is still a way out of the current situation, and not the goal of teaching. More than two years have passed, and with confidence you can evaluate the process, draw conclusions, share experience. The importance of distance learning is confirmed by some changes in the legislative part of the States. The Law of Georgia on Higher Education has a whole chapter 474 - "e-learning" and chapter 477 - "distance learning" [1]. Based on the assessment of the statistical information studied by us, conclusions and recommendations for the use of "online learning" as one of the methods are given. Along with the strengths, there are also weaknesses, the overcoming of which would make the educational process more attractive and focused on the quality of the learning outcome.

**Citation:** Diasamidze Mzia, Shotadze Anna, Gvinjilia Tsira. (2022) Opportunities and Versatility of Online Learning in Higher Education Institutions. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7759

**Copyright:** © 2022 **Diasamidze Mzia, Shotadze Anna, Gvinjilia Tsira**. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

Изучение возможностей дистанционного обучения с его плюсами и минусами интересует многих педагогов-исследователей. Одна часть считает, что таким путем действительно можно получить глубокие знания, но другая отрицает это мнение. Для наглядности приведем пример. Изучая и полагаясь на отзывы преподавателей и студентов, можно с уверенностью предполагать, что большую роль в использовании дистанционного (online) обучения играет самообразование (самостоятельная работа студента). Плюсы – можно научиться рационально использовать время, чтобы лучше усвоить материал. Некоторым студентам обучение дается гораздо легче, когда никто не наблюдает за процессом обучения. Минус – дистанционное обучение требует организованность и концентрацию. Часть студентов совершенно не склонны к самообразованию, не могут самостоятельно приобретать знания. Они всегда будут постоянно пытаться найти причину невежества.

Еще одним преимуществом онлайн-обучения является доступность „учебных материалов“ (учебник, ридер, курс лекций, набор задач и упражнений и т.п.). Любой из них может быть предоставлен студенту в электронном виде. Дополнительно студент может использовать широкие масштабы интернета, при необходимости - виртуальные лабораторные работы, анимации, видео лекций и т. д. Студенту не приходится тратить время и деньги на поиск и покупку учебников, руководств и других образовательных ресурсов.

Как бы не было, главное преимущество дистанционной формы обучения это - удобство. Неважно по какой причине обусловлено это удобство - свободой времени и действий, или экономией времени. Этим методом легко как „учить“, так и „учиться“. Но насколько это легко? Неужели все так просто?

Наши предыдущие исследования касались другим проблемам обучения в Высших Учебных Заведениях, затрагивали разные методы и формы обучения, такие как: интегрированное образование [2], инклюзивное образование [3, 4], межпредметная связь [5], влияющие факторы на качества обучения [6, 7], роль естественных наук в процессе морского образования [8]. В данной статье рассматриваем уже совершенно новый метод обучения – дистанционное обучение. Каковы плюсы и минусы дистанционного обучения? Вопрос спорный и дать однозначно точный ответ невозможно. На качество преподавания влияет много факторов, отличаются подходы к дистанционному обучению даже в разных государствах. Поэтому необходимо основательно изучить и учесть все нюансы.


Закон Грузии «О высшем образовании» гласит: „Ф<sup>1</sup>) электронное обучение – учебный процесс, основанный на современных информационно-коммуникационных технологиях, организованный высшими образовательными учреждениями (в дальнейшем ВОУ) для получения лицами, находящимися на территории Грузии, квалификации по аккредитованным в Грузии ВО программам, или его часть, не предусматривающая одновременное нахождение студента и персонала ВОУ в определенном месте“; “п<sup>2</sup>) дистанционное обучение – организованные в ВОУ Грузии для получения высшего образования на любой ступени ВО учебный процесс или его часть, основанные на информационно-коммуникационных технологиях и ведущиеся в дистанционной/электронной форме или с применением других средств коммуникации, которые не предусматривают одновременное нахождение студента и персонала ВОУ в определенном месте“. Статья 47<sup>4</sup> и 47<sup>7</sup>: Электронное/дистанционное обучение осуществляется в форме синхронной или асинхронной коммуникации“ [1].

Дистанционное обучение - в каком случае можно назвать процесс „онлайн-обучением“, и в каком случае - нет?

Как организовать дистанционно практико-лабораторные занятия?

Как быть во время онлайн-обучения со знаменитой фразой: „Учимся на практике, улучшаем результат“?

Приведем некоторые пояснения:

Электронное обучение, это ...	
Динамичный процесс	Трансформированный, адаптирован к студенту и окружающей среде, доступный и своевременный по мере необходимости
Управляется студентом	Студент контролирует свою вовлеченность, у него есть возможность рефлексии (анализировать и осмыслить собственные мысли и чувства), возможность на обратную связь
Многосторонний процесс	студент <-> студент
	Дискуссия <-> студент
	преподаватель <-> студент
	преподаватель <-> дискуссия
	преподаватель <-> преподаватель
	
Не осуществляется электронное обучение, если процесс ...	
Ограничен во времени	случай, когда условие выполнения электронного задания заранее предопределено педагогом в определенном порядке и последовательности, но все равно существует т.н. «гибкий механизм» для студента, дающий возможность завершения и отправки этого задания
Является статическим явлением	Обучение — это не событие, которое происходит только тогда, когда оно запланировано, обучение происходит постоянно.
Управляется преподавателем	Преподаватель определяет последовательность, содержание, вспомогательные средства и время, которые будут использоваться. Длительные симуляции, анимации или Flash-презентации, синхронные встречи и др. планируется и контролируются только преподавателем
Только односторонний	преподаватель <-> студент



### Какие реальные методы используются в процессе электронного обучения?

- Смешанное обучение (Blended learning);
- Асинхронное или синхронное электронное обучение;
- Электронное обучение при помощи тьютора;
- На основе системы управления обучением (LMS);
- На основе портала;
- Обучение при помощи мобильных (mLearning).



**Какой из перечисленных методов лучше всего подходит для электронного обучения?** Все зависит от следующих факторов:

- Возможности студентов (равные, или разные);
- Количество студентов в группе;
- Продолжительность (время) обучения;
- Цели и итоги (конечная цель обучения того или иного учебного курса);
- Другие причины.

### Инструментарий электронного обучения.

Как правильно выбрать инструмент для обеспечения онлайн-занятий? Какие возможности имеет электронное обучение и какие вызовы у этой многогранной формы обучения?

Быть педагогом — это вызов. Что должен уметь преподаватель для правильной организации процесса онлайн-обучения?

1. *Время*, необходимое для подготовки. Для эффективного онлайн-обучения преподаватель должен тщательно подготовить материалы заранее!!! Первоначально это потребует значительных затрат времени и сил.

2. *Уметь управлять онлайн-дискуссиями*. Предварительно нужно установить правила поведения (между педагогом и студентом) и определить, в какой дозе должны участвовать обе стороны. Преподаватель не должен оставаться в режиме «лекция», нужно быть фасилитатором дискуссии, а не лектором. Эффективная форма дискуссии - активность студента: „Think-Pair-Share“ <-> „Подумай-Подбери- Поделись“.

3. *Тьюториалы*. В отдельных случаях „онлайн-преподаватели“ считают, что они должны решать „онлайн-проблемы“ студентов. Для этого нужно выделить время и строго придерживаться выделенному графику. Студенты заранее должны подготовить интересующие вопросы настоятельно обсуждать конкретные проблемы, а не все подряд, в общей форме.

4. *Учитывать потребности студентов*. Не все студенты оказались «подходящими» для онлайн-обучения. При первой же возможности нужно изучить состав студентов. Например, попросить их отправить небольшое смс-сообщение о предмете. Некоторые студенты воздерживаются от онлайн-среды, это отрицательно влияет их эффективному обучению. Самые успешные онлайн-педагоги те, которые смогут создать в группе взаимовыгодную среду. Такие группы „облегчают жизнь“ учителю.

5. *Техническая поддержка*. Нужно знать, кто отвечает в ВУЗ за техническую поддержку в случае, если технология вас подвела? Кто несет ответственность за тех студентов, у которых нет средств на приобретение дорогостоящего оборудования для онлайн-обучения? Эти вопросы необходимо решать на институциональном уровне.

И все-таки, что в дистанционном обучении такое, за что можно ее смело считать одной из *сильных сторон* этой формы обучения? Почему заслуживает одобрения как со стороны студентов, так и педагогов? Из многочисленных причин перечислим некоторые:

а) *Экономия времени*. У студента освободилось достаточно времени, чтобы заняться интересующей его деятельностью. Однако этого нельзя сказать о преподавателях, работа которых в дистанционном обучении практически удвоилась. После того, как только преподаватель освоит программу (платформы) дистанционного обучения, сможет свободно использовать ее на практике, а также накопит достаточные ресурсы для дистанционного обучения - может использовать возможность экономии времени, как одну из сильных сторон дистанционного обучения.

б) *Возможность непрерывности обучения и получения образования в экстремальных жизненных ситуациях*. Самый большой плюс и сила дистанционного обучения состоит в том, что оно позволяет продолжать свою деятельность даже в таких сложных ситуациях, как Всемирная

Пандемия. Все (педагоги, студенты, родители) однозначно положительно относятся к этому вопросу и приветствуют продолжение учебно-воспитательного процесса хотя бы в такой форме.

с) *Развитие навыков самостоятельной работы* и самостоятельного обучения. Нельзя утверждать, что дистанционное обучение дает студенту возможность, развить навыки самостоятельного действия. Необходимой предпосылкой для этого будет правильное, рациональное и эффективное планирование учебного процесса.

д) *Разнообразие в обучении*. Хорошо организованное дистанционное обучение может быть более интересным, увлекательным и привлекательным для студентов. Например, применение „виртуально-реальных лабораторных занятий“ при помощи специальной техники и соответствующих электронных ресурсов. Процесс максимально приближен к реальным ситуациям, и студент с большим интересом принимает участие в процессе.

е) *Гибкость* – нет четко установленного времени для лекций. Вы сами составляете расписание в согласии с группой.

ф) Эта методика заставила преподавателей пройти переподготовку в сжатые сроки, изучить управление новыми ИТ технологиями, использовать их в учебном процессе, чтоб обеспечить студенты качественными занятиями. Дистанционное обучение, как метод обучения - можно применить и в мирных периодах, как один из дополнительных методов обучения: создать новые краткие курсы, проводить вебинары, поделиться своими знаниями и опытом.

Обсуждая дистанционное обучение, наряду с акцентированием внимания на его сильных сторонах и преимуществах, нельзя не обратить вниманием то, что может быть своего рода *препятствием в процессе преподавания*. Выделим несколько их них:

а. *Отсутствие личного контакта* между собой. Это может негативно отразиться на тех студентах, которые любят живое общение, а не интернет. Кроме того, некоторые студенты гораздо лучше запоминают учебный материал, когда преподаватель читает лекцию, чем читая по учебнику.

б. Необходим *постоянный доступ к Интернету* и источникам информации. Не все студенты имеют постоянного доступа в Интернет, а некоторые даже не имеют компьютера. Кроме этого, не все владеют навыками работы с компьютером. Для того, чтобы в полной мере приобрести все необходимые знания, студент должен быть технически подкован и понимать использование онлайн компьютерных программ, чтобы наравне со всеми участвовать в онлайн-лекциях и использовать все необходимое для обучения.

с. Проблема *идентификации студента*. Сложно отследить, выполняет ли студент все задания самостоятельно, сдает ли он зачеты. Для сдачи финального экзамена студенту приходится явиться в университет. Но у него не будет достаточно навыков, сдать экзамен в очной форме.

д. *Обратная связь*, домашние задания, курсовые работы и т.д. выполняются в письменной форме. Многим гораздо легче общаться устно, чем письменно. Из-за этого могут возникнуть проблемы при выполнении заданий.

е. *Прикованность к компьютеру*. Систематическое использование компьютерной техники в течение длительного периода времени неизбежно окажет негативное влияние на физическое состояние как студента, так и преподавателя.

ф. *Студенческая жизнь*. Для многих студенческая жизнь ассоциируется с важным и веселым периодом, в том числе с приобретением новых друзей и знакомых, веселым времяпрепровождением с ними и т. д. Дистанционное обучение не дает такой возможности.

Безусловно, это неполный список „плюсов“ и „минусов“ дистанционного обучения, но дает достаточно широкое представление о многогранности этой формы обучения, которое можно применить в учебном процессе и в „мирных временах“. Благодаря широким возможностям, особенно эффективен этот метод обучения при работе с магистрантами.

**Выводы.** Как видно из вышеизложенного, в процессе дистанционного обучения можно найти множество как положительных, так и отрицательных сторон. Само по себе понятия „хорошо“ или „плохо“ — это просто наше отношение к кому-то или к чему-то, это - наше восприятие. Если хотим повысить эффективность дистанционного обучения, мы должны попытаться сосредоточиться на сильных сторонах этой формы обучения и с ее помощью постараться, преодолеть ее слабые стороны. Но есть одно но! Многие студенты сам процесс онлайн-обучения могут злоупотребить. Они всегда найдут оправданный предлог, чтобы не посещать лекции, не выполнять домашние задания или воспользоваться чужими заданиями, дистанционно сдавать экзамены за других студентов и т.д. Дискуссия по этому вопросу идет в кругах профессорского состава ВУЗ, но делать поспешные выводы было бы бессмысленно, так как из-за лояльности (обусловленный всемирной пандемией), реальные шаги в этом направлении пока не сделаны.

**ЛИТЕРАТУРА**

1. Законодательный Вестник Грузии, Консолидированная публикация, 14.12.2021 <https://matsne.gov.ge/ru/document/view/32830?publication=91>
2. M. Diasamidze, A. Shotadze, Interdisciplinary teaching of Natural science training courses, Georgian Maritime Scientific Journal”, Vol. 1, No. 1, 2021.
3. М. Диасамидзе, Проблема инклюзивного образования в Высших Учебных заведениях Грузии, Way Science (Online) International Electronic Scientific and Practical Journal, 2021.
4. М. Диасамидзе, А. Шотадзе, Морские учебные заведения Грузии перед проблемой инклюзивного образования (обзор на уровне профессионального образования), Вак, 2020.
5. М. Диасамидзе, Т. Телия, Межпредметная связь – как путь повышение эффективности обучения в процессе преподавания курсов „Общей физики и математики“ в БГМА с применением компьютерных технологий, Multidisciplinary Scientific Journal Web of Scholar, Poland, May 2020, 5(47).
6. M. Diasamidze, Ts. Gvinjilia, Evaluation of the “Quality of Education” in higher educational institutions, Fundamental and applied researches in practice of leading scientific schools, Croatia, 2019, V.31, № 1.
7. М. Диасамидзе, Оценка „качества образования“, в высших учебных заведениях (на примере Батумской Государственной Морской Академии), Multidisciplinary Scientific Journal Web of Scholar, Poland, March 2019, 3(33).
8. М. Диасамидзе, Естественные науки на службе усовершенствования морского транспорта, Azerbaijan State Marine Academy /XII International scientific-technical conference on “Water Transport Problems”, Baku, 2017.

# ЗМІСТ ПРОФЕСІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

*Зіза Олександр Олександрович, аспірант Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка, Кременець, Україна,  
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6779-0922>*

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7760](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7760)

## ARTICLE INFO

**Received** 15 January 2022  
**Accepted** 21 February 2022  
**Published** 30 March 2022

## KEYWORDS

competence, professional information competence, music teacher, component, musical abilities.

## ABSTRACT

Today one of the main directions of art and pedagogical education in our country is the introduction of the concept of competence approach in the educational process of higher education institutions for the preparation of professional information competence of future teachers of music.

In the course of training future music teachers in higher education institutions, they gain key competencies for their future professional activities, but quite often they are not enough for the entire period of work, and therefore there is a problem in retraining and advanced training of these respondents.

Over the past few years in music and pedagogical education there has been a reorientation of the concepts of "education", "readiness" for "professionalism", "competence" of the future music teacher. In modern conditions, the information competence of the future teacher of music is a radically new field of activity, which is formed through the introduction into the educational process of higher education institutions of electronic and information technologies.

The formation of professional information competence in future music teachers in higher education institutions is closely related to the use of motivational, operational and content-oriented activities provided by the formation and functioning of professional and pedagogical training of future teachers. It is thanks to this statement that we can consider professional information musical competence as an integral characteristic of the individual, which determines its ability to solve problems and tasks that arise in various areas of musical and artistic activities based on the use of knowledge, skills, personal experience and personal orientation.

Thus, the professional information competence of the future music teacher combines the ability to work with information, the ability to solve educational problems, the ability to use interactive software on the basis of which is the implementation of applied methods combined with teaching methods that are based on individual and collective work with respondents.

Nowadays, the professional use of information media is the main criterion for the formation of professional information competence of the future music teacher. This type of activity of the future teacher aims at active and creative use of knowledge and skills in the direction of information and communication technologies, which is a criterion of professional suitability of the future teacher of music art.

**Citation:** Ziza Oleksandr. (2022) The Content of Professional Information Competence of Future Teachers of Music Art. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7760

**Copyright:** © 2022 **Ziza Oleksandr**. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Вступ.** Сьогодні одним із головних напрямків мистецько-педагогічної освіти у нашій країні являється впровадження у навчально-виховний процес закладів вищої освіти поняття компетентнісного підходу для підготовки професійно-інформаційної компетенції майбутніх учителів музичного мистецтва.

В ході навчання майбутніх учителів музичного мистецтва у закладах вищої освіти вони отримують ключові компетенції щодо своєї майбутньої професійної діяльності, але доволі часто їх не вистачає на весь період роботи, а відтак постає проблема у перепідготовці та підвищенні кваліфікації даних респондентів.

На думку Н.Х. Баловсяк, перед сучасною вищою школою постає проблема у підготовці висококваліфікованих спеціалістів, які б були готові до здійснення професійних обов'язків без адаптаційного періоду для швидкого сприйняття та опрацювання великих об'ємів навчально-методичного матеріалу, що включає в себе володіння сучасними методами та інформаційними ресурсами, які становлять основу професійно-інформаційної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва [2].

В педагогічній науці питанням формування компетентнісного підходу займалися ряд провідних науковців, серед них: В. Лозова, Л. Карпова, Н. Бібік, О. Савченко, В. Краєвський, О. Пометун та багато інших. Саме у їх працях було систематизовано та висвітлено сутність понять «компетенція» та «компетентність».

Питання підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в умовах набуття професійно-інформаційної компетентності розглядали провідні педагоги-інструменталісти та науковці: А. Козир, Н. Гуральник, В. Лабунець, Л. Масол, Л. Коваль, О. Олексюк, Л. Паньків, Т. Пляченко, Г. Падалка, О. Ростовський, О. Рудницька, Д. Юник, О. Щолокова та інші.

**Результати дослідження.** Питання, що стосуються підвищення якості освіти на теренах нашої Батьківщини, є першочерговими у сучасному суспільстві. Саме на впровадження у життя даної концепції і зорієнтовані заклади вищої освіти. Завдяки ряду нормативно-правових актів, прийнятих керівництвом нашої держави, зокрема Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Національна стратегія розвитку освіти в Україні» відбувається удосконалення мистецької освіти.

За останні декілька років в музично-педагогічній освіті відбулося переорієнтування понять «освіченість», «готовність» на «професійність», «компетентність» майбутнього учителя музичного мистецтва.

За твердженням Л.Г. Гаврілової, головною метою формування професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва являється підготовка фахівців, яких характеризує комплекс розвинених музичних здібностей і педагогічних якостей, які були б здатні забезпечити найвищі результати в музичному навчанні та естетичному вихованні [4].

Провідний науковець, який займається вивченням професійної компетенції, Н. Юдзіонюк розглядає професійну компетентність майбутнього учителя музичного мистецтва у взаємозв'язку з музично-інтерпретаційною діяльністю і тлумачить її як «особистісно-професійну якість, що визначає майбутнього учителя, та його здатність до досягнення художньо-змістової сутності музичних творів, слугує підґрунтям створення нових сфер фахової діяльності та набуття досвіду емоційно-ціннісного ставлення до явищ музичного мистецтва» [9, с. 8].

На думку І. Полубояриної, професійна компетентність майбутнього учителя музичного мистецтва являє собою інтегративне утворення, що складається зі структурних компонентів (ключових компетентностей) і являє собою комплекс музично-педагогічних знань, умінь, навичок, музичних здібностей та якостей особистості, які проявляються через готовність до творчої педагогічної діяльності. На її думку, професійна компетентність майбутнього учителя музики містить музичний смак, музичні та акторські здібності, володіння методикою музично-естетичної роботи з дітьми, володіння навичками гри на музичних інструментах, наявність співоного голосу, вміння керувати хоровим та вокальним дитячим колективом [4].

У музичному мистецтві особливо важливий зв'язок явищ у русі, мінливості в співвідношенні звучних елементів. Основою для спостереження цих взаємозв'язків може стати інтонація. У середині твору одна інтонація викликає іншу, пов'язується з нею. В цілому, інтонація в музичному мистецтві стає тією ланкою, яка поєднує воедино всі сторони музичної культури: і факти творчі, і стильові, й еволюцію виразних елементів, і формоутворення. Явище інтонації пов'язує музичну творчість, виконання і процес «слухати – почути». У масовій музичній педагогіці сьогодні мало розроблених методів роботи, спрямованих на встановлення інтонаційних взаємозв'язків між музичними творами, що вивчаються на заняттях, творчістю певного композитора, стилями, жанрами.

Розглядаючи інформаційну компетентність, американські науковці визначають дане поняття як поєднання комп'ютерної грамотності, вміння працювати з традиційними видами повідомлень у бібліотеці, технологічної грамотності, етики, критичного сприйняття і навичок комунікації [2].

Крім того інформаційна компетентність майбутнього учителя музичного мистецтва передбачає поєднання високого рівня мисленнєвої діяльності з науковим підходом щодо вирішення певної проблематики.

Як зазначає Н. Коровкіна, саме інформаційна обізнаність, яка трансформується у професійно-інформаційну компетентність визначає здатність особистості «застосовувати, знаходити, зберігати та перетворювати різну інформацію та вміння працювати з різними інформаційними системами» [5].

На думку Н.Х. Баловсяк, інформаційна компетентність включає три основних компоненти: інформаційний компонент (здатність ефективної роботи з повідомленнями у всіх формах їх представлення), комп'ютерний або комп'ютерно-технологічний компонент (що визначає уміння та навички щодо роботи з сучасними комп'ютерними засобами та програмним забезпеченням), процесуально-діяльнісний компонент (який визначає здатність застосовувати сучасні засоби інформаційних та комп'ютерних технологій до роботи з інформаційними ресурсами та розв'язування різноманітних задач) [2].

В сучасних умовах інформаційна компетентність майбутнього учителя музичного мистецтва являє собою кардинально нову сферу діяльності, яка формується завдяки впровадженню в навчально-виховний процес закладу вищої освіти електронних та інформаційних технологій.

Формування професійно-інформаційної компетентності у майбутніх учителів музичного мистецтва у закладах вищої освіти тісно пов'язана з застосуванням мотиваційної, операційної та змістовно-орієнтованої діяльності, що забезпечується формуванням та функціонуванням професійної та педагогічної підготовки майбутніх учителів. Саме завдяки даному твердженню ми можемо розглядати професійно-інформаційну музичну компетентність як інтегральну характеристику особистості, що визначає її здатність вирішувати проблеми й завдання, які виникають у різних сферах музично-художньої діяльності на основі використання знань, умінь, навичок, власного досвіду і особистісно-ціннісної орієнтації [7, 178].

Відтак, професійно-інформаційна компетентність майбутнього учителя музичного мистецтва поєднує в собі уміння працювати з інформацією, уміння вирішувати поставлені навчально-виховні задачі, уміння застосовувати інтерактивне програмне забезпечення, на основі якого відбувається впровадження прикладної методики, яка поєднується з методикою викладання, що орієнтована в своїй основі на індивідуальну та колективну роботу з респондентами.

Сьогодні активне використання мультимедійних навчальних засобів сприяє швидшому засвоєнню знань та умінь майбутніми учителями музичного мистецтва у закладах вищої освіти. Відтак, сучасний учитель музичного мистецтва повинен бути не тільки висококультурною та високоерудованою особистістю, а й в своїй діяльності повинен активно використовувати професійно-інформаційні навички для вільної комунікації в міжкультурному інформаційному просторі.

У наш час професійне використання інформаційних засобів являється основним критерієм формування професійно-інформаційної компетентності майбутнього учителя музики. Саме даний вид діяльності майбутнього педагога має на меті активне та творче використання знань та умінь в напрямку інформаційно-комунікаційних технологій, що є критерієм професійної придатності майбутнього учителя музичного мистецтва.

**Висновки.** Отже, сучасна професійно-інформаційна компетентність виявляється в різнобічній мисленнєвій діяльності акцептора дії та містить в собі ряд проектних, прогностичних та аналітичних умінь, які служать першоосовною для засвоєння та застосування інформації майбутніми учителями музичного мистецтва.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Асаф'єв Б. В. (1973). Избранные статьи о музыкальном просвещении и образовании. Москва: Музыка.
2. Баловсяк Н. Х. (2006). Структура та зміст інформаційної компетентності майбутнього спеціаліста. Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання. (Збірник наукових праць). Київ.
3. Боблієнко О. П. (2013). Формування поліхудожньої компетентності майбутнього вчителя музики у процесі фахової підготовки. (Автореферат дисертації кандидата педагогічних наук). Вінниця.
4. Гаврілова Л. Г. (2017). Духовність особистості: методологія, теорія і практика. Професійна компетентність майбутніх учителів музики як педагогічний феномен. Вип. 2. Київ.
5. Коровкіна Н. Н. (2007). Специфика информационных учений и навыков в компетентностно-ориентированном образовательном процессе.
6. Олексюк О.М.(2013). Музична педагогіка: Навчальний посібник. Київ: Київський університет ім. Б. Грінченка.
7. Орлов В. И. (1993). Содержательная учебная информация: Процесс обучения.
8. Полубоярина І. І. (2008). Формування професійної компетентності майбутніх учителів музики в педагогічному коледжі. (Автореферат дисертації кандидата педагогічних наук). Житомир.
9. Юдзіонко Н. М. (2011). Формування професійної компетентності майбутнього вчителя у музично-інтерпретаційній діяльності. (Автореферат дисертації кандидата педагогічних наук). Одеса.

# THEOLOGICAL STUDY OF MATTHEW 28:19-20 AND ITS RELEVANCE TO THE ROLE OF THE CHURCH IN THE MINISTRY OF GOSPEL PREACHING

Johanes Witoro, STT Biblika, Jakarta, Indonesia

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7761](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7761)

---

## ARTICLE INFO

**Received** 13 January 2022  
**Accepted** 25 February 2022  
**Published** 30 March 2022

---

## KEYWORDS

The Ascension of the Lord Jesus, Great Commission, Ministry of Gospel Preaching.

## ABSTRACT

The Ascension of the Lord Jesus to Heaven plays an important part in the Bible's history, as the disciples of the Lord Jesus seem afraid after being abandoned by the Lord Jesus. However, before the Lord Jesus ascended to heaven, he conveyed an important revelation in Matthew 28:19-20, which is called the "Great Commission" and became the key to the Lord Jesus' mandate. This study discusses the Great Commission of the Lord Jesus, this writing uses qualitative research by using literature studies and hermeneutical studies supported by appropriate books and sources. With the studies carried out it has been found that the Great Commission is a commandment given to the Disciples and passed on to all believers today.

---

**Citation:** Johanes Witoro. (2022) Theological Study of Matthew 28:19-20 and Its Relevance to the Role of the Church in the Ministry of Gospel Preaching. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7761

---

**Copyright:** © 2022 **Johanes Witoro**. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

---

**Introduction.** The underlying premise of all life is that living entities must continue to develop and expand. The church is a living organism, and as an organization (Jenson & Stevens, 1996), it is necessary for the church to continue to expand in order for the church to remain alive. This also implies that a church that does not expand is a church that is no longer alive.

A growing church is a church that proclaims the truth of God's word and faithfully carries out the Great Commission of the Lord Jesus Christ and brings shalom to the world (Widiyaningtyas, 2017). Church growth emphasizes completely in terms of quality, quantity, function and location. Church growth cannot be produced by humans, only God makes the church grow (Warren, 1995). The church grows by the power of God through skilled human effort.

Based on the Bible, it can be said that God wants His church to grow (Tomatala, 2003). The church exists by the mission of God, so the mission itself is the manifestation and the main task and responsibility of the church. A church that is aware of the mission it carries is a church that consistently proves itself as a missionary church that shows a complete development, that's why a church that grows is a church with a mission. Therefore, with the increasing number of people who are saved will be closely related to the growth of the church.

Church history records that the growth of the church both in quality and quantity exists because of evangelism. Even the early church grew because of witnessing and evangelism (Acts 2:37-47). This can be proven from the records contained in the New Testament, especially in the book of Acts. The following are evidences of evangelism recorded by the book of Acts:

1. The Bible records that the history of the birth of the church began after the outpouring of the Holy Spirit on the day of Pentecost. After that incident, Peter preached (evangelism) and those who received the word asked him to be baptized and that day their number increased by about three thousand souls (church growth). Then they formed a fellowship and persevered in the teaching of the apostles, and gathered together to break bread and pray, as Jesus usually did (Acts 2:41-42).

2. When Peter and John were talking to the crowd (evangelism), they were suddenly approached by the priests and the head of the temple guard and the Sadducees. The people became very angry and they were arrested. But among those who heard the teachings of Peter and John, many people believed, so that the number of believers became about five thousand men (church growth) – Acts 4:1-4.

3. The apostles chose leaders to help them organize the life of the early church. Seven people were chosen to serve the poor. After that the word of God spread more and more, and the number of disciples in Jerusalem increased, also a large number of priests surrendered and believed (church growth) – Acts 6:1-7.

4. Philip preached the word to the city of Samaria (evangelism), many people who unanimously accepted the word and those who believed gave themselves to be baptized, both men and women, including Simon the sorcerer who had always practiced magic in that city. After his baptism, Simon was always with Philip (church growth) – Acts 8:4-13.

5. The Apostle Paul and his friends carried out evangelism to areas outside Jerusalem. The Bible records several names from the church outside Jerusalem as a result of the evangelism, including the church in Iconium Lystra (Acts 13:43, 48), the church in Antioch (Acts 14:21), the church in Philippi (Acts 14:21), and the church in Philippi (Acts 14:21). 16:13,14), the church in Thessalonica made up of Greeks (Acts 17:1-4).

The history of the church after the New Testament world also provides important evidence of the role evangelism plays in church growth. Especially in Indonesia, the growth of the church in this country can occur because of evangelism carried out by evangelists from Europe who are under the auspices of the Netherlands Zendeling Genootschap (NZG) organization. These evangelists included Yosef Kam in Maluku, Ingwer Ludwig Nomensen in Batak lands with the establishment of Huria Kristen Batak Protestan (HKBP) in 1862. (Berkhof & Enklaar, 2001). Evidence of church growth based on the biblical record and post-New Testament history above shows that evangelism has a very significant correlation with church growth (both universally and locally). Hence, at the same time reminds the church as an organism of the body of Christ of its call to be involved in evangelistic missions.

The Bible as a whole, both the Old and New Testaments speak of evangelism clearly. In one vein, the Bible explains about evangelism and is described in a "progressive-cumulative" manner, which means that the concept of evangelism began to develop from the Old Testament which then became real and clear in the New Testament (Tomatala, 2004).

The Lord Jesus' direct command to His followers after His resurrection from the dead to carry out an evangelistic mission is called the Great Commission. This world is the address for the preaching of the gospel and the unbelievers are the destination. This is in accordance with the commandment given by the Lord Jesus to His disciples when they were about to ascend to heaven, namely: "Therefore go and make disciples of all nations and baptize them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, and teach them to do all that I have commanded you. And behold, I am with you always, even to the end of the age" (Matthew 28:19-20).

The Great Commission is often simply articulated with evangelism or mission activities. This Great Commission of the Lord Jesus is not a challenge but a responsibility that must be carried and is intended for all believers to go all over the world in preaching the gospel to all creatures (Downey, 1957). Every believer carries out this Great Commission task of devoting himself to making the gospel a concern of all mankind so that this is a responsibility that cannot be neglected (Packer, 2003a). The presence of the church as an organism and organization in this world is due to a task that must be conveyed to the world, namely the gospel.

But along the way, believers who claim to be disciples of the Lord Jesus began to forget their duties and responsibilities, namely evangelizing. Even some of today's theologians think that the Great Commission is no longer the duty and responsibility of every believer, but rather the duty of some people who were prepared by God with a special calling. Not all believers are called to be involved in preaching the gospel because for an evangelist, a special calling is essential. So that the task of proclaiming the Great Commission is no longer general and collective in nature but is already exclusive (certain people or groups). Thomas Hale put it this way:

*Missionaries are specifically sent out of their own culture to new, often unknown, territory. Special guidance is needed so that people can carry out this task. They need a clear and sure call that this is the path that Allah has set for them* (Hale, 1995).

The same thing was expressed by Taylor in the results of his research in the 1990s on the factors that are important for perseverance in missionary service. Taylor argues that people who want



to survive and thrive in the ministry of evangelism are only people who have a special personal vocation (Stamoolis, 2002).

This concept from both Thomas Hale and Taylor is often a strong reason for today's believers not to evangelize. Because of concepts like Thomas Hale and Taylor, believers often think that evangelism is indeed the job of the church and the pastor. Even though the mission of evangelism is not only the responsibility of the pastor or missionary but the responsibility of every believer (Barr, 2018).

Apart from the opinions of the missiologists mentioned above, the researcher who incidentally is also a practitioner at a local church found that many believers who claim to be disciples of the Lord Jesus consciously or unconsciously limit themselves from the ministry of evangelism. These believers do not want to get involved in the evangelistic ministry for several reasons. The reasons stated include:

1. Not getting financial sponsors to engage in evangelistic missions.
2. Evangelism is the duty of the church and the servants of God.
3. Do not have adequate academic ability and experience in evangelism ministry.
4. Do not have time to be directly involved in evangelistic missions.
5. The ministry of evangelism is a ministry that is too risky and dangerous to follow (do).

It is not just today's theologians and believers who are no longer involved in evangelistic ministry. Even some churches and God's servants also do the same thing with clothes that seem spiritual. This the researchers noticed through two things, namely:

1. From the prayers of God's servants who ask God to send souls into the church that is being shepherded by God's servants. In fact, God said in Matthew 28:19-20 for these disciples to go looking for new souls to be discipled. But ironically, the church today is actually God who was ordered to search for souls.

2. From the allocation of church funds for mission funds. If the church wants to be open and honest, then the allocation of funds set aside for evangelistic mission services does not exceed or is greater than the allocation used for internal church services. This shows that the church is more busy financing the church's internal activities than participating in evangelistic mission services. Whereas the church is called to reach out and make disciples of all nations (tribes) and not only by planting a church in every country (geo-political entity), but it must be continued until all tribes on earth hear the preaching of the gospel because there are people who are actively preaching. that gospel.

The spirit of evangelism is now fading away. The churches are increasingly busy enlivening the events in them. Artists to famous people are called into the church to give extraordinary testimonies of their subjective experiences. Various festive events are held in the church so that the congregation feels at home to attend the church, likes the church and is willing to give.

More and more churches are forgetting the Great Commission of the Lord Jesus which contains the command to make all nations disciples of Christ. This can be seen from the alarming data regarding world evangelism. There are still so many people who do not know and believe in Christ. The percentage of believers in various countries is still very small and even the percentage of the number of believers is decreasing.

Whereas if studied in the Bible, Jesus' life in this world is filled with preaching the gospel and not holding parties or lively events so that people come to Him. Even in His command to His disciples that the gospel be preached (Matthew 10:7; 28:19-20, Mark 1:17; 3:14 and others) it is not holding parties or other interesting things. If this evangelistic mandate is carried out, more people should believe in Jesus.

Could there be something wrong with a believer's life? Currently the church is more complacent with the large number of congregations. Various ways are done to bring the congregation, no matter whether it is in line with God's Word or not. As long as it is good or what is called "blessing", then it is done.

Observing the phenomena mentioned above and the importance of evangelism to church growth and the responsibility of every believer in carrying out the Great Commission of the Lord Jesus Christ, researchers are burdened to examine this phenomenon (problem). The researcher wants to know why today's believers often claim to be disciples of Jesus but never want to be involved (negligent) in evangelistic ministry. What is wrong with all of this, so that the Great Commission of the Lord Jesus Christ is often ignored and neglected by believers. That's why the researcher gave the title of this research "Theological Study of the Role of the Congregation in Evangelism Services to Carry out the Great Commission of the Lord Jesus Christ Based on Matthew 28:19-20".

With great hopes and goals, through this research, every believer and especially the current generation are aware of their responsibilities as believers (disciples of Jesus) as bearers of good news

to those who do not know Christ. The process and implementation of the Great Commission according to Matthew 28:19-20 is substantially understood and actualized in today's context. As a result, until finally the local churches which had not experienced any growth in quantity entered the great harvest of souls for the glory of the Triune God.

**Research methods.** The research method used by the researcher is a qualitative method. The qualitative method is an approach in the form of an assessment procedure that produces descriptive data about someone or something that is observed or expressed in written or oral form.<sup>12</sup> So through the qualitative method, the researcher will produce descriptive data about the subject being discussed, namely the Great Commission in Matthew 28: 19-20 and the relationship of the believer to the ministry of evangelism.

More specifically, the qualitative method used is descriptive qualitative. Descriptive qualitative method is an approach in the form of an assessment procedure that produces descriptive data (in the form of a picture) about someone or something that is observed or expressed in written or oral form. The tendency of this research is to use analysis with an inductive approach.

### **Discussion.**

#### **A. The Church and Evangelism**

##### **1. Church**

The term "congregation" is an Arabic loan word. According to the Big Indonesian Dictionary, the congregation is an "association of the people". The word that is synonymous with congregation in Indonesian is "*gereja*" which comes from the Portuguese "*igreja*". The term church is a translation of the Greek word "*ekklesia*" which means "what is called out". In the New Testament, the term church is used 115 times, 3 of which are translated as "assembly" and 112 others are translated as "church". Below is a study of the word "church" in the original Hebrew and Greek Bibles:

##### **a. Congregation In Greek – *Ekklesia***

The Greek word *ἐκκλησία* (*ekklesia*) is generally used of the general assembly of townspeople who are formally assembled. So, the word "*ekklêsia*" means "meeting/trial". Such congregations were characteristic of cities outside Judea, where the gospel was celebrated.

The word "congregation/church" in the New Testament, the original Greek language is written with the noun feminine (*ekklesia*) which comes from two words, namely "*εκ* (*ek*)" which means "come out" and the word "*καλεω* (*kaleō*)" which means "to call". The contextual meaning in the Christian life is "called out to be disciples of Christ".

Because many people think that the "church" is a building for religious events and not a worshipping congregation. So, the word "*ekklesia*" is often translated as "church".

##### **b. Congregation In Hebrew – Qahal**

The word *ekklesia* was also used by overseas Jews and can be found in the Septuagint translation. The Hebrew word - Qahal, literally meaning "to gather together" is translated "*ἐκκλησία* (*ekklêsia*)" in the Septuagint (LXX). It is also used to translate the word "church of Israel" which was formed at Sinai and gathered before God's presence at the annual feasts. Among the Israelites, it was the members of the Hebrew community who made up the congregation (Qahal – cf. Numbers 15:15). The association (*Edah*) seems to have included both Israelites as well as foreign residents who joined the Israelites.

##### **c. Congregation and Church Relations**

In the Bible the word or term "congregation" as "church" is used in three different forms of usage:

##### **1) Universally**

In Matthew 16:18 Jesus promised that would build His church. In this case, Jesus did not intend to build a local church in either place or time. Jesus promised to build a universal church that would reach all nations, ethnicities, races, cultures, and in all situations.

Because many people think that the "church" is a building for religious events and not a worshipping congregation. So, the word "*ekklesia*" is often translated as "congregation/church".

##### **d. Congregation In Hebrew – Qahal**

The word *ekklesia* is also used by overseas Jews and can be found in the Septuagint translation. The Hebrew word - Qahal, literally meaning "to gather together" is translated "*ἐκκλησία* (*ekklêsia*)" in the Septuagint (LXX). It is also used to translate the word "church of Israel" which was formed at Sinai and gathered before God's presence at the annual feasts. Among the Israelites, it was the members of the Hebrew community who made up the congregation (Qahal – cf. Numbers 15:15). Meanwhile, the term (*Edah*) seems to have included both Israelites as well as foreign residents who joined the Israelites.

#### e. Congregation and Church Relations

In the Bible the word or term "Congregation" as "church" is used in three different forms of usage:

##### 1) Universally

In Matthew 16:18 Jesus promised that would build His church. In this case, Jesus did not intend to build a local church in either place or time. Jesus promised to build a universal church that would reach all nations, ethnicities, races, cultures, and in all situations.

##### 2) Locally (Local Congregation)

A local church is an association or group of people who meet in a particular place or location. In some of Paul's writings in the New Testament, there are letters sent to several local churches such as the churches in Rome, Corinth, Galatia, Ephesus, Philippi, Colossae, Thessalonica. Berea, Thyatira, etc.

3) As an association. In this case it is the association of these individuals for a purpose, for example in 1 Corinthians 11:18.

From the explanation above, it can be concluded that the term "congregation" refers to a specific association, namely an association of people whose members have been born again, namely all those who have confessed the Lord Jesus with their mouths and believed in their hearts that God had raised Him. from the dead (Romans 10:9). The church is God's people in the sense of a new association that is specifically related to the Messiah (because Jesus said "My Congregation"). The church is made up of people who are released from every worldly bondage, then bound together into a new fellowship. And thus the new alliance also commits itself to a certain field of duty in order to leave its orthodoxy and excesses.

#### 2. The Service of Evangelism

##### a. The Etymological Definition of Evangelism

Evangelism comes from the word gospel (Arabic إنجيل). Meanwhile, in Greek, evangelion means gospel which means good news. This word occurs 72 times, especially in Paul's writings. Then from *euangelion* comes the verb *evangelizo* which means "to preach the good news or the gospel". Then came the word *evangelos* which means evangelist. The word *evangelos* is also used to refer to the apostles or in the modern mission world called missionaries (Putranto, 2007).

In English, evangelism uses the word gospel, which can be traced back to the English word *godspel* which means good news, translated from the Latin phrase *bona adnuntiatio* or *bonus nuntius* into English (Schnabel, 2014).

Historically, the term *evangelion* was originally used in the military field. *Evangelion* is a reward given to someone who announces victory from the battlefield (J. W. Brill, nd). In its later development the meaning of the word *evangelion* turned to the news of victory itself. That's when Christianity came and borrowed the term to describe the good news or good news from God about Jesus Christ and His redemptive work for the world (Widiyaningtyas, 2017).

The word *evangelion* is synonymous with the word *kerissoo* (κερισσω). This word was originally a term used for an official envoy (the messenger was called a *kerux*) who delivered an announcement from the king (JW Brill, nd). This word in Greek means to announce as one who proclaims the good news. The announcement is in essence very important, so it cannot be denied or postponed.

The Old Testament uses a parallel word with *kerissoo*, namely *qârâ* which means "to cry out" (JW Brill, nd). In the Septuagint (LXX) the word *kerissoo* is used more than 30 times, both in the secular sense of the official proclamation of kings, and in the religious sense of prophetic pronouncement (Isaiah 61:1; Joel 1:14; Zechariah 9:9). Meanwhile, in the New Testament the word *kerissoo* is used 60 times (John M. Drescher, 2008)

Meanwhile, another word related to evangelism is *didasko* which means "to teach or teach". The Lord Jesus often used evangelism in this way as in Matthew 10:7-15; 4:23; 7:28; 9:35; Mark 1:21; 6:6; Luke 10:4-12. Another word for *jam didasko* is *martureo*, which means "to testify or give testimony based on what has been experienced".

After investigating the etymological meaning of the word "evangelism", it can be concluded that "evangelism" is:

1) Duty to announce or proclaim the good news or the news of salvation

2) It is done by calling it like a king's envoy who is announcing a decree, namely firmly and boldly.

3) The task of evangelism cannot be denied or neglected because the message concerns the salvation of the souls of many loved by the giver of the commandment.

##### b. Biblical Fundamentals of Evangelism

### 1) Old Testament

In the Old Testament it is not stated about the assignment to reach all nations for the evangelism. Missions are not an addition that God commanded through Jesus for His disciples to carry out some time before leaving this world. Instead, the gospel message comes from the heart of God (*Mission Dei*). The desire for evangelism has been in the heart of God from the very beginning. Evangelism is not a New Testament idea, but evangelism is found throughout the Bible (Borthwick, 1995). David Howard, one of the mission leaders, explained the biblical basis of the evangelism as follows:

The activity of the church to spread the gospel is not a pyramid that is built upside down and rests on a verse in the New Testament that is independent of other verses, then on top of it we build a very large building known as "evangelism". The church's activity to spread the gospel is a large pyramid that is built upright with its tip on and its base starting from the book of Genesis chapter 1 to the book of Revelation chapter 22. The entire contents of the Bible form the basis for preaching the gospel to all the world (Borthwick, 1995).

God has prepared His mission through His people, Israel as the children of Abraham to be a blessing to all nations. William Dyrness in his observations argues that the Old Testament prepares a universal message which in the New Testament will be a universal mission. Mission in the Old Testament was centripetal (from outside to center) in the sense that the nations came to Israel and they could know and worship the true God.

### 2) New Testament

The God of the Old Testament who preached the gospel continued His saving work through His children and His church by the power of the Holy Spirit. As Stott observes, the theme of evangelism is increasing in the New Testament. The first mission belongs to God because it is God who sent His prophets, His Son, His Spirit. Of these missions, the mission of the Son of God is the center because the mission of the Son of God is the culmination of the ministry of the prophets and this mission includes the sending of the Holy Spirit as its climax.

The message of the New Testament is that the God of the Old Testament who preached the gospel had come in the form of a human, so that he could give salvation to creation that previously chose to disobey Him. But there is more than that, to those who accept the salvation of the divine redemption that God has sent, they are given a task to spread the message throughout the world. Mission in the New Testament is centrifugal (from the center outward) which means that from the church or from Israel the message of salvation will be delivered to all the tribes.

### 3) Comparison of the Concept of Evangelism in the Old Testament and the New Testament

Both the Old and New Testaments are all related in God's plan. for the salvation of all mankind. In the Old Testament, the ministry of evangelism was entrusted to the nation of Israel as God's chosen people. While in the New Testament, the ministry of the mission of evangelism is entrusted to the church.

#### c. News in Evangelism (Packers, 2003b)

What is spoken of in evangelism is the gospel of Christ and His cross; news about sin and God's grace; about human error and divine forgiveness; about the new birth and new life through the gift of the Holy Spirit.

#### 1) The Gospel is News about God

The gospel proclaims who God is, what His character is, what His standards are, and what God requires of His human creation. The Bible tells fully that human existence depends on Him. That in good or bad, man is always in His hands and under His eyes. And that God created man to worship and serve Him, to praise and to live for His glory.

#### 2) The Gospel as a News about Sin

The Bible tells us that man has failed according to God's standards. Man has sinned, filthy, helpless in sin and is now under the wrath of God. The Bible tells humans the reason why humans continue to sin is because humans are sinners by nature and there is nothing humans can do to justify or return to God's grace. The Bible shows how God sees and teaches man to think of himself as God thinks of man.

So the gospel leads man to despair of himself, and this is an important step. Until they realizes that his need to be justified by God and his inability, man cannot possibly know Christ who saves from sin. Hence, real awareness can be seen from:

a) Awareness of sin is essentially awareness of a broken relationship with God. Not only with fellow human beings or with conscience but with God.

b) Consciousness of sin always includes awareness of sin. Guilt for various transgressions that have been committed before God from which one needs to repent and then forsake those transgressions if one is to be at peace with God.

c) Awareness of sin always includes the realization that the person recognizes the need for a new heart and to be born again i.e. morally re-created.

3) The Gospel is the Message of Christ – the Son of God incarnate; the Lamb of God who died for the sins of men; the risen Lord; perfect savior. Two things must be kept in mind when reporting this passage:

- a) It is not permissible to present the Person of Christ apart from His work of salvation.
- b) Someone must not present Christ's work of salvation apart from His Person.
- 4) The Gospel is an Invitation to Faith and Repentance. Everyone who hears the gospel is invited by God to repent and believe.

## **B. Study of the Great Commission of the Lord Jesus Christ in the Gospel of Matthew 28:19-20**

### 1. Context Analysis

The Synoptic Gospels throw a light on Jesus' mission which includes two stages, starting from Israel to the Gentiles. In the time of Jesus' ministry, the emphasis was on outreach in the first stage, namely ministry to the nation of Israel. It is not surprising to find a number of very strict records that are particular in nature. However, these writers also include passages containing prophetic promises or predictions that outreach to the Gentiles will not be neglected. Moreover, to fulfill this prophetic prediction, Jesus' disciples were commissioned to preach the gospel to all nations around the world.

In other words, during Jesus' ministry, it was the outreach to Israel that received the actual emphasis. And outreach to the Gentiles is still a promise. This promise is fulfilled through the mandate that Jesus proclaimed to His followers. Finally, it should also be emphasized that the idea of Jesus' mission, which includes the two stages above, is actually seen in Paul's missionary program. Paul did not deviate from Jesus' missionary program. Instead, Paul fulfilled the prophetic predictions made by Jesus regarding the Gentiles during His ministry.

### 2. Grammatical Analysis<sup>24</sup>

a. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

### b. Grammatical Translation

1) After you leave then you begin to make disciples of everyone who does not know God, you baptize them in the name of the Father, Son and Holy Spirit.

2) You teach them to keep all that, as much as I have commanded you and behold I with you are everything as far as the last days.

### c. Translation In Enhanced Spelling

1) After you leave, start making disciples of everyone who doesn't know God, you baptize them in the name of the Father, Son and Holy Spirit.

2) You teach them to keep all these things, all that I have commanded you and behold I will be with you until the last day.

From the analysis of the structure above, it shows that the main predicate in the Great Commission of the Lord Jesus based on Matthew 28:19-20 is discipleship and the actual presence of Jesus himself (*eimi* – the time is now and is active). This is indicated by a conjunction (*kai* – denotes equality). This means that wherever discipleship is to be carried out, there is also Jesus present and working.

The words *go*, *baptize* and *teach* are the explanatory parts of the verb to make disciples. So the starting point in this Great Commission is to make disciples. This shows that wherever believers are, there must be discipleship. Discipleship involves baptism into the fellowship of the Triune God and teaching all the truths of God's word. With the aim that this disciple will someday also disciple others.

### d. After You Go

The term *poρευθεντες* translated by *go* with the word "go" seems to be the main verb indicating the essence of the Great Commission. A closer interpretation of the Greek shows that this word is not a main verb but one of the auxiliary verbs. The main verb of the Great Commission is "to make disciples or to make disciples". The opinion above is supported by Peters who says that of the four verbs, the verb "disciple" is the only one which is an order (direct). This "disciple" expresses the essence of the Great Commission. The other three verbs are participle related to the main message as a way and method to carry out the message (Shipman Michael, 2011). *Poreuthentes* is a masculine plural participle that functions as the first aorist subject of the word *poremai*, a deponent (passive verb). This word changes the form of the word according to the subject of the command word that is behind it directly (in this case *matheteusate*). Thus, a more precise meaning would be "therefore, while going, make disciples". Shipman, who wrote that

the Great Commission did not send people away, because Jesus' disciples would definitely go and preach the gospel. This is because the word "go" is more accurately translated as "while going".

A problem here is the context of the notion of "go" itself. The Interlinear New Testament records that the word *poreuo* is used 153 times and means "to go, depart, travel, walk, continue on, pass, live and die". Meanwhile, according to Greek, *poreuthentes* can be understood as go (go), proceed (continue), and travel (to travel) (Enslin, 1963). From these three meanings, it can be concluded that carrying out the Great Commission must be done in every situation, everywhere (while you are away...), in the community of daily living (continuing...) and being involved with mission projects, either as missionaries or sender as members of the community (to travel...).

The second explanation of the meaning of the word *poreuthentes* in Bible Works 8 is as follows "as a euphemism go to one's death" (Henry, nd). This explanation means that every disciple is called to be radical in the sense of being obedient to the point of death like Christ Himself. Another thing that needs to be explained in this section is "who are the disciples". Does it only apply to the apostles and certain people? A study of the text in verse 19 shows that Jesus did speak with His eleven disciples. A closer examination shows that Paul said with the eleven disciples there were "more than 500 brethren" (1 Corinthians 15:6). From this data it can be concluded that the Great Commission is given to all believers and is not only addressed to certain people (Enslin, 1963).

#### e. Start Making Disciples

The term "*making disciples*" appears 3 times in the New Testament, namely in Matthew 27:57; Acts 14:21; and Matthew 28:10. The words: *go*, *baptize* and *teach* are auxiliary verbs used to achieve the ultimate goal of making disciples. So the term making disciples refers to the task of making everyone wherever and whoever the disciples meet are invited to follow Jesus. It is also said by Robert E. Coleman that: (Coleman, 1993)

The Great Commission Christ has given His church is to "make disciples of all nations" (Matthew 28:19). The meaning of this message is that the disciples must go into all the world and win souls who will later become disciples of Christ. This message is even clearer when we study the text of the New Testament in Greek. In the Greek text, the words "go", "baptize" and "teach" are used in participatory grammatical forms whose essence is the controlling verb, namely "*to make disciples of all nations*". This means that the Great Commission is not only going all over the world to preach the gospel to all creatures (Mark 16:15), nor is it just baptizing converts in the name of the Triune God or teaching them the teachings of Christ, but rather "make disciples of all nations" means to build other human beings to be like themselves. It is only by making them like disciples that the activity of preaching the gospel can achieve its goal.

Thus, the Great Commission of the Lord Jesus to "make disciples" is one of the tasks that must be carried out with the aim that everyone everywhere and anyone regardless of race must become a disciple of Christ.

#### f. All nations

The term "*all nations*" in Greek uses the term *πάντα τὰ ἔθνη* (*panta ta ethne*) is all the nations (all nations). According to William, the term *panta ta ethne* has two meanings, namely all non-Jews and all people including Israel, so that what is meant is all humans from various tribes and languages without distinction. The same thing was also said by Bagus Surjantoro that the term *panta ta ethne* refers to all ethnic groups (ethnics) of the nation (Surjantoro, 2006).

Thus, the area of preaching the gospel is not only in some nations or some ethnic groups but all ethnic groups. The Lord Jesus is the savior for all the tribes in this world. The Lord Jesus is not just a person's personal savior, not only the savior of one tribe, not just one nation but the savior of nations.

Therefore, believers who take part in the ministry of evangelism must know the area to be reached, namely all nations. This means that the area of preaching the gospel is not only determined in a certain area but to all nations. Because all nations need and have the right to hear the message of salvation.

#### g. βαπτίζοντες (*Baptizovtes*) – Go Baptize

*Baptizovtes* is the plural masculine participle that functions as the subject. This word is not in the form of a command, but because of its relationship and position with the verb that influences it, this word has a position to convey the idea of command. Sutanto translates *baptizo* as "to wash (in the ritual purification of the Jews); baptize" (Sutanto, 2006). Meanwhile, Mounce adds the nuance of baptism as an act that reflects dedication (Williams, 2016).

As a further step after believing and accepting Jesus as Lord and savior, the person enters a new phase, namely baptism. Baptism is not a means to receive salvation but rather after being saved

the person professes his new belief before God and other people through the ceremony of baptism. Baptism is also an acknowledgment of acceptance of the baptized person into the fellowship of the Body of Christ. After baptism is performed and accepted among the disciples of Christ, these people are to be taught all the things that are commanded of Christ (Henry, nd). Therefore, baptism must be performed in the name of God the Father, God the Son and God the Holy Spirit.

#### h. Go Teach

The term "teach" in Greek *διδάσκοντες* (*didaskontes*) which means teach. The word (*didaskontes*) is a verb, plural, aorist, passive, imperative. (Friberg & Friberg, 1994) This word is used in the New Testament 97 times (Sutanto, 2006). The use of aorists indicates that the pronunciation of the Lord Jesus "teach" has been completed or spoken once, namely at that time and in the past. Thus, teaching work is a mandate from the Lord Jesus that applies to all ages for the followers of Jesus. Teaching is a duty to teach lessons (Pustaka, 2001)

Therefore, what is meant by teaching is one of the tasks that brings the transformation of the Great Commission of the Lord Jesus. Where the disciples are asked to teach the word of God to all nations, namely everything that has been taught and has been imitated by Jesus. Thus, it can be concluded that the word "teach" is a commandment that must be taught in its entirety and that must be done in order to grow naturally towards perfection in Christ (Colossians 1:28; 2 Timothy 3:16).

### 3. Exegetical Analysis

#### a. Matthew 28:19

The connecting conjunction between the previous verse (Matthew 28:18) and this passage is "therefore". This phrase indicates that there is a close and unified connection between the giving of power to Christ and the giving of Christ's Great Commission to the disciples.

The main phrase in this section is "therefore". This phrase is key because it is a result of the authority given to the Lord Jesus. Because all authority has been given to the Lord Jesus, both in heaven and on earth, believers must carry out God's Great Commission.

The word "therefore" is taken from the Greek *oun* which is a particle. It is never found at the beginning or beginning of a clause, and more often has a function as an inferential and a transitional. The meaning of this word varies according to context. Sometimes *oun* is not translated. As inferential translated "therefore", means *consequently* or *accordingly*. In historical narratives *oun* is used to resume a subject so, as has been said; to indicate a transition to something new now; to indicate a response in reply; in turn; other possible meanings are certainly, really.

The word "therefore" determines the various activities that occur after this word. This word connects "power or authority" with the implementation of the Great Commission. God's work can only be done by God's power and cannot be done by human strength alone. This power or authority of Jesus will later guarantee success in carrying out the Great Commission. This also indicates that when we succeed in carrying out the Great Commission, we must realize that it is not the result of our own efforts, but because of the power and authority of God. It is God's authority that will then guarantee the occurrence of a success.

The activity of preaching the gospel cannot be separated from the power possessed by the Lord Jesus. It was by this power that Jesus reaffirmed the believer's responsibility to proclaim His gospel. Evangelism can be carried out only by the power of God. Without this power it is impossible for the preaching of the Gospel to be carried out.

#### b. Matthew 28:19-20a

Matthew 28:19-20a is an activity. The Indonesian Bible notes that there are four commandments, namely go, make, baptize and teach. This seems to suggest that the activity in the Great Commission includes the four commandments. The words of command seem to stand parallel and have the same imperative power. However, in his synthetic study, it was found that not all of the words used the imperative form. Of the four words, only one uses the imperative form, namely "make disciples of all nations".

Make disciples of all nations, from the word *mathetesate* using imperative, aorist, active grammar. The imperative form is used to emphasize a command or urge. It can also be used as a petition, and the concentration or main purpose considered very important. It is also used to give a positive command. The command to make disciples of all nations of Jesus must be carried out actively.

#### c. Matthew 28:20b

The first part of this outline talks about authority and the second part talks about the activities of carrying out the Great Commission, so this third part is a motivational drive. "And behold, I am with you

*always, until the end of the age.*" This is an ability (Matthew 28:20). Jesus was not only in the midst of the disciples when they gathered together (Matthew 28:20), but Jesus was also present with His people when His people were scattered throughout the earth to testify. This promise will be fulfilled when the Holy Spirit descends. This gives confidence that in the practice of discipleship, believers are not alone, because Jesus is always with them. This is the presence of Jesus through the power of His omnipresence.

The inclusion of the Lord Jesus on God's people is really real, and is eternal. God's inclusion in the lives of believers is not a promise that will never be kept, but is the actualization of His omnipresence. When Jesus appeared to the disciples, Jesus promised to send another helper. As a result, Acts 1:8 is the answer to what Jesus said. Jesus said that all power, both in heaven and on earth, has been given to Me. When Jesus later declared "*I am with you until the end of the age*", it actually confirmed that Jesus who is the authority over heaven and earth will actually be with every believer. This is what confirms that God's inclusion is actual, though not physically.

#### **Discussion result.**

The Great Commission of the Lord Jesus Christ is good news for the world. Because of the good news, the church was formed. If God chose the nation of Israel as the channel of the tidings, then the church was the agent of the tidings. So to continue this good news, through the Great Commission, Jesus commanded to prepare new agents to reach the world that had not yet heard the good news.

Based on the "Theological Study of the Congregation's Role in Evangelizing Services to Carry out the Great Commission of the Lord Jesus Christ Based on Matthew 28:19-20" in the previous discussion, the researcher will present the results of the research study on the main problems.

##### 1. The Great Commission of the Lord Jesus Christ in the Gospel of Matthew 20:19-20

In-depth research on the text of the Gospel of Matthew 20:19-20, researchers found several important principles in it, including:

##### 2. The Great Commission of the Lord Jesus Christ in the Gospel of Matthew 20:19-20

In-depth research on the text of the Gospel of Matthew 20:19-20, researchers found several important principles in it, including:

##### a. From the Context

From the aspect of the context, the entire Synoptic Gospel shows explicitly that the preaching of the Gospel includes two stages, namely starting from the Israelites and then to other nations. During the time of Jesus' ministry on earth, the preaching of the gospel to the Israelites was actual and to other nations it was a promise. And this promise of preaching the gospel was fulfilled through the Great Commission of the Lord Jesus Christ in Matthew 28:19-20 to the disciples who were present at that time. Hence, the Great Commission in Matthew 28:19-20 is the fulfillment of the promise of the good news to the Gentiles.

##### b. From the Grammatical Aspect

From the grammatical aspect, it shows clearly that the Great Commission of the Lord Jesus Christ will be carried out if there are disciples who want to go. This means that evangelism is reaching and coming, so that is where the preaching of the gospel, discipleship and fellowship with the Triune God takes place. Simultaneously, those who have heard this gospel must continue to be nourished by the pure teachings of God's word. The reason is because Jesus knew that in the end there would be many heresies that would mislead those who have heard this good news. That is why in order to protect those who have been won over, they must be continually taught the pure word of God.

##### c. From the Aspect of Sentence Structure

Analyzing the sentence diagram of the Gospel of Matthew 28:19-20, it is clear that the two main parallel sentences are discipleship and the presence of God. This shows that in carrying out the Great Commission, God is also present there. God's presence guarantees God's inclusion and care for both the evangelist himself and those to be evangelized. This inclusion and care of God becomes strength and protection in navigating a life full of passion in this mortal world.

##### d. From the Lexical Aspect

The essence of the Great Commission is to "*make disciples*". The verbs go, baptize and teach are auxiliary verbs in the main verb "to make disciples". However, the verbs go, baptize and teach are one comprehensive activity. To leave means to take the initiative. Baptizing and teaching are activities in the discipleship process. So evangelism or the Great Commission requires and focuses on completing the task of discipleship.

##### e. Exegetical Aspect

In this aspect, the disciples were taught that everyone can do the Great Commission well only because of the power of Jesus Christ. That's why, if evangelism is successful, do not brag, because it is



not the result of human work but the power of God working through the disciples. Evangelism can only be done by the power of God and cannot be done by human alone.

3. The Relationship Between Believers and Preaching the Great Commission
  - a. Believers are the actors and the world is the object of evangelistic ministry.
  - b. The ministry of evangelism is God's direct command to His people.
  - c. Evangelism is the responsibility of the believer

**Conclusions.** Preaching the gospel is a responsibility that each believer has; wherever a believer is, the gospel must be preached. According to the Bible, all Christians are evangelists (light, witness and example). Therefore, God empowered these Christians to preach the gospel of the good news.

God does not employ angels to save sinners. God empowers and equips Christians to carry out the task of gospel preaching. The ministry of evangelism is sent by God, and Christians are tools that God is pleased to use. While those in need of evangelization are those who are unaware of God's message of salvation. That is the gospel's core, namely the deliverance from eternal punishment to eternal life with God.

Evangelism is also a mandate that must be carried out, not just a responsibility of every believer. Because the Great Commission is God's command, it implies that there is a task to accomplish, specifically the salvation of souls for Christ the Lord. So this objective can be accomplished only if every believer fulfills their role as God's messengers in this sinful world. That is why the apostle Paul stated, "For if I preach the gospel, I have no need to brag, for it is a requirement of mine, Woe to me if I do not preach the gospel." (1 Corinthians 9:16).

## REFERENCES

1. Barr, J. (2018). *Fundamentalism*. Wipf and Stock Publishers.
2. Berkhof, H., & Enklaar, I. H. (2001). *Sejarah Gereja. Pekabaran Injil di Indonesia dari tahun 1500 sampai tahun 1800*. Jakarta.
3. Borthwick, P. (1995). *Pemberitaan Injil Tugas Siapa*. Bandung: Yayasan Kalam.
4. Coleman, R. E. (1993). *Rencana Agung Penginjilan*. Bandung: Kalam Hidup.
5. Downey, W. (1957). Murray. *Cara-cara Memenangkan Jiwa*. Bandung: Kalam Hidup.
6. Enslin, M. S. (1963). *The Wycliffe Bible Commentary*. Society of Biblical Literature.
7. Friberg, B., & Friberg, T. (1994). *Analytical Greek New Testament: Greek Texts Analyses*. Grand Rapids, Michigan: Baker's Greek New Testament Library.
8. Hale, T. (1995). *On being a missionary*. William Carey Library.
9. Henry, M. (n.d.). *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible; Volume 6*. Copyright 1991 by Hendrickson Publishers, Inc, 8 th printing, April 2006. USA, Hendrickson Publishers.
10. J. W. Brill. (n.d.). *Dasar Yang Teguh*. Bandung: Kalam Hidup.
11. Jenson, R., & Stevens, J. (1996). *Dinamika Pertumbuhan Gereja*. Malang: Gandum Mas.
12. Jhon M. Drescher. (2008). *Melakukan Buah Roh*. Jakarta: BPK Gunung Mulia.
13. Packer, J. I. (2003a). *Penginjilan dan kedaulatan Allah*. Momentum.
14. Packer, J. I. (2003b). *Penginjilan dan kedaulatan Allah*. Momentum.
15. Pustaka, B. (2001). *Kamus besar bahasa Indonesia*. Jakarta: Balai Pustaka.
16. Putranto, B. E. (2007). *Misi Kristen – Menjangkau Menyelamatkan Dunia*. Yogyakarta: Andi Offset.
17. Schnabel, E. J. (2014). *Rasul Paulus Sang Misionaris: Perjalanan, Strategi dan Metode Misi Rasul Paulus*. Yogyakarta: Andi.
18. Shipman Michael, K. (2011). *Amat Agung: Karya Kerasulan Kuno Dan Kini*. Jakarta: Rahayu Grup.
19. Stamoollis, J. J. (2002). *The nature of the missionary calling: a retrospective look to the future*. *Missiology*, 30(1), 3-14.
20. Surjantoro, B. (2006). *Hati Misi*. Yogyakarta: Andi Offset.
21. Sutanto, H. (2006). *Perjanjian Baru Interlinier Yunani-Indonesia dan Konkordansi Perjanjian Baru (PBIK)*. Jakarta: LAI.
22. Tomatala, Y. (2003). *Teologi Misi, Pengantar Misiologi: Suatu Dogmatika Alkitabiah Tentang Misi, Penginjilan, dan Pertumbuhan Gereja*. Jakarta: YT Leadership Foundation.
23. Tomatala, Y. (2004). *Penginjilan Masa Kini 2*. Malang: Gandum Mas.
24. Warren, R. (1995). *The purpose driven church: Growth without compromising your message & mission*. Zondervan.
25. Widiyaningtyas, E. (2017). *Diktat Misiologi & Lintas Budaya*, Surabaya. Surabaya: STTIA.
26. Williams, M. C. (2016). *Thomas Hobbes (1588–1679)*. In *The Return of the Theorists* (pp. 67-73). Springer.

## ВЗАЄМОВПЛИВ СИНДЕМІЙ ТА FASHION-ПРЕЗЕНТАЦІЙ 2 ПОЛ. XX СТ. – ПОЧ. XXI СТ.

*Квасниця Роксоляна, Кандидат мистецтвознавства, старший викладач кафедри дизайну та основ архітектури Національного університету “Львівська політехніка”, Львів, Україна,  
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7488-672X>*

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7762](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7762)

### ARTICLE INFO

Received 18 January 2022  
Accepted 28 February 2022  
Published 30 March 2022

### KEYWORDS

social epidemics, Covid-19 pandemic, syndemic, fashion, presentations of fashion collections, modernization.

### ABSTRACT

The purpose of this article is a selective overview of the concepts and approaches that have been used in the fashion industry as a result of the synergy of fashion and epidemics/pandemics. To outline the development strategy of one of the most important segments of the advertising campaign of fashion brands - the presentation of fashion collections, an analysis of the interaction of syndemic, social epidemics, pandemic Covid-19 and fashion, taking into account various aspects, namely: which epidemics/pandemics affected the presented fashion collections; positive and negative aspects of interaction; how the epidemic/pandemic affects the modernization of presentation spaces and spreading fashion trends. In addition to assessing the current situation, the article seeks to outline areas for future research. The interaction of social syndemics and fashion in various aspects, in particular, the impact on the design of the presentation space, deserves further research.

**Citation:** Kvasnytsia Roksoliana. (2022) Interaction of Syndemics and Fashion-Presentations in the Second Half of the XX Century – the Beginning of the XXI Century. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7762

**Copyright:** © 2022 Kvasnytsia Roksoliana. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

Беззаперечним є той факт, що епідемії<sup>1</sup> та пандемії<sup>2</sup> стають причиною величезних змін в історії не тільки однієї держави, а й практично всього світу. Вони становлять синдемію<sup>3</sup> (синергію епідемій), оскільки співіснують у часі та місці, взаємодіють між собою, створюючи складні наслідки, та стають рушіями суспільства (Singer M., 1994, 1996). Незважаючи на негативний вплив, руйнівний процес, трагічний характер епідемії завжди сприяли прогресу. Багато досліджень в різних областях науки присвячено впливу епідемій та пандемій на хід історії, на розвиток медицини, економіки, політики, культури, зокрема моди.

### Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Перш за все було опрацьовано низку джерел, у межах яких спостерігається поява різноманітних проявів епідемій/пандемій. Відзначимо праці нобелівських преміантів Монтаньє Л. та Барре-Сінусі Ф., які присвячені проблематиці ВІЛ-інфекції і СНІДу. Зібрання та

<sup>1</sup> Епідемія (грец. *ἐπίδημία*, від *ἐπίδημος* – поширений у народі) – масова захворюваність населення на інфекційну хворобу, що прогресує в часі та просторі в межах певного регіону і значно перевищує рівень, зареєстрований на даній території впродовж низки років. Виникнення епідемій завжди пов'язують з соціальними та біологічними чинниками (Фролов А.Ф., 2006).

<sup>2</sup> Пандемія (грец. *πανδημία* «весь народ») – найвища інтенсивність розвитку епідемічного процесу, що характеризується прогресуючим поширенням інфекційного захворювання з надзвичайно високим ураженням населення на значних територіях материків або всієї Землі (Porta, 2014).

<sup>3</sup> Синдемія (ang. Syndemic – поєднання термінів «синергія» і «епідемія») – одночасне поширення епідемій різних хворіб у межах однієї популяції. Концепція синдемії була розроблена в 1990-х роках медичним антропологом Мерілл Зінгер. У ширшому контексті синдемією називають поєднання не тільки хвороб, але і явищ, як от брак їжі, зміна клімату, соціальна нерівність (Singer, 1996).

аналіз фактологічного матеріалу в роботі Шах С. «Пандемія: Історія смертельних вірусів» дає можливість прослідкувати появу та розвиток, соціально-політичних, економічних, культурних обставин динаміки пандемій (Шах С., 2016). З філософського аспекту гідна уваги дисертація Луканової В. «Феномен пандемії: підгрунття, сутність, динаміка (соціально-філософський аналіз)» (Луканова, 2019). Автор досліджує соціально-філософський вимір феномена пандемії: пандемія у горизонті існування і становлення суспільства, історії, людини. У статті «Віруси, епідемії і теорія модернізації: друзя чи вороги?» політолог Щербак А. досліджує як масові епідемії в людській історії могли вплинути на процес модернізації. Автор припускає, що «з огляду на рівень розвитку цивілізації сьогодні, можна обережно припустити, що довгострокові позитивні ефекти епідемії в цілому перевершують короткострокові негативні» (Щербак, 2020 с.27).

Сучасне життя оточене вірусами «соціальних епідемії» — смаків, ідей, звичок. В соціології існує теорія соціальних епідемії (алкоголізм, наркоманія, токсикоманія або психологічних епідемії (ігроманія, інтернет-залежність тощо). Цій проблематиці присвячені праці науковців Балакірева О., Маркової Н., Рущенко І. В статті «Фактор моди в структурі епідемії наркотизму» доктор соціології Рущенко І. розглядає проблему поширення молодіжного наркотизму як епідемічний процес. Автор доводить, що в процесі розгортання «первинної» епідемії важливу роль відіграла мода на наркотики (Rushchenko, 2014). Модні тренди – це також віруси. Охоплюючи мільйони людей брендманія в ХХ ст. набула характеру соціальної епідемії. Автор книги Малколм Гладуелл «Поворотний момент» пише, що «модні тренди, товари, інформація, ідеї – це віруси» (Гладуелл, 2017).

В своїй праці він досліджує як поширюються соціальні епідемії та як вони впливають на наше життя.

Існують архівні матеріали, артефакти, наукові і публіцистичні праці щодо впливу епідемії/пандемії різних захворювань на конструкцію костюма, зачіски, макіяж, в цілому моду. Серед авторів таких досліджень відзначимо: Бірн П.Д., Вікторія Родрігес О’Доннелл, Бейтс С., Рабінович-Фокс Е. та інші. Однак, дослідження про вплив епідемії/пандемії на презентації модних колекцій ще не було, оскільки прецеденту такого масштабу не було з часу існування модних показів.

#### **Виклад основного матеріалу дослідження.**

Аспекти взаємовпливу епідемії/пандемії і модних презентацій II пол. ХХ – поч. ХХІ ст. було розглянуто за такою класифікацією:

- епідемія хімічної залежності – наркоманія, алкоголізм, токсикоманія;
- епідемія психологічної залежності – ігроманія, комп’ютерна залежність;
- епідемія інфекційних хворіб, а саме пандемія коронавірусу Covid-19.

#### **Епідемія хімічної залежності.**

Доведено, що ВІЛ-інфекція набула форми епідемії, а наркоманія і СНІД мають тісний зв’язок. Руйнівна сила цієї синдемії стала катастрофічним явищем в ХХ ст. Відомим фактом є існування напрямку в моді «героїновий шик» 90-их років. Коли, на жаль, мода і створювала моду на наркоманію. Наркоманія в цей час на глянцева журналі та подіумі представлялась як гламур та сексуальність. Пік епідемії припадає на 1960-ті та 1970-ті роки, коли відбувається зміна багатьох моральних цінностей: сексуальна революція, молодіжні протести, рух хіпі (Rushchenko, 2014 с.77-78). Мода та культові постаті молодіжної субкультури, мали колосальний вплив на поширення цієї синдемії. Моду на «героїн-шик» започаткувала фотограф Корін Дей (Corinne Day). Для прикладу розглянемо фотографію Корріни Дей 1995 року. Британська модель Джорджина Купер представлена в інтер’єрі неохайної, похмурої квартири в Брікстоні. Такий дизайн простору створює гнітючий антураж та доповнює тематичний образ моделі. Напружені риси обличчя і блискуча шкіра сприймаються як ознаки зловживання наркотиками. На відміну від образів, які домінували у модній фотографії наприкінці 1980-их років, роботи Корріни Дей представляли більш неформальний, конфронтаційний та конфесійний підхід до середовища (Brixton Georgina, 2011). Переломним моментом в кінці ХХ ст. – поч. ХХІ ст. в боротьбі з наркоепідемією, переорієнтація на здоровий спосіб життя, стала поява нової генерації рок-музикантів і культових фігур в модній індустрії, кінематографі тощо. Такі дизайнерські бренди як: «Giorgio Armani», «Versace», «Donna Karen», «Dolce Gabbana», «Moschino», «Alexander McQueen», «Oscar de la Renta», «John Richmond» та багато інших презентують модні колекції в неформальних концептуальних форматах з конкретно вираженими протестними меседжами суспільству. Сценографія, світловий дизайн, музичний супровід, драматургія підсилюють емоційне сприйняття модного показу. Започатковані в 2011 р. щорічні модні покази «Art Hearts Fashion» під час Тижня Моди в Нью-Йорку та Лос-

Анджелесі та багатьох інших містах світу присвячені пропагуванню здорового способу життя, боротьбі проти ВІЛ-інфекції та СНІДу. В Україні відзначимо конкурс «Мода 2000 АНТИСНІД». За ініціативою Фонду Олени Пінчук «АНТИСНІД» під час проведення Українського Тижня Моді (Ukrainian Fashion Week) організуються покази присвячені боротьбі зі СНІДом 2006 р. – 2007 р. До сьогодні на різних платформах українські дизайнери презентують нові колекції пропагуючи здоровий спосіб життя. Отже, позитивними аспектами впливу моди на синдемію починаючи з кінця 90-их років є переорієнтація вектору PR-кампаній модних брендів на здоровий спосіб життя, численна кількість концептуальних модних дефіле присвячених цій тематиці, зміна вектору фешн-фотографій у модних журналах, організовані дизайнерські конкурси тощо.

#### **Епідемія психологічної залежності.**

Азартність в іграх давно була властива людям фактично у всіх культурах світу. Завдяки сучасним технологіям, ігри отримали колосальне розповсюдження та різні модифікації. Однак, комерціалізація ігор сприяла тому, що прагнення до особистої вигоди та власного успіху, які особливо останні десятиліття зростали, набули патологічного характеру. Епідемію лудоманії<sup>1</sup> досліджували Харченко І., Самардакова Г., Дідик Н., Столяренко А.М., Підлубний В.Л. В статті Олійничук О., Хом'юк С. «Лудоманія як загроза безпеці держави: соціальні, економічні та правові контексти» в підсумку пишуть, що «для України важливим є визнання лудоманії негативним фактором як для самої особи та її сім'ї, так і для держави загалом, її економічної безпеки, соціального розвитку, суспільно-політичних відносин» (Олійничук and Хом'юк, 2020).

Зазначимо, що ігри мають позитивний вплив на людей, відіграють важливу роль у розвитку дітей, тільки в межах розумного застосування та використання. Важливо не перейти межі, коли це захоплення набуває хворобливої залежності. Про ігри як потужний спосіб розвитку соціального та емоційного навчання у молодих людей йдеться у статтях Робіна Громек та Сью Роффі (Hromek and Roffey, 2009), Хав'єра Чеджудо, Лідії Лосада та Роберто Фельтредо (Cejudo, Losada and Feltrero, 2020).

Гейміфікація модної індустрії особливо проявляється останні десятиліття. Ця тенденція з'явилася із збільшенням кількості молоді серед шанувальників модних брендів, покоління міленіалів, Y, Z - людей, які виростили в епоху тотальної діджиталізації і соціальних мереж. У 2000-их роках на показах стали з'являтися колекції, натхненні класичними відеоіграми: в 2007-му британський «Cassette Playa» представив одяг в стилі «Sonic the Hedgehog», в 2009 році «Gile's» випустив костюми з принтами «Pac-Man», а в 2010 році Раф Сімонс створив для бренду «Jil Sander» колекцію натхненну головною героїнею відеоігри в жанрі action-adventure «Tomb Raider» (Fashion Industry Gamification: Collection Based On Popular Video Games, 2019). Колаборація модних брендів з видавцями відеоігор – це успішний маркетинговий хід. Розробка відеоігор стає важливою частиною цифрової стратегії таких модних брендів як: «Gucci», «Burberry», «Dior», «Guerlain» тощо. Дизайнери і бренди розробляють ексклюзивні речі за мотивами відеоігор, випускають віртуальні ігрові предмети. Модні будинки використовують героїв популярних ігрових франшиз для реклами нових колекцій. Для прикладу Louis Vuitton в 2019 році випустили відеоігру «Endless Runner» в стилі комп'ютерних ігор 80-х (Louis Vuitton: Endless Runner Gameplay - YouTube, 2019). Натхненням був показ чоловічої колекції осінь-зима 2019 року в Парижі. Дизайн презентаційного простору був створений в такому ж стилі – відеоігри 80-х.

Багато відомих дизайнерів модного одягу створювали колоди гральних карт «от-кутор» в рамках рекламних акцій своїх колекцій одягу та парфум. Кожна з гральних колод мала свій унікальний дизайн розроблений найвідомішими художниками тих років. Серед відомих брендів, що випускали гральні карти є: «Lanvin», «Hermes», «Gianni Versace», «Jean Paul Gaultier» та інші. Ці колоди, як ексклюзивні речі, увійшли в колекції багатьох любителів збирати гральні карти (Высокая мода и игральные карты, 2012). Дизайн презентаційного простору для показу колекції «Королева сердець» модного бренду «Dolce & Gabbana» сезону весна-літо 2018 року був декорований графічними зображеннями величезних ігрових карт створюючи азартний та інтригуючий антураж (Dolce & Gabbana Spring 2018 Ready-to-Wear Collection | Vogue, 2018). Тема гри також була присутня і в дизайні презентаційного простору для показу колекції от-кутор «Christian Dior» сезону весна-літо 2018 року. Темою показу бренду «Moschino» осінь-зима 2019/2020 були казино та азартні ігри (Défilé Moschino automne-hiver 2019-2020 - YouTube, 2019). Українська модельєр Юля Айсина створила

<sup>1</sup> Лудоманія (гральна залежність, ігроманія) — розлад поведінки, що полягає в патологічній пристрасті до азартних ігор (Аймедов К.В., 2012).

колекцію та дизайн презентаційного простору присвячену – шахам. Цілісний, стилістично витриманий дизайн подіуму, декорації, постановка дефіле органічно переплітались із задекларованою тематикою гри (Шахова колекція Юлії Айсіної, 2008).

Отже, зважаючи на неоднозначне ставлення суспільства до ігор, появи в останні десятиліття поняття «епідемія азартних ігор», модні бренди в різний спосіб популяризують та використовують ігри, як з комерційною, так і рекламною метою. Можна стверджувати, що ігри сприяли розвитку та модернізації модних інновацій, дизайну презентаційних просторів та способу поширення модних трендів.

#### **Пандемія коронавірусу Covid-19.**

Індустрія моди в період пандемії коронавірусу Covid-19 виявилася серед найбільш уразливих галузей (Pchi, 2020). Попри те, пандемія стала каталізатором масштабних змін. Останні роки в індустрії моди відбувались безпрецедентні зміни орієнтовані на новітні форми презентацій та поширення модних трендів в основному шляхом цифрових трансформацій. Однак, цей процес модернізації суттєво прискорився завдяки глобальним змінам 2020 року. Вперше за всю історію тижнів високої моди покази колекцій осінь-зима 2020/2021 дизайнери представили у форматі відеопрезентації на діджитал-платформі. Наприклад, креативна директорка «Dior» Марія Грація Кюрі та режисер Маттео Гарроне створили надзвичайно вишукану відеопрезентацію кутурної колекції «Міф Діор» (Le Mythe Dior). Колекцію бренду «Ralph & Russo», присвячену подорожам, представила віртуальна модель Голлі (Канішева Д., 2020). Сьогодні новітнім напрямком модного показу стає інтернет презентація. Вона є різновидом модних показів, який дуже активно розвивається в ХХІ ст. на всіх рівнях ринкової модної індустрії, має свій підхід до сценографії та образного рішення, який, своєю чергою, потребує окремого наукового дослідження. Онлайн-покази — це відеопрезентації, які є здебільшого у вільному доступі на каналах «YouTube», офіційних сайтах будинків моди та брендів, в інстаграм-акаунті тощо. Там демонструється вся інформація про модний показ, але не в реальному часі. Фіджитал-шоу зберігає реальність, подіум, моделі, дизайн презентаційного простору, відкриття і закриття показу. Під час презентації перебуває мінімальна кількість глядачів або й узагалі глядачів немає. Для таких шоу характерне відтворення в приватних акаунтах, трансляція доступна для глядачів на більш короткий період, ніж відео презентації. Фіджитал-формат – це злиття реальної і цифрової дійсності, унікальний технологічний інструмент, що розкриває нові можливості в комунікаційному просторі, а також це новий екологічний простір (Квасниця Р.Б., 2021). Елементарні норми безпеки зумовили нові методичні підходи до проектування презентаційних просторів, а також до сценографії та драматургії модних показів. Проведення показів на відкритому повітрі, дотримання соціальної дистанції між всіма учасниками шоу, особливе зонування та розташування предметного наповнення в закритих та відкритих локаціях, спонукали дизайнерів до нових ідей та планувальних рішень (Квасниця Р.Б., 2021). Фонд досліджень СНІДу amfAR активно долучився до боротьби з COVID-19. CR з amfAR беручи до уваги безпеку, організували модний показ в цифровому форматі. В показі брали участь найвідоміші світові моделі. Кожна модель знімала себе камерою не виходячи з власного помешкання. Костюм, макіяж, зачіска, хореографія моделей задалегідь були обумовлені. Пізніше ці відео монтувались як цілісне цифрове модне шоу. 1 травня 2020 року вперше у світі відбувся показ колекції в модному шоу такого типу (CR Runway with amfAR Against COVID-19 : Fashion Unites, no date). У форматі фіджитал відбулося багато презентацій модних колекцій 2020/2021 на Тижнях Моди в Парижі, Нью-Йорку, Лондоні, Києві та в інших модних столицях світу. Модернізація дизайну презентаційних просторів та способів поширення, вимагає переформатування спеціалістів різних галузей, пошуку нових, креативних рішень та спонукає до появи нових професій.

**Висновки.** Отже, перемога над будь-якою синдемією стає черговим тріумфом в галузі медицини, науки і техніки. Для моди наслідки спричинені синдемією є одночасно економічними, технічними, естетичними, об'єктивно мають локальний, національний та глобальний характер, носять і позитивний, і негативний характер.

В дослідженні було виявлено, що на концепцію презентації модних колекцій та художньо-образне рішення презентаційного простору найбільш впливовими були соціальні епідемії, а на спосіб поширення та модернізацію модних показів найбільше вплинула пандемія коронавірусу Covid-19. Прослідковується синхронність процесів модернізації в модній індустрії як в Європі, так і за межами, що є свідченням глобальних змін в одному часі. Виявлено, що

взаємовплив моди та соціальних епідемій, синдемії має позитивні і негативні аспекти. Визначено, які альтернативні практики розповсюдження модних трендів стали актуальними та затребуваними в наслідок модернізації, а саме: фіджитал-шоу, онлайн презентації, віртуальні презентації. На підставі здійсненого аналізу, виявлено, що модернізація дизайну презентаційних просторів та способів поширення моди спонукає до появи нових професій. Взаємовплив соціальних синдемії та моди в різних аспектах, зокрема вплив на дизайн презентаційного простору заслуговує подальшого дослідження. Також зазначимо, що наукові дослідження, зокрема, аналіз впливу модної індустрії на соціальні епідемії можуть допомогти в прогнозуванні епідемічних подій і таким чином стратегічно передбачити та завчасно вживати певні заходи.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Brixton Georgina (2011) Corrine Day Analysis, 1995, Health and Social. Available at: <https://collections.vam.ac.uk/item/O83171/georgina-brixton-photograph-day-corinne/>
2. Cejudo, J., Losada, L. and Feltrero, R. (2020) 'Promoting Social and Emotional Learning and Subjective Well-Being: Impact of the "Aislados" Intervention Program in Adolescents', International journal of environmental research and public health, 17(2), p. 609. doi: 10.3390/ijerph17020609.
3. CR Runway with amfAR Against COVID-19: Fashion Unites (no date). Available at: <https://crrunwayamfar.org/>
4. Défilé Moschino automne-hiver 2019-2020 - YouTube (no date). Available at: [https://www.youtube.com/watch?v=DV8POcz\\_ZuY](https://www.youtube.com/watch?v=DV8POcz_ZuY)
5. Dolce & Gabbana Spring 2018 Ready-to-Wear Collection | Vogue (no date). Available at: <https://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2018-ready-to-wear/dolce-gabbana>
6. Fashion Industry Gamification: Collection Based on Popular Video Games | (2019) WeGame. Available at: <https://wegame.com.ua/en/post/geymifikatsiya-modnoy-industrii-kollektsii-po-motivam-populyarnih-videoigr-100221>
7. Hromek, R. and Roffey, S. (2009) 'Promoting Social and Emotional Learning with Games: "It's Fun and We Learn Things"', Simulation & Gaming, 40(5), pp. 626–644. doi: 10.1177/1046878109333793.
8. Ichi, L. (2020) Coronavirus Impact: How the Epidemic Has Impacted the Fashion Industry – WWD, WWD. Available at: <https://wwd.com/fashion-news/fashion-scoops/how-coronavirus-effecting-fashion-industry-trade-shows-stock-prices-1203508244/>
9. Louis Vuitton: Endless Runner Gameplay - YouTube (2019). Available at: <https://www.youtube.com/watch?v=d2BsUMAhRjI>
10. Porta, M. (2014) 'Pandemic'. Oxford University Press. doi: 10.1093/acref/9780195314496.013.1373.
11. Rushchenko, I. (2014) 'Fashion as a factor of drug addiction epidemics' structure', Ukrainian society, 2014(4), pp. 75–85. doi: 10.15407/socium2014.04.075.
12. Singer, M. (1996) 'A Dose of Drugs, a Touch of Violence, a Case of Aids: Conceptualizing the Sava Syndemic', Free inquiry in creative sociology, 24, pp. 11–22.
13. Аймедов К.В. (2012) Ігроманія – паралельний світ. Монографія – К.: НДІ соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України. LAT & K, 2012. – 244 с. Available at: <https://dovidnykmpz.info/psycho/ihromaniia-paralel-nyy-svit/>
14. Высокая мода и игральные карты (2012) Gambler Sapiens. Available at: <http://gambler-sapiens.ru/gambling-equipment/fashion-playing-cards#page-content>
15. Гладуелл, М. (2017) Поворотний момент. Як дрібні зміни спричиняють великі зрушення, Книжний клуб 'Клуб сімейного дозуга'. Available at: <https://grenka.ua/227897/povorotnij-moment-yak-dribni-zmini-sprichinyayut-veliki-zrshennya>
16. Канишева Д. (2020) Діджиталізація Haute Couture: нова реальність чи тимчасове рішення?, INSIDER UA. Available at: <https://insider.ua/ua/didzhitalizacziya-haute-couture-nova-realnist-chi-timchasove-rishennya/>
17. Квасниця Р.Б. (2021) Дизайн просторів для презентації модних колекцій [Текст]: автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.07 / Квасниця Роксоляна Богданівна; Нац. ун-т «Львів. Політехніка». - Львів, 2021. - 20 с.
18. Луканова, В. В. (2019) Феномен пандемії: підґрунтя, сутність, динаміка (соціально-філософський аналіз): дис. ... канд. філософ. наук: [спец.] 09.00.03 Мво освіти і науки України, Дніпров. нац. ун-т імені Олеся Гончара. – Дніпро 2019. – 239 с. Available at: [https://chtyvo.org.ua/authors/Lukanova\\_Viktorii/Fenomen\\_pandemii\\_pidgruntia\\_sutnist\\_dynamika\\_sotsialno-filosofskyj\\_analiz/](https://chtyvo.org.ua/authors/Lukanova_Viktorii/Fenomen_pandemii_pidgruntia_sutnist_dynamika_sotsialno-filosofskyj_analiz/)
19. Олійничук, О., Хом'юк, С. (2020) 'Лудоманія як загроза безпеці держави: соціальні, економічні та правові контексти', Актуальні проблеми правознавства, 1(1), pp. 96–102. doi: 10.35774/app2020.01.096.
20. Фролов А.Ф., Задорожна В.І. (2009) Епідемія. Енциклопедія Сучасної України. Available at: [https://esu.com.ua/search\\_articles.php?id=17931](https://esu.com.ua/search_articles.php?id=17931).
21. Шах С. (2016) Пандемия: История смертельных вирусов, «Альпина Диджитал». Available at: <https://www.yakaboo.ua/pandemija-vsemirnaja-istorija-smertel-nyh-virusov-2208218.html>
22. Шахова колекція Юлії Айсіної (2008) models.ua. Available at: <http://www.models.ua/news/21/>
23. Щербак, А. (2020) Вирусы, эпидемии и теория модернизации: друзья или враги?, Препринт М-78/20. — СПб.: Европейского университета в Санкт-Петербурге.

# NEW INSTRUMENTS FOR CHINA'S COMPETITION FOR LEADERSHIP IN THE SOUTH PACIFIC REGION (THE SPR)

*Karina Igorevna Yarmoshuk, PhD student at the Department of International Relations, Faculty of International Relations, Belarusian State University, Belarus*  
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0338-8616>

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7792](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7792)

## ARTICLE INFO

Received 21 January 2022

Accepted 07 March 2022

Published 30 March 2022

## KEYWORDS

Regional leadership, South Pacific, infrastructural projects, One Belt One Road, COVID-19, vaccine diplomacy.

## ABSTRACT

This study examines and details the new instruments the PRC is using to compete for leadership with Australia in the South Pacific region. The implications of the COVID-19 pandemic for small island states in the South Pacific are also detailed, including both health and economic risks. In conclusion the author highlights new Chinese instruments of rivalry for leadership in the South Pacific, such as: 1. Vaccine diplomacy, 2. Infrastructure projects, 3. The geopolitical strengthening of China. Although Australia as a middle power cannot economically compete with China, especially in terms of financial investments into infrastructure projects and the strength of its military power, the historically established close ties with island states, articulated shared values, broad-based development assistance and "vaccine diplomacy" are factors of Australia's effectiveness in maintaining its leadership in the South Pacific when competing with China and maintaining the status quo in the subregion nowadays.

**Citation:** Yarmoshuk K. I. (2022) New Instruments for China's Competition for Leadership in the South Pacific Region (the SPR). *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7792

**Copyright:** © 2022 Yarmoshuk K. I. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Introduction.** Prior to the 2008 global financial crisis, it could be said that Australia was able to achieve sole leadership in the South Pacific. However, the 2008 economic crisis provided an opportunity for China to gain a foothold in the South Pacific region and compete with Australia. This competition for leadership continues to the present day. These states compete on some tracks and also use different instruments to maintain their leadership.

The following **traditional PRC instruments** are worth noting: 1. Huge financial investments by the PRC, both for development purposes and as part of One Road One Belt initiative, 2. Support of players that are opposing Australia's leadership in the SPR (mainly Fiji).

Before considering the PRC's new instruments to maintain its leadership in the SPR, it is worth noting how the COVID-19 pandemic has affected the sub-region itself.

The COVID-19 pandemic is truly global and has impacted on livelihoods, development and processes in all regions of the world and the South Pacific is no exception.

COVID-19 has caused **two problems** for small and micro states in the South Pacific: while the **health** of Pacific islanders is the main threat, **economic disaster** is a more serious threat.

Six South Pacific states (Commonwealth of the Northern Mariana Islands, Papua New Guinea, Fiji, French Polynesia, Guam and New Caledonia) reported 249 cases and 7 deaths [4]. This relatively low infection rate can be explained by the geographical distance from the main pandemic foci, the fact that these countries are unpopular for tourism, and the fact that states in the region quickly closed borders and adopted effective social distancing measures (Herr, R. and Bergin, A., 2020).

Speaking of **health threats**, COVID-19 can be particularly devastating for island states (especially in densely populated areas) as there is an uneven distribution and often inadequate quality

of health services and facilities across the region. Moreover, researchers from New Zealand also warned that Pacific islanders may be more susceptible to a pandemic than Europeans. For example, during the 2009 influenza (H1N1) pandemic in New Zealand, hospitalisation rates were seven times higher for Pacific Islanders than for other New Zealanders (Herr, R. and Bergin, A., 2020).

The bigger problem, however, is **economic**. Because of the island countries' dependence on grants, tourism and imports, the pandemic has a more direct impact on their economies. Even if tourism-based economies have not closed their borders, the flow of tourists to the region has still been cut off: airlines do not fly and cruise ships do not sail. And the overall economic downturn caused by the pandemic has affected demand for the region's export products. Reduced trade threatens food security as many islands depend on food imports. Even countries with no confirmed cases of the virus (Solomon Islands, Tonga and Samoa) now have to cope with the economic costs of reduced trade, loss of tourism revenue and costs of preventive health measures. Job losses were estimated to be catastrophic in Vanuatu (40%) and Fiji (25%). As a consequence, the pandemic has created new opportunities for criminals: the number of boats carrying cocaine and methamphetamine from Latin America destined for Australia has increased dramatically in Southeast Asia. Human smuggling has also been observed: boats often make illegal trips to distant islands and are involved in smuggling drugs, alcohol and cigarettes. Human trafficking is currently of particular concern in the South Pacific (Bergin, A., 2021).

If one asks whether **the geopolitical position** in the SPR subregion has somehow changed because of COVID-19, the author concludes that it has not: there is still competition between the two leaders of the subregion - Australia and China for leadership; the pandemic has simply opened another avenue for competition.

**Results and Discussion.** Below, the author examines the new tools that the PRC is using to assert its leadership in the South Pacific:

**1. Vaccine diplomacy.** According to analyst company Airfinity, as of 2021, China had donated 270 000 vaccines to the Solomon Islands, Papua New Guinea and Vanuatu [1]. It is important to note that Chinese efforts are not limited to the vaccine issue only, it is also increasing its influence in other areas related to pandemic assistance to countries in the South Pacific. For example, in early March, China quickly initiated a videoconference with all South Pacific Small Island States. The videoconference coincided with the launch of **the China-Pacific Island Countries anti-COVID-19 Cooperation Fund**. At a cost of \$1.9 million, the fund provided the Pacific Island countries with funds to purchase medical equipment from Chinese companies.

Such Chinese COVID-19 public relations campaigns pose a serious challenge to Australia and the West in countering Chinese influence in the SPR. This influence is aimed at undermining and corrupting the vulnerable democratic institutions of the South Pacific island states in the interests of a Sinocentric realignment of states in close proximity to China, and China's long-term ambitions include the establishment of a military base in the Pacific (Citowicki, Ph., 2020).

Australia's response can be seen in **the Pacific Step-up** and the 2020 **Partnerships for Recovery: Australia's COVID-19 Development Response**, as well as in the Morrison government's pledge to send 15 million doses of coronavirus vaccine to countries in the Pacific and Timor-Leste by mid-2022, helping Australia to stay ahead of China in 'vaccine diplomacy' to strengthen its regional influence. Australia has already provided more than 500 000 promised doses (Scott, J., 2021).

**2. Infrastructure projects.** Over the past two decades, Beijing has achieved a massive financial presence in Oceania. Between 2010 and 2020, the PRC provided \$1.76 billion in development assistance to oceanic states. It has become a key donor in the SPR. Moreover, the amount of aid provided by China exceeded that of Japan (\$1.52 billion, 2010-2020) and the US (\$1.49 billion, 2010-2020). This is not surprising, as the PRC's development assistance includes Southeast Asian countries in the One Belt, One Road (OBOR) initiative. As of 2020, there are nine oceanic states that have joined the OBOR initiative: Papua New Guinea, Fiji, New Zealand, Cook Islands, Federated States of Micronesia, Niue, Samoa, Tonga and Vanuatu (Garin, A., 2020).

China's active provision of loans and grants to the South Pacific countries has been echoed in statements by Australian officials. For example, in 2018, Australia's minister for international development, commenting on Chinese projects in Oceania, accused Beijing of building 'useless buildings' and 'roads to nowhere'. Against the backdrop of the potential benefits for Oceania from foreign aid, one of the most discussed issues in the context of China's growing influence in the SPR has been the debt of island states, which, according to Australian authorities, not only threatens their



economic well-being, but also the likely shift in foreign policy vector towards the PRC under pressure from credit obligations (Pozdnyakov, E., 2020).

Not surprisingly, Australia and its ally Japan have increased their interest and investment in infrastructure projects in the South Pacific region; moreover, Australia, Japan and the US have announced an alternative infrastructure project to the OBOR initiative - the Blue Dot Network - but none of these efforts can yet compete with the Chinese infrastructure project.

**3. China's geopolitical consolidation.** In 2018 the PRC signed a Memorandum of Understanding with the Minister of Fisheries of Papua- New Genie (PNG) and the Governor of Western Province to build a "comprehensive, multifunctional fisheries industrial park" on Daru Island at a cost of \$200 million. China later signed an agreement with PNG for the direct export of significant amounts of seafood from PNG to China. It is important to note here that Daru Island is the closest PNG island to Australia and is only 200 kilometres from the Australian mainland. This is very close to the Torres Strait Islands, which are a weak point in Australia's northern maritime border because of security concerns. While the fact of Chinese fishing does not itself pose any problems, if the project goes beyond the Memorandum and ends up becoming a Chinese port, geographically very close to Australia, it will begin to pose a threat and it is also not in Australia's strategic interest to have a major Chinese state resource exploration project right at its northern doorstep (Bergin, A., 2021).

Moreover, there have been a number of recent incidents that have heightened concerns about the prospect of a Chinese military base. The prospect of a large Chinese-funded jetty on the larger but less populated island of Vanuatu being converted into a 'dual-use' facility has been leaked to the press. Australia and the United States quickly partnered with Papua New Guinea to re-establish naval facilities on Manus Island to increase ongoing operations against illegal fishing, but to keep out China. Such examples are likely to arise more and more in the coming years (Pryke, J., 2020).

Australia's response to such military buildup is a reciprocal military buildup in Australia. The Australian government plans to increase its defence budget to 2% of GDP. For 2020-2021, Canberra has already allocated \$30 billion for defence (Garin, A., 2020).

**Conclusions.** To sum up, prior to the 2008 global financial crisis, it can be said that Australia was able to achieve sole leadership of the SPR. However, the 2008 economic crisis provided an opportunity for China to gain a foothold in the South Pacific region and compete with Australia. This competition for leadership continues to the present day. These states compete on some tracks and also use different instruments to maintain their leadership.

The following **traditional PRC instruments** are worth noting: 1. Huge financial investments by the PRC, both for development purposes and as part of One Road One Belt initiative, 2. Support of players that are opposing Australia's leadership in the SPR (mainly Fiji).

The COVID-19 pandemic is truly global and has impacted on livelihoods, development and processes in all regions of the world, including the South Pacific. However, the geopolitical position of the SPR in the pandemic has not changed significantly: there is still competition between the two leaders of the subregion - Australia and China for leadership; the pandemic has simply opened up additional tracks for competition. In this regard, it is worth highlighting new tracks of China's competition in the South Pacific for leadership: 1. Vaccine diplomacy (not only the supply of vaccines, but also a set of other measures to help the South Pacific countries cope with the pandemic and its consequences), 2. Infrastructure projects (One Belt, One Road), 3. Geopolitical strengthening of China.

Although Australia as a middle power cannot economically compete with China, especially in terms of financial investments into infrastructure projects and the strength of its military power, the historically established close ties with island states, articulated shared values, broad-based development assistance and "vaccine diplomacy" are factors of Australia's effectiveness in maintaining its leadership in the South Pacific when competing with China and maintaining the status quo in the subregion nowadays.

## REFERENCES

1. Bergin, A. (2021). "Blue crimes on the rise in Pacific". Retrieved from <https://www.aspi.org.au/opinion/blue-crimes-rise-pacific>
2. Citowicki, Ph (2020). "COVID-19 Escalates the China-Australia Contest in the Pacific". Retrieved from <https://thediplomat.com/2020/04/covid-19-escalates-the-china-australia-contest-in-the-pacific/>
3. Garin, A. (2020). "Oficial'naya pomoshch' v celyah razvitiya kak aspekt Avstralijsko – Kitajskogo sopernichestva v YUzhno-Tihookeanskom regione" (Official Development Assistance as an aspect of Australia-China rivalry in the South Pacific), South-East Asia: Current Development Challenges, 4, 193-205.

4. Garin, A. (2020). “Vneshnyaya politika Avstralii v 2020 g.: pomoshch' v celyah razvitiya, oborona i trgovaya vojna s Kitaem” (Australia's foreign policy in 2020: development aid, defence and trade war with China). Retrieved from <https://interaffairs.ru/news/show/28515>
5. Herr, R. and Bergin, A. (2020). “The Pacific islands: the impact of Covid-19 (Volume1)”. Retrieved from [https://s3-ap-southeast-2.amazonaws.com/ad-aspi/2020-05/After%20Covid-19%20Australia%20and%20the%20world%20rebuild%20%28Volume%201%29\\_1.pdf?118YBWW7I1CYhxOvZatd5fSJbKn1tbrO](https://s3-ap-southeast-2.amazonaws.com/ad-aspi/2020-05/After%20Covid-19%20Australia%20and%20the%20world%20rebuild%20%28Volume%201%29_1.pdf?118YBWW7I1CYhxOvZatd5fSJbKn1tbrO)
6. Pozdnyakov, E. (2020), «Set' golubyyh toчек» kak instrument konkurencii mezhdue Avstraliej i KNR v Yuzhnotihookeanskom regione” (Blue Dot Network as an instrument of competition between Australia and PRC in the South Pacific region), Norwegian journal of development of the international science, 39, 50-54.
7. Pryke, J. (2020), “The risks of China’s ambitions in the South Pacific”. Retrieved from <https://www.brookings.edu/articles/the-risks-of-chinas-ambitions-in-the-south-pacific/>
8. Scott, J. (2021). “Australia’s Influence in Pacific Islands Grows as China’s Wanes”. Retrieved from <https://www.bloomberg.com/news/articles/2021-01-03/australia-makes-gains-in-pacific-islands-as-covid-hinders-china>

# THE FEATURES FOR PLANNING AN EFFECTIVE TEACHER TRAINING ON THE VIRTUAL PLATFORM

*Izabella Gravikovna Babayan, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Department of Pedagogy, Armenian State Pedagogical University After Kh. Abovyan, Republic of Armenia*

*Alesa Misakovna Durgaryan, PHD student, Department of Pedagogy, Armenian State Pedagogical University After Kh. Abovyan, ESL/ESP/EFL Teacher Trainer, Teacher, Hrazdan N 11 Comprehensive School After William Saroyan, Republic of Armenia*

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7793](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7793)

## ARTICLE INFO

**Received** 20 January 2022

**Accepted** 09 March 2022

**Published** 30 March 2022

## KEYWORDS

teacher training, online trainings, effectiveness, requirements for online trainings.

## ABSTRACT

Modern technology offers today's teachers many different methods to improve and develop their professional knowledge and skills. Due to them it is available to take part in the different trainings on the virtual platform using modern technologies as additional basements for their professional development.

The situation in the world today has completely changed not only the nature and structure of the educational process in schools and other educational institutions, but also the teachers' completely different requirements to carry out the educational process online. In order to make the educational process more effective, teachers not only change their curricula and work style, but also change the materials and methods they use to fit the online platform. The latter, in turn, promotes the acquisition and application of many new knowledge and skills. There are various online programs and tools in the media field today to make online learning more effective.

Virtual training is considered to be one of the most prominent and necessary method of teacher training which is quickly spreading all over the world. All of these virtual training opportunities give a chance to keep in touch with fellow teachers from around world. Teachers can share their experience and knowledge and get advice on different teaching problems and difficulties. In addition, virtual training is always updated and includes the latest changes and approaches to the teaching sphere.

**Citation:** Babayan I. G., Durgaryan A. M. (2022) The Features for Planning an Effective Teacher Training on the Virtual Platform. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7793

**Copyright:** © 2022 Babayan I. G., Durgaryan A. M. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Introduction.** Though teacher training has been existing and being planned for many times, teacher training on the virtual platform is like a novelty and demand especially nowadays cause of pandemic situation and many other world changes in the education field. Due to education changes it forces to have changes in the teacher training sphere too. The last has always been in the centre of education as it provides a variety of programs for teacher professional development beginning from profession choice up to lesson planning and assessment, etc.

Teacher training problem has been explored and researched by many authors for so many times offering and observing different spheres of teacher training. **Teacher trainings are considered to be** any formal or informal programs that have been established for the professional development of teachers and their qualification increase.

Due to recent years' situation and reformative changes the main role is assigned to the teacher. Teachers are aimed not only to form new conditions for the full formation students' personalities and attitudes, educate and get ready the younger generation for modern life, but at the same time they should

develop themselves as highly professional specialists, possess pedagogical skills. All the researches has confirmed that the quality education in the school cannot be higher than the quality of those working in it teachers [1, p. 7-60]. The researches of studying the systems of education in different parts of the world has showed that in schools where having good specialist for each subject is a necessity, where the best teachers work, is on its top the school achieves high results and have more and more achievements and in schools where inactive teachers with a weak professional training, the quality of schools is not impressive.

**Methodology.** The urgent and prospective transfer of offline learning to distance learning during the pandemic has forced to significant differences from properly planned online trainings based on massive open online courses (MOOCs). Educational organizations forced to work remotely with students in order to reduce the risks of the spread of pandemic should be aware of not only platforms used for teaching and learning, but also the educators and specialist should be prepared for the online teaching and its methods too. Teachers are forced to organize the educational process through distance learning technologies based on various methods of delivering electronic content and available communication tools for students and teachers in the electronic information and educational environment.

Teacher training course or study has been researched and observed by many scientists from different points and each of them has offered its peculiarities and structure [2]. In the concept of teacher professional development L.M. Mitina identifies three integral characteristics teacher's pedagogical work: orientation, competence and emotional flexibility, which are essentially integral characteristics personality of the teacher, determining the effectiveness pedagogical activity in general [3]. The teacher as a subject must create his own activity, transform it, evaluate it results and yourself in it. It is this approach makes it possible for the teacher to professional requirements at a high level quality, this shows his professional competence and development.

**Methods.** As a result of the trainings, the training organization tests the teachers' knowledge and issues a certificate. In fact, it's a certificate of theoretical knowledge. It is not a document certifying the teacher's ability to work with new methods in the classroom. The problem here is that all teachers, regardless of their professional training, must be trained in the same program. For example, a teacher who is very good at computer and a teacher who is not good at computer must be trained in the same program, which is not effective. Teachers have different professional abilities and skills. Training a teacher with high abilities, teachers with many professional disabilities with the same program, time is not right, it is not effective. Without considering the skills of applying this theoretical knowledge in a specific work process, it is impossible to assert with certainty that the teacher can already work with new methods and approaches. And today the training organizations do not have the responsibilities of such monitoring and continuous assistance. Or according to expert opinion, many organizations are willing and open if teachers come later to get advice on any issue. However, such cases, unfortunately, are rare, as a rule, the connections between teachers and training organizations are rarely maintained after the training.

Teacher trainings especially on the virtual platform requires a well-planned and purposeful course which includes not only the elements needed for trainings, but at the same time the materials should be adapted to the virtual platform.

**Research and results.** Education system is changing forcing to change principles, technologies and methods, approaches, etc. Teacher professional development trainings on the virtual platform were planned and realized in different countries. Teacher training course consisted of 4 modules and each of them has included different tasks, assignments, materials for studying and discussion forums. The course has included the following modules:

- Teacher training as an important component of professional development
- Pedagogical approaches used in teaching process
- Technological input and its influence on the teaching process
- Assessment sector and feedback in teaching

The course has been designed for 4 weeks. Each module with its tasks and materials was formed for 1 week with deadlines. The course requires the study of all the materials and do the tasks in the framework of the given deadlines. At the end of the course the teachers should pass a test which consisted of 25 questions with multiple choice tasks. Besides the tasks and materials there was a discussion forum after each module where the participants had to share their opinions and attitudes, have discussions on the week's topic and materials. At the end of the course all the details have been recorded and analyzed. According to the gotten results the majority of the participants (80%) have liked the course as it was on the virtual platform and it didn't require any special time and place to

complete it. Only 10% partly agreed with the course effectiveness and 10% was against as face-to-face trainings have interaction and psychological influence on the effectiveness of teacher trainings.

Teacher module content and its modules have been interesting and appropriate to the teaching process and its requirements, objectives and outcomes. Let's look through the results and outcomes we have got through the observations on the course and its component modules.

*Module 1* where has been presented the need of teacher trainings and its importance for the teacher professional development. The module has also included all the kinds of trainings types and their descriptions, etc. The module has the following structure which represents the structure of the teacher professional development path.

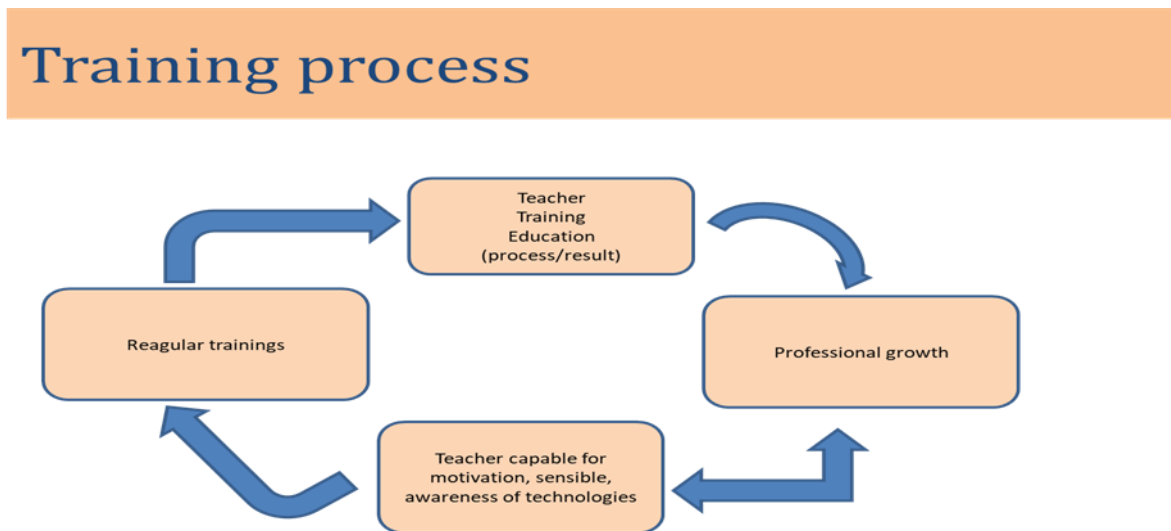


Fig. 1. The concept of Trainings on the virtual platform

As we can see from the chart teacher trainings looks like a process which is set up by planning, designing, professional growth, classroom management and other components. It is as an endless circle which has a start but after completing, it has another beginning for another skill or professional feature development, etc.

Approaches and pedagogical techniques describing in the second modules helps teachers find the appropriate pedagogical approach and use it in their teaching process. All the pedagogical approaches used in this sector are mostly practical ones and well-known in pedagogical sphere. At the end of this chapter the teachers have to describe more often used pedagogical approaches.

Third module has included the technologies and techniques which can be used to make the lessons more interactive and interesting for the students. These techniques include both methods and network educational programs and apps such as Canva, Padlet, quiz, kahoot, etc. Due to these apps and techniques it is possible to have different presentations and project – based lessons during the teaching process.

Eventually the last module referred to assessment, its types and feedback, reflections. As teaching process requires not only teaching and its structure but also the result and progress.

In essence the training course on the virtual platform makes the training course more beneficial and promotional if it is a well-planned course and hierarchy, which allows to prove its effectiveness. In the final analysis of the research it has come up to a conclusion that teacher online trainings tend to train teachers in both face-to-face and online cases.

**Conclusions.** Therefore, the problem of improving the quality of school education remains relevant, the solution of which depends on the professional competence of teaching staff. Professional development through online trainings is understood as a set of professional and personal qualities necessary for successful pedagogical activity and self-development as a specialist. Therefore, the concept of professional online trainings of a teacher expresses the unity of his theoretical and practical readiness to carry out pedagogical activities and characterizes his professionalism. A professionally trained teacher can be called a teacher who, at a sufficiently high level, carries out pedagogical activities, pedagogical communication, achieves consistently high results in teaching and educating students, works creatively, is receptive to pedagogical innovations, and is able to adapt to a changing pedagogical environment. The socio-economic and spiritual development of society directly depends on the professional level of the

teacher. The changes taking place in the modern education system make it necessary to improve the qualifications and professionalism of the teacher, i.e., his professional competence. Based on the modern requirements for a teacher, the trainings on the virtual platform determines the main ways of developing teachers' professional development: system of advanced training; certification of teaching staff for compliance with the position and qualification category; self-education of teachers; active participation in the work of methodological associations, teachers' councils, seminars, conferences, master classes; trainings of modern educational technologies, teaching methods, pedagogical tools and their continuous improvement; information and communication technologies, etc. It enhances to set up and build an education society for future generation.

#### **REFERENCES**

1. Barber M How to achieve stable high quality of teaching at schools/Voprosy obrazovaniya/, M., 2008, №3., p. 7-60
2. Donail Boyd Educational evaluation and Policy Analysis 31(id:1659) January 2008
3. Mitina L.M. Psychology of teacher professional development, M, 1995, p. 408
4. Mediatechnologianery Tarrakan dproci Mankavarjakan gorcyntacum/Topuzyan A.O., Gyulamiryan J.H. Asatryan S.M., Poghosyan L.M. Y., 2020
5. "Modern issues of Teacher training on the virtual platform" (META Magazine, Volume 5 Number 2, June, 2020
6. Rienties, Bart, Brouwer, Natsha and Lygo-Baker, Simon (2013). The effects pf online professional development on higher education teachers' beliefs and intentions towards learning facilitations and technology. Teaching and Teacher education, 29
7. Teaching courses online: A review of the research/ Mary K. Tallent-Runnels, Julie A. Thomas, William Y. Lan, Sandi Cooper, Terence C. Ahern, Shana M.Shaw and Xiaoming Liu/ Review of Educational research 2006, 76

# THE DRIVING FORCES OF VOLITIONAL QUALITIES

Fariz Aydin, Doctoral student of the Odlar Yurdu University, Azerbaijan

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7794](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7794)

## ARTICLE INFO

Received 24 January 2022

Accepted 11 March 2022

Published 30 March 2022

## KEYWORDS

will, quality, what are volitional qualities, socio-economic development, motivation.

## ABSTRACT

We know that historically, every nation connects its ideas for a happy future, first of all, with the younger generation. Proper upbringing of the young generation is one of the most important and urgent issues for any country. Also, in all countries of the world, young people are one of the main driving forces of socio-economic development, the driving force behind the reforms of society and at the same time the successor of the older generation. Being the most dynamic group in the society, young people take an active part in the socio-political, socio-economic and cultural life and stand at the center of all issues in the country. Generations are changing, countries are developing. However, traditions and national values, upbringing of the young generation in the spirit of patriotism are the key to the well-being of the people and the prosperity of the country to which it belongs. It should be noted that today the proper upbringing of the younger generation is important for the future of the country. In our research, great preference was given to young people.

What is the first will in research? What are volitional qualities? We tried to answer questions such as. We talked in detail about the will, voluntary work, as well as the positive and negative volitional qualities formed mainly in young people. At the same time, we considered the role of volitional qualities in human activity, its impact on living conditions, the factors and motives that affect the formation of these qualities. In general, the research focused on national heroes, their volitional qualities and the impact of these qualities on the formation of young people. During the research conducted in accordance with the relevance of the topic, experimental psychological tests and questionnaires were conducted among a certain group of young people.

**Citation:** Fariz Aydin. (2022) The Driving Forces of Volitional Qualities. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7794

**Copyright:** © 2022 Fariz Aydin. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Introduction.** In order to determine the principles and methodological basis of research in all fields of science, it is necessary to group approaches to it. It is impossible to outline the direction of the research without grouping. To this end, we must first pay attention to the analysis of approaches to what qualities should be considered as volitional qualities. However, in order to plan the tasks, it is important to determine the psychological nature of the problem, as well as the object and subject. The concepts of "will" and "quality" are the first to be encountered in research. This raises some questions. What are volitional qualities? How is the psychological content of the concept of "will" expressed? Now let's try to explain the analytical analysis of the existing psychological literature to find answers to these questions.

In general, the concept of will is not a new concept, it has an ancient history and genesis. Volunteering and voluntary regulation of behavior have long been the focus of scholars, and at the same time have caused serious controversy. The affective and intellectual aspects of the understanding of the will attracted the attention of ancient Greece.

The ancient Greek philosopher Plato explained that the will is a mental ability that drives a person to action and determines the direction of his activity. Aristotle, on the other hand, stated that the will is related to reason. This idea, which is a dualistic approach, has been preserved in some form to this day. Although there are many opinions about the will, this problem has not yet been resolved in

psychology. The main reason for this is that many psychologists' judgments about the problem differ, even in small nuances. Although some psychologists have taken the study of the will as an independent process seriously, others have challenged its classification as an independent mental process. These two conflicting approaches both seriously hamper a comprehensive description of the problem and complicate the development of the necessary methods for its study. (1, pp.14-19)

Throughout the history of scientific cognition, there has been a fierce struggle between materialism and idealism within the problem of the will. Idealism has elevated the will to a pure spiritual force that is contrary to matter and does not depend entirely on human experience.

Proponents of the idealist theory of the will have always justified the unbridled arbitrariness and violence of the exploiters. Today, these theories serve as a basis for military imperialism. The ideologues of imperialism zealously propagate many mystical and human-hating theorists of the will in order to poison the minds of the working people and justify the aggressive policies of the imperialist predators.

Dialectical materialism, on the other hand, was the only scientifically correct explanation of the will, exposing all the false science of bourgeois theorists associated with it. The will is the work of the brain as a human consciousness, and at the same time it is the result of its complex work.

We must keep in mind that all the tendencies, desires, intentions, and intentions that give rise to goals and actions are nothing but the reflection of existence, the reflection of the objective material world. Engels wrote: "The impression given to man by the external world is expressed in his head, and this impression is initially reflected in the form of feelings, thoughts, intentions, voluntary actions, that is, as "ideal tendencies.""

The basis of human intentions and goals, which determine the direction and nature of action, is not in the human mind, but in their external conditions of life. Lenin wrote: "Man's purpose is born of the objective world at work, and this purpose implies the external world as something that exists. But it seems to man that his goals are taken from the outside world and do not depend on the world." (2, p.3-28)

Recently, it is very difficult to find the concept of the will, its representation as a mental process in the Russian-language and English-language psychology. However, there have been some attempts in monographs and doctoral dissertations to clarify the concept of the will and its psychological nature.

Thus, from the analysis of philosophical and psychological books, the following directions of the classification of the will as a process can be determined:

1. Will is like voluntarism
2. Will as a "free choice."
3. Will as voluntary motivation
4. Will as a special form of mental regulation
5. Will as a mechanism for overcoming internal and external difficulties (3, p.69)

For the first time, the German sociologist F. Tennis, in his "voluntarist" approach, tried to explain human behavior within the will. According to the voluntarist direction, the volitional act is not defined by anything, the organization and course of mental processes reveal its development. In fact, the fact that behavior is not determined by anything is a philosophical judgment that is considered absurd. Its genesis goes back to ancient philosophical terms. According to Augustine's idea, the will determines and controls the movement of the soul and body. E. Nartean and A. Schopenhauer also explained the will as a phenomenon above all else. They described consciousness and intellect as secondary manifestations of the will. Nevertheless, various philosophers and psychologists have protested against this approach to the will. Spinoza, like others, categorically rejected unjustified behavior, saying that behavior, like the will and other processes, needed a reason. That is why he wrote: "People allow old age to feel free." According to Spinoza, by the ability of the will-spirit, he distinguishes the true from the false. I. Kant, Hegel, Feuerbach, and some other philosophers, who approached the will from a voluntarist point of view, took a similar position.

Researchers who oppose voluntarism point out that free will is nothing more than a decision based on knowledge. From this point of view, the idea that the will is above all higher mental processes is not acceptable.

The German scientist W. Windelband shows that free choice, being just an internal process, reveals the content of integrity. O. Distinguishes three stages of selection and at the same time explains the process of free choice in these stages.

According to W. James, an American psychologist, the main function of the will is to decide on the movement of ideas that exist in the mind at the same time. James thought that the will was an independent component of the soul and the ability to make decisions about actions. (4, p.78-80)



"Will is a very important aspect of a person's mental life, which manifests itself in overcoming the difficulties and obstacles encountered in consciously accepted, purposeful activities" (5, p.115).

Man is an active being, and therefore he must always do something. Writing, studying, playing the piano, and driving are all human activities. If we pay attention to these works, we will see that they have one thing in common. This aspect is the goal. In general, we base any work on a premeditated goal.

Goals are based on motives that motivate certain activities. It is very important to have a comprehensive, clear and deep understanding of the purpose of each type of activity. Once the goal is clear, there is a desire to achieve it. Desire is a tendency to achieve any goal. Arzu is divided into 2 groups, being vital and active. Clearly, active desire is desire. Before a person begins to realize his desire, he considers how convenient the means of achieving his goal are. Sometimes on this path a person is faced with a struggle of motives. When the struggle of motives arises, man cannot determine which of the possibilities is more effective.

Goals become easy and complex. Certain challenges arise when pursuing complex goals. Man struggles to achieve his goal by overcoming these obstacles. (5, p.8)

At this time, the will is already manifested.

"Willpower usually refers to a person's ability to overcome obstacles on the way to a goal" (6, p. 17). At the same time, the will is manifested in man's ability to control and control himself. It must be borne in mind that the will interacts with all the mental processes and properties of man. Thus, the human will is marked as a function of the brain, which reflects its existence as a mental life. According to academician IP Pavlov, the will has a regulating property in the human brain. This quality is reflected in the conscious implementation of one's behavior.

A weak person is unable to complete the work he started for any purpose, withdraws during a certain difficulty, and leaves the work unfinished and turns to another work. There is a big difference between the words and deeds of people of this character. It is clear that such people make wonderful plans and make certain promises. However, in order to keep the promises, it is important to do the necessary work and overcome the difficulties that arise. For this reason, voluntary efforts must be made. This is weak in that person. So he always tries to find an easy job. Even when there is a struggle of motives, weak people are very hesitant and have great difficulty in coming to a decision.

A person with a weak will also loses attention and, as a result, loses the ability to think independently and deeply. Because he must make a voluntary effort to do so. Because these people always need the help of others.

People with a strong will, on the other hand, fully mobilize their forces for the most complex and lofty goals, overcoming obstacles and achieving their goals (3, p.9-10). They have motives without struggle and have the ability to make the right choice.

During voluntary work, a person faces two types of obstacles. Examples of these obstacles are internal (subjective) and external (objective) obstacles.

Internal barriers are desires and tendencies that make it difficult for a person to achieve his goals. For example, a student begins to prepare homework to answer the teacher tomorrow. At the same time, the long-awaited and interesting film is shown on TV. If the student goes to his room and prepares for his lessons, it means that he has overcome the internal obstacles. (1, p. 358)

In the case of an external obstacle, the object that makes it difficult for the student to achieve his goal is an obstacle that arises regardless of his wishes. We can explain this by saying that the student aims to prepare for tomorrow's lesson. But suddenly the lights go out. In this case, if the student goes to a nearby grandmother to prepare his lessons, he will achieve his goal by overcoming external obstacles.

In general, strong-willed people can overcome any obstacle to achieve their goals.

Will is a higher function of human life. The will, which is a special form of human activity, is a complex mental process and has an indirect character, and at the same time is formed primarily through speech.

The physiological mechanism of the will is adapted to the activity of the cerebral cortex. According to IP Pavlov, the human will is connected with word irritants. The physiological basis of human voluntary behavior is the second signal system, which interacts with the first signal system. The will is the regulatory function of the psyche. This task is expressed in the ability of a person to control his behavior and activities, to overcome obstacles and difficulties encountered in order to achieve his goals. Will, as a special type of activity, requires a person to regulate his behavior in accordance with the goals he has set for himself, to slow down and reduce other desires and aspirations that compete with it.

Voluntary work can also be defined as voluntary work. Thus, every voluntary work, like any other voluntary work, begins with the setting of a goal and ends with its fulfillment. For example, of two young students staying in the same room, A has been asleep for a long time, and B is sitting asleep, preparing for the next day's seminar. In each of these examples, both students are moving toward a specific goal. In this regard, we can say that not all simple work can be considered as voluntary work. The work performed can then be characterized as voluntary work if a certain voluntary effort is taken into account.

In the example we mentioned, although B had a dream, he sat down and prepared for tomorrow's seminar through voluntary effort. For this reason, such work is considered voluntary work and is called double voluntary.

Thus, the fact that the work is voluntary in terms of motivation and at the same time the mechanism of execution is an indication that it is psychologically voluntary. As a result, voluntary work is a special type of voluntary work, having a complex nature. The motive of voluntary action arises from the direct actual needs of man.

In general, the concept of will has been in the spotlight at all stages of development. Man is not born with a ready will. It does not appear suddenly in human activity. The will is first slowly formed in pre-school and school education, and now it acquires a new significance in youth.

During early adolescence, the transition period ends at the age of 16-17, and a person enters puberty. In the process of educational work carried out in schools and public organizations close to this period, a new worldview emerges, and the character of boys and girls is determined.

The process of formation of the personality, together with all the studied physical and spiritual qualities, ends in the main properties. Finally, 16-year-old boys and girls get passports. Some young people of this age go to work in production and enjoy the same rights and responsibilities as older people.

Young people who have reached the age of 18 now have the right to have the status of public servants.

By this time, young people have a sufficiently spiritually trained will. Thus, the development of their will does not stop even in their youth. Young boys and girls coming out of the school walls are already entering a new life, they use unlimited opportunities to strengthen and improve their will.

Certain innovations appear in the lives of young people entering higher education. Higher education is a preparation for life that creates new opportunities for the further development of the will and character of the individual.

The formation and development of the volitional qualities of workers is carried out in the process of daily educational work with people in production and management. This educational work is the main driving force of the development of all the abilities of the youth, his will and character. (2, pp.57-58)

It is no secret that youth is the cornerstone of the survival and development of any nation. The existence of any nation, including its healthy youth, is a characteristic condition. We know that the further strengthening of statehood and independence in any country, the more reliable provision of the future depends on the training of potential personnel with a high intellectual level, their transformation into a leading force. In this regard, the measures taken in the field of work with young people in our country have given impetus to the formation of Azerbaijani youth, played a major role in their better assertion in society.

In general, there is an axiom that every environment educates young people in accordance with the spirit of their culture. For example, the ancient Spartans raised their children in a spirit of discipline, heroism, and courage. Americans instill in young people entrepreneurial skills and a sense of competition. The Japanese cultivate cooperation and the Chinese cultivate loyalty. From ancient times to the present day, the spirit of struggle of the Azerbaijani people, living at the crossroads of empires and civilizations, as a rule of life, permeated his character and thinking. Zoroastrianism, which originated in these lands thousands of years ago, is the eternal struggle between good and evil, and the idea of the victory of good over evil has deeply penetrated the philosophical thought of all peoples of the world. Greek philosophers, benefiting from the religious and philosophical views of the Magi living in Mugan, said that "everything came into being through struggle." The art of speech of our nation, which is a way of life against enemies, is also rich in epics and poems glorifying heroism. Yes, throughout history, Azerbaijani youth has grown and developed on the battlefields and victories. The great scientific inventions and discoveries of the Azerbaijani youth have played a great role in the establishment of world civilization and have left their mark. Today, it is with great pride that we can say that the youth of modern Azerbaijan preserves our national and spiritual values, our native language, and the beautiful traditions of our ancestors. Young people, who have become a leading socio-political force in every

period of Azerbaijan's history, have achieved historic success by closely participating in the preservation, strengthening of independence and development of statehood. Every Azerbaijani youth, when building his life, first of all thinks about the present and future of independent Azerbaijan, reflects in his activity the high spirit of citizenship. This is possible due to the high potential of young people, the scientific knowledge they have acquired, as well as a strong sense of patriotism.

Azerbaijan has gone through a very turbulent historical period. While writing this history, hundreds of our heroes have left deep imprints in the hearts of all our people. It should be taken into account that the environment in which every modern Azerbaijani youth grows up has a great influence on his formation. It is impossible for every modern Azerbaijani youth living in such a society not to grow up with a national spirit and a sense of patriotism.

Patriotism is the love and devotion of an individual to his country. At the end of the twentieth century, after the collapse of the USSR, patriotic feelings in Azerbaijan began to manifest themselves. Patriotism is the basis of heroism. We are always proud of our glorious history and legendary national heroes. The courage and determination of our brave and courageous commanders, such as Javanshir, Babek, Shah Ismail Khatai, Samadaga Mehmandarov, Aliaga Shikhlinsky, Jamshid bey Nakhchivanski, Hazi Aslanov, Israfil Mammadov, Mehdi Huseynzade, once again proves to us that the Azerbaijani people are a heroic people. These people have nurtured and continue to nurture strong-willed young people who are ready to defend their homeland like the apple of an eye. Since patriotism is one of the most important qualities that characterize a person, instilling it in the younger generation and educating them in the spirit of patriotism has always been one of the most important issues. For this purpose, our great leader, architect and founder of our independent Azerbaijan Heydar Aliyev paid special attention to the education of patriotism, the growth of youth in a patriotic spirit, and he repeatedly said this in his speeches.

In connection with patriotic education, the educational work carried out not only with the younger generation, but also in kindergartens about the heroic sons of our people, historical figures is always in the center of attention. Due to the development of these qualities in Azerbaijan, the younger generation is systematically informed about the history of our lands, which are 20 percent occupied, in secondary and higher schools. Holding military sports games such as "Brave", "Falcon", "Border" with young people in secondary schools, visiting military units, battlefields, organizing excursions to the monuments of heroes, veterans of the Karabakh war and Meetings with exemplary soldiers of the national army leave a deep mark on the memory of young people, as well as form a strong will in them and prepare them for the defense of the homeland.

Our soldiers, officers, wounded and martyred heroes, who showed heroism in the April battles, have also created a strong attachment to the homeland and the nation in the lives of our modern youth, who are currently being formed. (11, p.10)

In certain cases, the fact that the will is manifested and expressed in an unambiguous way allows us to talk about volitional qualities. At the same time, the term "voluntary quality" and the collection of these qualities are not unequivocally accepted by scientists. Sometimes the existence of these qualities is questionable.

Research shows that to date, the problem of distinguishing and distinguishing the qualities that reflect voluntary activity has not yet been adequately reflected. However, the commonalities and differences between volitional qualities and moral qualities have not been fully defined. The boundaries of volitional qualities, the mechanism of their creation, and the features of their development are not systematic enough to satisfy everyone. Each of these problems awaits its solution, both theoretically and practically.

In his research, B.A. Ivannikov notes that all volitional qualities have different bases, but phenomenologically they have a single content in the will. Thus, it is interesting to note that people who show voluntary quality in one situation do not do it in another. Regarding the subject, we would also like to point out that voluntary qualities are not rejected by anyone. This is because they act as symbols of mental reality.

E.B. Eydiman and B.A. Ivannikov note that volitional qualities are divided into steuative and invariant types: If it is of constant importance, then these qualities will become personal qualities. That is, the emergence of volitional qualities depends on a person's beliefs, beliefs, and the level of assertion. If all this is taken into account, then the situation will not be so serious.

This point of view is very close to V.I. Selivanov's approach. Speaking of courage, the author says that a person can show courage in the face of mental situations. However, in this case, courage is not yet a voluntary quality. It can be concluded, therefore, that courage, as well as other volitional

qualities, have a volitional content when they are immutable as a feature of the personality and do not depend on any situation and become a generalized ability of behavior.

In studying the manifestation of determination, A.I. Vygotsky identified a series of factors that affect this quality. According to him, not to lag behind other people, to have interests, to assert oneself and so on. Factors such as the formation of most volitional qualities, as well as determination, form the basis of the mechanism of manifestation. But this time, such a question arises. I wonder if these factors are the same in different people? Recent experiments have shown that different factors influence the formation of volitional qualities in different people. Such a question arose again. But are complex factors the basis for this? That is, is there a single mechanism for the emergence of volitional qualities?

Unfortunately, these questions are difficult to answer.

So it is important to solve a theoretical problem to eliminate this difficulty. For this, it is not necessary to speak about general volitional qualities, but separately about situational volitional qualities, volitional quality as a feature of personality and voluntary behavior. Because the theoretical problems that arise at this time can be solved to some extent. If we do not approach the problem from this point of view, it will be difficult to determine the mechanism of manifestation of volitional qualities. For example, in most situations, the volitional quality is identified with the personality, so the personality is the one who is able to show voluntary effort, and so on. The thesis can be refuted by giving examples such as

Psychologists have different approaches to the content, quantity and classification of volitional qualities. When psychologists talk about the will, they refer to "volitional qualities", "the will of the individual" and so on. prefer word combinations. Although this issue does not seem difficult at first, it actually causes many theoretical and practical problems.

During voluntary activity, certain volitional qualities begin to manifest themselves in a person. Volitional qualities are plural and extremely diverse. These qualities make a person different. For example, if one person insists, another person does not. In another example, we can see that while one person has the ability to make independent decisions, the other person is more easily influenced and acts on the instructions of others, or someone impresses everyone with his determination, while the other is quick with his indecision. differs in its return from its purpose, and so on. As a result, when the ways of performing voluntary activity in the behavior of a person, which group voluntary activity in a positive and negative way, constitute accuracy and stability, they become important volitional qualities of the individual. (3, p.417)

There are many differences between people according to their volitional qualities. At the same time, during voluntary activity, these qualities are repeated many times and become a characteristic of man. These traits, which are stable in all people, manifest themselves. Such qualities are common to all human beings. Such qualities — that is, the qualities that are common to all human beings — are diverse and varied. We will focus on the most important of these qualities. (1, p. 73).

Volitional qualities play an indirect role in the process of human life due to their psychological significance. At the same time, the conditions of upbringing, nervous type and social environment play a very important role in the formation of volitional qualities.

“Volitional qualities of personality can be defined in three groups:

1. Primary volitional qualities - volitional strength, persistence.
2. Derived volitional qualities - determination, courage, self-control, confidence.
3. The third volitional qualities - responsibility, discipline, business acumen, initiative.” (1, p.364)

Volitional qualities can be divided into two groups, negative and positive. Such qualities as perseverance, initiative, determination, organization of will, courage, self-control, responsibility, discipline, independence, patience can be included in positive volitional qualities. Thus, the opposite of the positive volitional qualities we have mentioned determines the negative volitional qualities. We can show such signs as imitation, indulgence, negativity, and reluctance as a voluntary defect.

Before considering voluntary qualities, it is important to note that all volitional qualities manifest themselves in a person. Thus, it is not right to equate these qualities with each other and at the same time consider one of them separately from the other. Positive will qualities interact to form a strong will. It is important to give priority to the unity of these qualities in the training of the will. (10, p. 11)

The emphasis is on overcoming the difficulties encountered during the implementation of the decision, including obstacles, and overcoming them and achieving the set goal. Inversion, on the other hand, arises as a voluntary defect in the inability to properly understand and evaluate the real situation and in the inability to react quickly to a changed situation. Opposition is often expressed in deliberately refusing to back down.

Determination is expressed in making a timely decision without any worries about an issue. Determination as a volitional quality manifests itself at every stage of voluntary work. Perseverance is closely related to a sense of purpose, including confidence. The opposite of this quality is called indecision. For an indecisive person, all stages of voluntary work become a long and tedious activity. Indecision is also closely linked to reasons such as mistrust, weakness, cowardice, and a lack of clear understanding of purpose.

“Courage is a very characteristic quality of the will, a mental trait that emerges in the process of doing the will. At the stage of execution of the given decision, it is expressed in overcoming the fear for the successful solution of the task, the case, in going against the danger, in taking the risk. Courage strengthens the will and at the same time increases the respect and prestige of the individual. Qualities such as self-confidence, clarity of purpose, and justice are activators of courage. Often used as synonyms for courage, heroism, bravery, courage, fighting courage. The quality that contradicts courage is cowardice. Cowardice is related to a person's motivation and is expressed as a social quality in relation to the events around him. Cowardice also manifests itself as a quality mixed with disbelief, courage, and indecision. Fear is also the body's biological defense reaction.” (1.s365)

Self-control is usually reflected in a person's ability to control himself voluntarily during working hours, to mobilize the basis of his activity to achieve the set goal, to overcome fear and eliminate obstacles and difficulties. The quality of the will, such as self-control, is reflected in human endurance, composure and restraint in the most difficult conditions. Responsibility is one of the most important volitional qualities and is closely related to a person's sense of responsibility for his actions, actions and behavior.

The main indicator of social-moral-psychological maturity is noted that responsibility is mainly associated with the formation of a sense of duty, including a sense of responsibility.

Discipline is a quality that is expressed in a person's obedience to rules and regulations. Respect for existing social norms and standards in the course of activity and communication is an indicator of a person's discipline. The great German philosopher I. Kant said that discipline is a means of eliminating savagery in man. The fact that people work together in a group and in a collective situation is related to the perception of the quality of discipline in parallel with other reasons. Discipline is an important indicator of a person's business acumen and sociality. Discipline is also a moral value.

Entrepreneurship is one of the characteristic volitional qualities, which is to perform any work that is started, one activity at a time, until the end. Entrepreneurship, consistency and performance are qualities that create a close unity between them. Laziness, on the other hand, is a manifestation of volitional weakness as a reflection of business.

Independence is the ability of a person to carry out any activity without any help or instruction. It usually manifests itself in decision-making, as well as in the responsibility for the work performed. An independent person has a sense of responsibility, a critical mind, a strong conviction, and at the same time a deep sense of trust. Independence, as the most characteristic volitional quality, manifests itself in the intellectual and executive stage of voluntary work. Like other volitional qualities, independence is a mental trait that is formed depending on the state of social life, environment and upbringing. The opposite of independence is expressed in imitation and insinuation. To imitate is to imitate another's behavior as it is. However, to succumb to temptation is to be influenced by others without realizing it.

When we talk about the manifestation of the will in psychology, it is understood to be patient in the first place. Patience is manifested in such qualities as willpower, perseverance, self-control, confidence, and endurance. As the great Sabir, the brightest and unquenchable star of the Azerbaijani poetry galaxy, said:

Who has a problem, which is not easy with patience?

In pathopsychology, mental state, reluctance, enthusiasm for action is the pathopsychology of the will, and it is called abulia (Greek: abulia - indecision).

Weakness is a lack of expediency, including high intentions. For people with weak wills, it is necessary to expand their interests. Will arises with the motive of "need", and reluctance arises with the motive of "want". "Where there is no will, there is no way," said Bernard Shaw. Cyberneticists define the will as a game concept that reflects the struggle of life. The ancient Romans always said: Fate helps the brave.

**Conclusions.** The ancient Greek philosopher Plato explained that the will is a mental ability that drives a person to action and determines the direction of his activity. Aristotle, on the other hand,

stated that the will is related to reason. This idea, which is a dualistic approach, has been preserved in some form to this day. Although there are many opinions about the will, this problem has not yet been resolved in psychology. The main reason for this is that many psychologists' judgments about the problem differ, even in small nuances. Although some psychologists have taken the study of the will as an independent process seriously, others have challenged its classification as an independent mental process. These two conflicting approaches both seriously hamper a comprehensive description of the problem and complicate the development of the necessary methods for its study.

#### REFERENCES

1. S.Seyidov "Psixologiya" Bakı 2007
2. Bayramov Ə.S "Etnik psixologiya məsələləri". Bakı, Elm və Həyat, 1996
3. M.Məhərrəmov "Psixologiya öçerkləri". Bakı 1960
4. Məmmədov A, Psixi proseslər, Bakı-2008, 90 səh
5. Məhərrəmov M.S. İzahlı psixoloji lüğət, Bakı, 1999, 149 s.
6. Məhərrəmov M.S Məktəblilərin iradəsini tərbiyə etmək haqqında, Bakı, 1953
7. Bayramov Ə.S Şəxsiyyətin təşəkkülünün aktual psixoloji problemləri, Bakı , Azər-nəşr, 1981, 1905.
8. Məhərrəmov M.S. İradə tərbiyyəsinin yolları, Bakı, Azər-nəşr, 1961
9. Selivanov V.İ. , Məktəblidə iradə tərbiyyəsi, Azərbaycan Dövlət nəşriyyatı, Bakı-1958, 216 səh.
10. Bayramov Ə.S "Kitabi Dədə Qorqud" dastanında etnik xarakter və şəxsiyyətin tipologiyası probleminə dair. BDU-nun əsərləri, Bakı, 1999.
11. Qustav Le Bon – Kütlə psixologiyası Logic, December 2020, International Journal of Innovative Technologies in Economy DOI: 10.31435/rsglobal\_ijite/30122020/7325

# АДАПТАЦІЯ ТА ВАЛІДИЗАЦІЯ П'ЯТИФАКТОРНОГО ОПИТУВАЛЬНИКА МАЙНДФУЛНЕС (ПОМ-39)

**Каплуненко Я. Ю.**, кандидат психологічних наук, старша наукова співробітниця Інституту психології імені Григорія Костюка НАПН України, старша викладачка кафедри психології та педагогіки Національного університету «Києво-Могилянська академія», Україна, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7369-8495>

**Кучина В. В.**, студентка магістратури, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0174-7643>

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7795](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7795)

## ARTICLE INFO

Received 05 February 2022

Accepted 15 March 2022

Published 30 March 2022

## KEYWORDS

mindfulness, attentiveness, presence, awareness, observation, five-factor mindfulness questionnaire, factor structure, adaptation, validation, principles of Open Science.

## ABSTRACT

The mindfulness approach, which in recent years has been actively integrated into daily life and clinical psychological practice, has shown its high effectiveness in reducing stress, overcoming symptoms of anxiety, anxiety, depression, burnout, and other psychological difficulties. To date, many techniques have been developed to measure this ability, which is important for assessing the initial human condition and the effectiveness of therapeutic effects. The article reflects the results of adaptation and validation of the Ukrainian version of the English-language questionnaire R. Bayer and co-authors - "Five-Facet Mindfulness Questionnaire (FFMQ)". The analysis of psychometric properties of the Ukrainian version of the questionnaire (internal consistency, correlation of scales, constructive validity) is presented, the factor structure and interrelations of various aspects of awareness and indicators of mental health are analyzed. The adapted technique showed very good results during the validation - the original five-factor structure was reproduced with the same factors as the original, the scales of which showed high reliability. The adaptation of the method was carried out in accordance with all standard requirements for the adaptation of foreign language psychodiagnostic tools. The study involved 253 people.

**Citation:** Yaryna Kaplunenko, Valerie Kuchyna. (2022) Adaptation and Validation of Five Factor Mindfulness Questionnaire. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7795

**Copyright:** © 2022 Yaryna Kaplunenko, Valerie Kuchyna. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Вступ.** У статті представлено результати адаптації української версії англomовного опитувальника Р.А. Баєр, Г.Т. Сміта, Ж. Гопкінс, Дж. Крігемейер, Л. Тоні (університет Кентукки, США) – Five Facet Mindfulness Questionnaire (FFMQ). Хоча підхід майндфулнес, який здебільшого тлумачать як повноту уваги до поточного досвіду, неосудливості і прийняття, усвідомлення та цілісну присутність в теперішньому [4], останнім часом все ширше застосовуються у повсякденному житті та клінічній практиці для регуляції стресу, реабілітації, профілактики професійного вигорання, оптимізації психологічного здоров'я та добробуту, в Україні (досі) не існувало перекладених та адаптованих методик діагностування загального рівня прояву та різних складових цієї здатності. Тому адаптація та валідизація української версії опитувальника, яка отримала назву «П'ятифакторний опитувальник майндфулнес (ПОМ-39)» має велике практичне та наукове значення.

Теоретична частина являє собою розгляд походження та розуміння поняття «майндфулнес», різних його складових і підходів до вивчення; здійснено короткий огляд основних англомовних опитувальників, а також, історії розроблення та апробування оригінальної версії опитувальника.

Факторна структура англомовної версії опитувальника складається з п'яти шкал: спостереження, опис, усвідомлена дія, неосудливість щодо власних переживань, нереактивність. В українській версії опитувальника вони збережені з такими самими назвами.

Адаптацію методики здійснено з дотриманням усіх стандартних вимог до адаптації іншомовних психодіагностичних інструментів: перекладено англомовну версію, здійснено експертну оцінку відповідності тверджень, перевірено внутрішню узгодженість, здійснено дискриптивний аналіз, вивчено факторну структуру та конструктну валідність. У дослідженні взяли участь 253 респонденти віком від 18 до 65 років (середній вік 29,3 років), серед них 112 чоловіків та 140 жінок. Опитувальник складається із 39 запитань.

**Мета дослідження.** Адаптація українською мовою опитувальника для вимірювання розвитку та складових усвідомлення (mindfulness) наразі на часі. Це забезпечить наукову та клінічну психологічну практику інструментом дослідження ефективності терапевтичних впливів і механізмів особистісних змін.

Емпіричні дослідження останніх десятиліть засвідчують значущий позитивний вплив розвитку усвідомлення на поліпшення психологічного здоров'я людей, що мають депресію, тривогу, нав'язливі стани, стрес, страждають від хронічного болю, розладів харчової поведінки, сексуальних дисфункцій тощо. Тому в межах доказової медицини розробляють методи оцінювання динаміки та структури цих змін. Попри те, що закордоном дослідження, розроблення, адаптація та застосування таких опитувальників тривають уже близько 20 років, в Україні ні власних, ні адаптованих інструментів для вимірювання якості усвідомлення (mindfulness) дотепер не існувало. Відсутність надійних психодіагностичних інструментів, а також, потреба в ґрунтовних наукових дослідженнях взаємозв'язків цієї якості з різними особистісними характеристиками, психопатологічними станами, потреба в розробленні та застосуванні нових терапевтичних підходів, оцінюванні їх ефективності й зумовлюють наукову значущість адаптації та валідації української версії методики Р.А. Баєр та співавторів – «П'ятифакторний опитувальник майндфулнес (ПОМ-39)».

**Заява про доступність даних.** Згідно з принципами Відкритої Науки, таблиця із даними (див. <https://osf.io/2d9au/>) та скрипт статистичного аналізу (див. <https://osf.io/x5nq2/>) розміщено на сайті Open Science Framework.

**Коротка історія досліджень.** Наукові дослідження здатності до усвідомлення (майндфулнес) почалися близько 30 років тому. Саме поняття широко використовували в межах релігійних традицій, зокрема, буддизму, де воно було центральним інструментом розвитку повноти присутності людини в поточному моменті життя, усвідомлення власних думок і почуттів з метою найглибшого розкриття і реалізації потенціалу людського буття та розвитку добросердя до навколишніх людей. Драматичні зміни сьогодення, які відбуваються у суспільстві, швидкий технічний прогрес і глобалізаційні процеси, за якими психіка людини не завжди встигає, розвиток соціальних мереж та блискавичне поширення інформації, несподівані загрози людству, які негативно впливають на психіку, спричиняючи тривогу, депресивні прояви, пригніченість, розгубленість та втрату життєвих сенсів, спонукають учених шукати та розробляти нові методи та підходи психологічної саморегуляції. Одним із них є підхід «майндфулнес», який був вдало інтегрований у Західну культуру та зараз досить ефективно використовують для зниження симптомів стресу [11], у терапії тривоги, депресії, хронічного болю, профілактики залежностей та різних інших психологічних труднощів, а також у бізнесі, спорті та освіті [4].

Саме поняття «майндфулнес» залежно від узяті за основу моделі використовують для опису різних проявів – психологічної якості, практики самовдосконалення, психологічного стану або процесу [13]. Найбільш поширеним є визначення американського вченого Дж. Кабат-Зіна, який розумів його як особливе неосудне природне зосередження уваги на поточному моменті [11]. Саме це визначення покладено в основу багатьох опитувальників та шкал для вимірювання рівня усвідомлення. Подібним є визначення Рут Баєр (2003), яка розуміла усвідомлення (mindfulness) як «неосудне спостереження за поточним потоком зовнішніх і внутрішніх стимулів, коли вони виникають» [3]. Хоча дехто з дослідників, зокрема автори одного з опитувальників для вимірювання усвідомлення (MAAS), К. Браун та Р. Раян, вважають цю якість виключно різними



проявами уваги [8], більшість учених поділяють погляди канадійського вченого Скота Р. Бішопа, який вирізняє 2 аспекти усвідомлення: зосередження уваги та установка на прийняття власного досвіду. Усвідомлення (усвідомленість), або зосередженість, включає усвідомлення своїх думок, відчуттів і почуттів від моменту до моменту та передбачає водночас здатність фокусувати увагу на тому, що відбувається та довільно перемикає її з одних аспектів досвіду на інші, що вчений визначає як саморегуляцію. Установка на прийняття власного досвіду жодним чином не означає «пасивність», натомість передбачаючи допитливість, відкритість та цілісне проживання власного досвіду, без надмірного застрягання в ньому, та без пригнічування почуттів [6]. Підсумовуючи, можна виокремити такі основні аспекти усвідомлення (майндфулнес) – неосудне, прийняття, усвідомлення власного досвіду від моменту до моменту.

Активна інтеграція методу майндфулнес у психологічну та психотерапевтичну практики потребувала розроблення інструментарію для його вимірювання. За останні 20 років було розроблено достатньо широкий спектр тестових методик вимірювання цієї здатності, більшість з яких показали високу валідність і надійність, але разом із тим вони дещо відмінні за своєю структурою та методологічним підґрунтям. Зокрема у різних підходах до вимірювання усвідомлення можна виокремити два основних акценти – розуміння усвідомлення як стану або особистісної риси, та розгляд його як комплексу здібностей, які забезпечують процес усвідомлювання у конкретний момент часу. Перший із зазначених підходів відображають Фрайбургський опитувальник усвідомлення (FMI), Кентуккийський опитувальник навичок уважності (KIMS), Шкала когнітивного та афективного усвідомлення (CAMS) тощо. Другий – опитувальники, які акцентують уважність як внутрішній стан людини, що має тимчасові характеристики, до них, зокрема належить Торонтівська шкала усвідомлення (TMS) і досить відома Шкала усвідомлення та уваги (MAAS). Компоненти уважності, на яких роблять наголос опитувальники також дуже різноманітні. Так, наприклад, TMS вимірює допитливість і децентрацію; MAAS – увагу й обізнаність; FMI і KIMS вимірюють уважність як неієрархічний конструкт [2].

**П'ятифакторний опитувальник майндфулнес (ПОМ-39).** П'ятифакторний опитувальник майндфулнес (FFMQ), фактично, є спробою поєднати ці два підходи та подолати концептуальні протиріччя. Його розробники, Рут Баєр та співавтори, проаналізувавши відповіді близько 600 студентів-психологів, з допомогою факторного аналізу виокремили, а завдяки другій групі респондентів, підтвердили 5 чітко згрупованих факторів-аспектів усвідомлення. Перша група досліджуваних заповнила 5 найбільш поширених опитувальників усвідомлення – Фрайбургський опитувальник усвідомлення (FMI), Кентуккийський опитувальник навичок уважності (KIMS), Шкалу когнітивного та афективного усвідомлення CAMS, Шкалу усвідомлення та уваги (MAAS), Опитувальник майндфулнес Чадвіка (MQ) та опитувальники для дослідження деяких інших якостей, пов'язаних із усвідомленням. Серед виокремлених факторів: 1) «спостереження» за внутрішніми чи зовнішніми стимулами, такими як відчуття, емоції, думки, образи, звуки та запахи; 2) «вербальний опис» цих подразників; 3) «усвідомлена дія» на протигагу автоматизму та неухважності; 4) «неосудливість» щодо внутрішніх переживань, тобто, утримання від оцінювання своїх відчуттів, думок та емоцій; 5) «нереагування» на внутрішні переживання, що дозволяє думкам і почуттям «зринати та йти» без того, щоб вони повністю захоплювали [9].

Ієрархічний факторний аналіз показав, що чотири із запропонованих факторів, а саме, «опис», «усвідомлена дія», «неосудливість» та «нереагування» є структурними компонентами загальної моделі майндфулнес, а також, що взаємодія різних складових усвідомлення може змінюватись, залежно від досвіду медитації [4]. Валідизація FFMQ показала високу конструктну валідність усіх п'яти аспектів усвідомлення серед респондентів із певним досвідом медитації, однак дослідження серед респондентів без досвіду медитації виявили здебільшого чотирифакторну структуру, аспект «спостереження» валідизували лише кілька досліджень [2].

Багатофакторна структура усвідомлення (майндфулнес), відображена в опитувальнику, показала високу конвергентну та дивергентну валідності, а також, значущі кореляційні зв'язки з іншими показниками психічного здоров'я. Зокрема шкали «опис», «усвідомлена дія», «неосудливість» та «нереагування» мають позитивні кореляційні зв'язки з емоційний інтелектом, відкритістю до нового досвіду та самоспівчуттям; усвідомлена дія, неосудливість і нереактивність можуть надійно засвідчувати наявність психологічних симптомів; виявлені негативні кореляції між факторами опитувальника та симптомами алекситимії, розосередженості, уникання досвіду, когнітивного пригнічення, стресу, тривоги та нейротизму [4,7].

**Завдання статті.** Метою даної статті є адаптація, перевірка валідності та надійності української версії опитувальника FFMQ, перевірка психометричних властивостей п'ятифакторної моделі майндфулнес на вибірці українських респондентів, розроблення рекомендацій щодо використання методики у практиці клінічних досліджень.

Сформульовані такі завдання:

- 1) Здійснити науково-теоретичний аналіз понять «майндфулнес» та основних діагностичних інструментів для вивчення цієї здатності.
- 2) Вивчити психометричні властивості української версії опитувальника (внутрішню узгодженість, кореляції шкал, конструктну валідність).
- 3) Перевірити п'ятифакторну та чотирифакторну моделі опитувальника для українських респондентів.
- 4) Вивчити взаємозв'язки різних факторів усвідомлення, які входять у структуру опитувальника та показників психічного здоров'я.

**Матеріали та методи.** Україномовна версія П'ятифакторного опитувальника майндфулнес (ПОМ-39) перекладена з оригінальної англійської версії з дотриманням усіх вимог до перекладу й адаптації опитувальників: прямий і зворотний переклади та експертна оцінка редактором.

Дані збирали шляхом онлайн анкетування та роздрукувань матеріалів. У дослідженні взяли участь 253 респонденти віком від 18 до 65 років (середній вік 29,3 років), 112 чоловіків та 140 жінок. Також було зібрано демографічні дані про освіту, релігійні переконання та наявність/відсутність досвіду практики медитації, що будуть проаналізовані детально у дальших публікаціях.

Статистичний аналіз опитувальника ПОМ-39 здійснено з допомогою програмного забезпечення RStudio (версія 1.4.1717).

#### **Структура опитувальника та підрахунок балів.**

ПОМ-39 складається із 39 запитань, поділених на 5 субшкал:

- «Спостереження» (питання № 1, 6, 11, 15, 20, 26, 31, 36).
- «Опис» (питання № 2, 7, 12R, 16R, 22R, 27, 32, 37).
- «Усвідомлена дія» (питання № 5R, 8R, 13R, 18R, 23R, 28R, 34R, 38R).
- «Неосудливість до внутрішнього досвіду» (питання № 3R, 10R, 14R, 17R, 25R, 30R, 35R, 39R).
- «Нереагування» (питання № 4, 9, 19, 21, 24, 29, 33).

Кожне запитання має діапазон значень для відповіді від 1 до 5 балів (1 – ніколи», 2 – «рідко», 3 – «іноді», 4 – «часто», 5 – «завжди»).

Для контролю якості використано шкали зі зворотним ключем. R – зворотний ключ (1 = 5, 2 = 4, 4 = 2, 5 = 1).

Діапазон для суми балів 39–195. Сума балів для кожної шкали 8–40, тільки для шкали «Нереагування» 7–35.

**Дескриптивний аналіз.** Аналіз описових статистик опитувальника ПОМ-39 засвідчив, що дані не відповідають нормативному розподілу (Таблиця 1).

Середній рівень усвідомлення у вибірці підвищений  $m = 109.55$  бали.

Таблиця 1. Описові статистики опитувальника ПОМ-39

Вибірка	252
Асиметрія	- 0.01
Експес	-0.8
Середнє	109.55
Стандартне відхилення	23.93
Похибка середнього	1.51
Медіана	110

Надійність методики підтверджує специфіка опитувальника, яка полягає у значущій здатності диференціювати досліджуваних за критерієм наявності чи відсутності практики медитації. Вимірюваний конструкт «Усвідомлення» – це дихотомічна змінна, що спричиняє бімодальну конфігурацію розподілу результатів відповідей. Це свідчить про те, що в основі усіх пунктів опитувальника наявна одна ознака (усвідомлення), притаманна всім досліджуваним як якість, із чого випливає її бімодальна характеристика: наявність чи відсутність (Рис. 1).

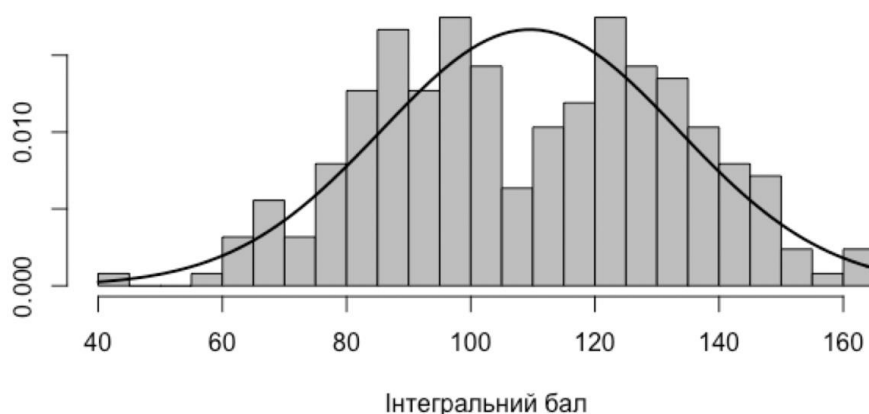


Рис. 1 «Гістограма розподілу значень ПОМ-39»  
<https://osf.io/kzbeu/>

На гістограмі розподілу значень (Рис. 1) можна побачити незначний від'ємний ексцес ( $k = -0.8$ ), що свідчить про переважання межових значень вимірюваної ознаки. Отже, ознака «усвідомлення» – дихотомічна змінна, яка може бути присутня чи відсутня залежно від наявності або відсутності досвіду практики медитації. Від'ємна асиметрія ( $sk = -0.01$ ) свідчить про зміщення середнього значення ознаки у бік позитивних значень.

**Внутрішня узгодженість.** Аналіз внутрішньої узгодженості опитувальника ПОМ-39 засвідчив, що всі шкали мають високу узгодженість (Таблиця 2).

Таблиця 2. Показники внутрішньої узгодженості опитувальника ПОМ-39

Шкала	$\alpha$ Кронбаха	$\lambda$ 6 Гутмана	$\Omega$ Макдональда
Спостереження	0.94	0.96	0.95
Опис	0.93	0.95	0.94
Усвідомлена дія	0.91	0.93	0.91
Неосудливість щодо внутрішнього досвіду	0.84	0.9	0.85
Нереагування	0.93	0.93	
Інтегральний бал	0.94	0.98	0.95

\*\* Значущість достовірна на рівні  $p < 0,01$ .

**Кореляційний аналіз.** Внутрішня кореляційна матриця операційного складу компонентів методики ПОМ-39 (Таблиця 3) показує майже тотожний зв'язок субшкали «Нереактивність» зі шкалами «Спостереження» (0.83) і «Усвідомлена дія» (0.74), що може вказувати на те, що конструкти не розрізняються. Проте, аналізуючи конвергентну валідність, слід враховувати сильні позитивні кореляції між субшкалами, які вимірюють подібні ознаки. Так, нереактивність тісно пов'язана зі спостереженням, адже для того, щоб не відреагувати на щось, потрібно спочатку бути уважним/уважною спостережливим/спостережливою і долучати усвідомлену дію, у вигляді фінального рішення – реагувати чи ні.

Утім, субшкала «Неосудливість щодо внутрішнього досвіду» показала незначний зв'язок (0.41) із «Описом» і відсутність зв'язку із іншими субшкалами. У цьому полягає дискримінантна валідність методики – від'ємні (або ж відсутність) кореляції між шкалами, що вимірюють різні ознаки. Так, неосудливість до внутрішнього досвіду – це справді окремий конструкт, який не залежить від рівня усвідомлення, але є важливим результатом процесу усвідомлювання. Тому фактор лишається опосередкованим і балансує внутрішню структуру опитувальника, не дозволяючи внутрішнім кореляціям зростати надто сильно, що підвищує валідність і репрезентативні властивості методики в межах вимірюваних ознак.

Окрім того, слід зазначити, що субшкала «Нереактивність» виявилася дуже специфічною. Під час збирання даних для адаптації опитувальника, дослідники зібрили демографічну інформацію про вибірку, а саме: дані про вік, стать, рівень освіти, релігійні переконання і досвід практики медитації. Під час дисперсійного аналізу, який буде детально розглянуто в наступних публікаціях, було виявлено значущі відмінності саме у субшкалі

«Нереагування». Також питання щодо цієї субшкали буде розглянуто у факторному аналізі опитувальника, де буде перевірено різні моделі.

Отже, POM-39 значуще диференціює осіб із досвідом і відсутністю досвіду практики медитації (Wilcox = 1713.5, p-value = 0.03827), гіпотезу перевіряли за U-критерієм Манна-Уї. Узгодження шкали підтримує здатність тесту добре розрізняти досліджуваних із низьким і високим рівнями усвідомленості.

Таблиця 3. Матриця внутрішніх кореляцій POM-39

	Спостереження	Опис	Усвідомлена дія	Неосудливість щодо внутрішнього досвіду	Нереактивність
<b>Спостереження</b>	1	0.35	0.67	- 0.05	0.83
<b>Опис</b>	0.35	1	0.26	0.41	0.29
<b>Усвідомлена дія</b>	0.67	0.26	1	0.09	0.74
<b>Неосудливість щодо внутрішнього досвіду</b>	- 0.05	0.41	0.09	1	- 0.08
<b>Нереактивність</b>	0.83	0.29	0.74	- 0.08	1

**Конструктну валідність** опитувальника POM-39 оцінювали шляхом порівняння з відомими адаптованими українською мовою методиками:

1. Шкала Дисоціативного Досвіду (Dissociative Experiences Scale – «DES», E.M. Bernstein & F.W. Putnam, 1986).

2. Тест емоційного інтелекту (Emotional Intelligence "EQ", N. Hall).

Для здійснення аналізу конкурентної валідності методики було взято дані 142 респондентів.

Оцінка кореляцій між шкалами трьох методик (Таблиця 4) засвідчила сильні та достовірні зв'язки між шкалами «Емоційний інтелект» та «Усвідомленість». Наприклад, найсильніше корелюють «Нереактивність» та «Керування власними емоціями» (на рівні 0.66), трохи менше пов'язані «Опис» та «Розпізнавання емоцій інших» і «Керування власними емоціями» (на рівні 0.52). «Нереактивність» і «Самотивація» корелюють на рівні 0.47, а «Спостереження» з «Емпатія» та «Розпізнавання емоцій інших» – на рівні 0.45. Також було встановлено очікуваний негативний взаємозв'язок усвідомленості з дисоціативними симптомами. Це підтверджують дані досліджень [4,7]

Інтегральні бали між трьома методиками корелюють таким чином: «Усвідомлення» – «Емоційний інтелект» на рівні 0.69 та «Усвідомлення» – «Дисоціація» на очікуваному рівні – 0.23.

Таблиця 4. Конструктна валідність POM-39

	Спостереження	Опис	Усвідомлена дія	Неосудливість щодо внутрішнього досвіду	Нереактивність
<b>Емоційна обізнаність</b>	0.35	0.41	0.21	0.33	0.26
<b>Керування власними емоціями</b>	0.32	0.52	0.37	0.36	0.66
<b>Самотивація</b>	0.31	0.52	0.35	0.38	0.47
<b>Емпатія</b>	0.45	0.56	0.42	0.34	0.33
<b>Розпізнавання емоцій інших людей</b>	0.45	0.52	0.24	0.28	0.35
<b>Амнезія</b>	-0.04	-0.36	-0.16	-0.11	-0.25
<b>Деперсоналізація Дереалізація</b>	0.12	-0.19	-0.14	-0.10	-0.11
<b>Абсорбція</b>	-0.05	-0.29	-0.24	-0.16	-0.23

**Факторна структура.** Упродовж оцінювання факторної структури опитувальника POM-39 було розроблено та перевірено дві моделі (для чотирьох та п'яти факторів відповідно) експлораторним і конфірматорним методами, згідно з усіма міжнародними вимогами до цих процедур.

П'ятифакторна модель опитувальника продемонструвала точну відповідність моделі оригіналу (Таблиця 5) – фактори містять ті самі елементи та кількість факторів відповідає кількості субшкал. Утім, чотирифакторна модель мала нижчі показники якості та відповідності емпіричним даним.

Таблиця 5. Факторні навантаження на кожен пункт ПОМ-39

№ Пункту	1 Фактор	2 Фактор	3 Фактор	4 Фактор	5 Фактор
1					0.45
2		0.70			
3			0.49		
4	0.54				
5				0.84	
6					0.51
7		0.71			
8				0.77	
9	0.38				
10			0.65		
11					0.41
12		0.88			
13				0.85	
14			0.70		
15					0.69
16		0.78			
17			0.64		
18				0.67	
19	0.61				
20					0.60
21	0.56				
22		0.76			
23				0.77	
24	0.60				
25			0.70		
26					0.61
27		0.80			
28				0.75	
29	0.87				
30			0.70		
31					0.56
32		0.60			
33	0.86				
34				0.84	
35			0.51		
36					0.50
37		0.82			
38				0.37	
39	0.41				

Кореляційна матриця між п'ятьма факторами опитувальника, отримана з допомогою експлораторного факторного аналізу (Таблиця 6), показала дуже сильні (майже тотожні) кореляції між факторами №1 і №4 на рівні 0.74, також майже наполовину пов'язані фактори №1 та №5. Утім відсутність зв'язку між №1 та №3 (-0.09), №1 і №4 (0.04), №5 та №3 (-0.07).

Таблиця 6. Матриця кореляцій між факторами ПОМ-39

	F1	F2	F3	F4	F5
F1	1.00	0.23	-0.09	0.74	0.53
F2	0.23	1.00	0.34	0.19	0.17
F3	-0.09	0.34	1.00	0.04	-0.07
F4	0.74	0.19	0.04	1.00	0.45
F5	0.53	0.17	-0.07	0.45	1.00

Перевірка п'ятифакторної моделі методом конфірмаційного факторного аналізу, враховуючи залишкові кореляції та ненавантажені запитання, засвідчила високі показники індексів якості моделі:

- Індекси абсолютної відповідності (RMSEA - 0.079, SRMR - 0.118, Chi-square - 0.000).
- Інкрементальні індекси (CFA - 0.878, TLI - 0.867).

Факторні навантаження між питаннями моделі представлені на Рис. 2.

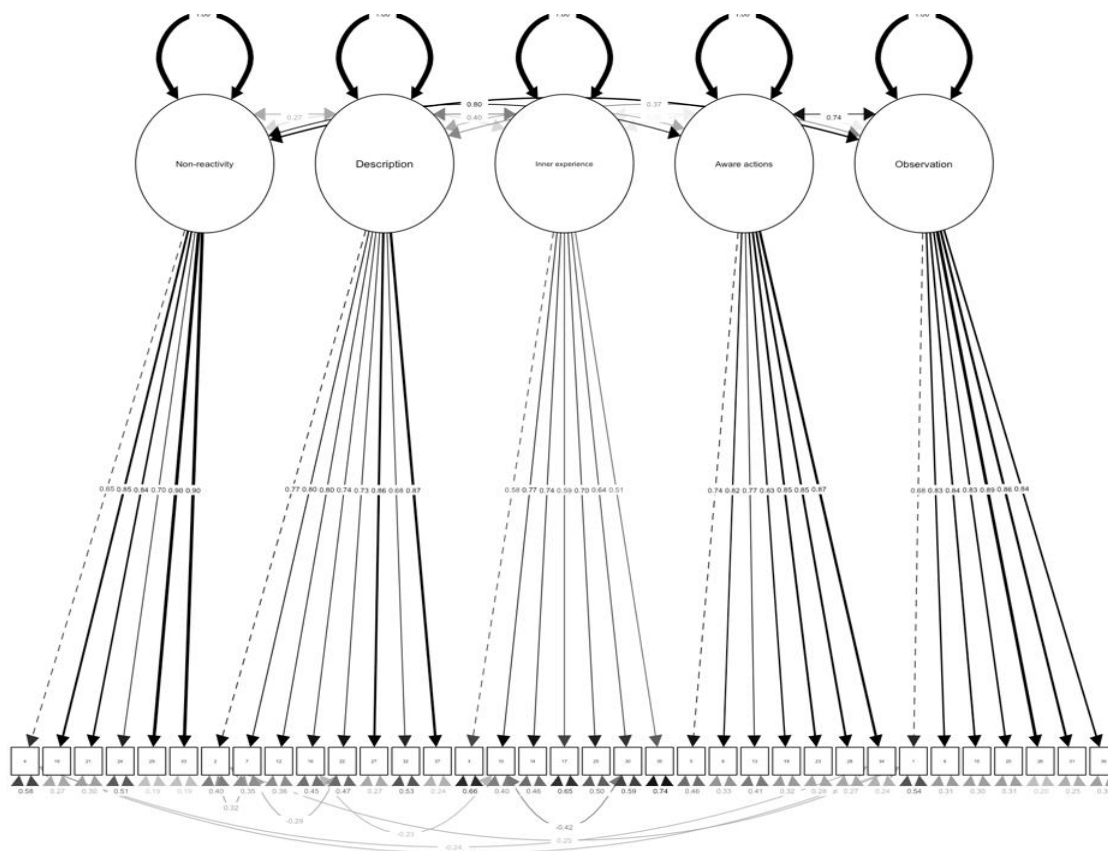


Рис. 2 «Ієрархічна модель п'яти факторів усвідомленості»  
<https://osf.io/t8ve3/>

### Висновки.

1. Як показали результати адаптації опитувальника ПОМ-39 на українській вибірці, методика має високу надійність та валідність, а отже, придатна до використання у дослідженнях. Усі шкали опитувальника мають високу внутрішню узгодженість і конкурентну валідність.

2. Методика ПОМ-39 здатна достовірно розрізняти людей із досвідом практики медитації та без нього.

3. ПОМ-39 в українській версії було перевірено на наявність чотирьох та п'яти факторів. П'ятифакторна модель опитувальника виявилася якіснішою і повторила розподіл пунктів оригінальної моделі.

4. У інших дослідженнях опитувальника, які проводили Голубєв А. [1; 50] та Баєр Р. [5; 330] щодо вірогідності оригінальної п'ятифакторної структури, зазначалося, що вона працює на вибірках із досвідом медитативних практик. Ці результати вдалося підтвердити на українській вибірці, адже серед 253 опитаних 112 осіб мали досвід практики медитації.

**Перспективи дальших досліджень.** У вивченні теми майндфулнес авторами даної статті запланована адаптація скороченої версії опитувальника ПОМ-39 на 15 питань. Окрім того, готується до друку стаття з апробацією результатів ПОМ-39 та аналізом взаємозв'язку між майндфулнес, досвідом практики медитації, дисоціацією, емоційним інтелектом та релігійними переконаннями.

**Декларація про відсутність конфлікту інтересів.** Автори статті підтверджують, що не мають претензій і конфліктів щодо викладеної ними у даній статті інтелектуальної власності. Ярина Каплуненко займалася дослідженням теоретичної складової питання «майндфулнес», а Валерія Кучина виконувала статистичне оброблення й аналіз отриманих даних. Дані збирали обидві авторки через розповсюдження посилання на гугл-форму у соціальних мережах.

## ЛІТЕРАТУРА

1. Голубев, А. М., Дорошева, Е. А. (2018). Особенности применения русскоязычной версии пятифакторного опросника осознанности. Сибирский психологический журнал, (69), 46–68
2. Anchorena, Maria & Ghiglione, Fiona & Nader, Martin. (2017). Psychometric Properties of the Five Facet Mindfulness Questionnaire in an Argentine Sample Feb 23, 2017, Archives of Assessment Psychology. Archives of Assessment Psychology. 7. 29-41.
3. Baer, R. A. (2003). Mindfulness training as a clinical intervention: A conceptual and empirical review. Clinical Psychology: Science and Practice, 10, 125-143.
4. Baer, R. A., Smith, G. T., Hopkins, J., Krietemeyer, J., & Toney, L. (2006). Using self-report assessment methods to explore facets of mindfulness. Assessment, 13(1), 27-45.
5. Baer, R. A., Smith, G. T., Lykins, E., Button, D., Krietemeyer, J., Sauer, S., ... & Williams, J. M. G. (2008). Construct validity of the five facet mindfulness questionnaire in meditating and nonmeditating samples. Assessment, 15(3), 329-342.
6. Bishop, S.R., Lau, M., Shapiro, S., Carlson, L., Anderson, N.D., Carmody, J., Segal, Z.V., Abbey, S., Speca, M., Velting, D. & Devins, G. (2004) Mindfulness: a Proposed Operational Definition. Clinical Psychology: Science & Practice. 11(3). pp. 230–241. DOI: 10.1093/clipsy.bph077
7. Bränström, R., Kvillemo, P., Brandberg, Y., & Moskowitz, J. T. (2010). Self-report mindfulness as a mediator of psychological well-being in a stress reduction intervention for cancerpatients—a randomized study. Annals of Behavioral Medicine, 39(2), 151-161. doi: 10.1007/s12160-010-9168-6
8. Brown, K.W. & Ryan, R.M. (2003) The Benefits of Being Present: Mindfulness and Its Role in Psychological Well-Being. Journal of Personality and Social Psychology. 84(4). pp. 822–848. DOI: 10.1037/0022-3514.84.4.822
9. Carmody, J., & Baer, R. A. (2008). Relationships between mindfulness practice and levels of mindfulness, medical and psychological symptoms and well-being in a mindfulnessbased stress reduction program. Journal of Behavioral Medicine, 31(1), 23-33. Doi 10.1007/s10865-007-9130-7
10. Hayes, A. F., & Coutts, J. J. (2020). Use omega rather than Cronbach's alpha for estimating reliability. But... Communication Methods and Measures, 14(1), 1-24.
11. Kabat-Zinn, J. (2003). Mindfulness-Based interventions in context: Past, present, and future. Clinical Psychology: Science & Practice, 10(2): 144-156.
12. Kabat-Zinn, J. (2013) Full catastrophe living: Using the wisdom of your body and mind to face stress, pain, and illness. New York: Bantam Books Trade Paperbacks.
13. Germer, CK.; Siegel, RD.; Fulton, PR. Mindfulness and psychotherapy. New York, NY US: Guilford Press; 2005.
14. Purser, R. (2019). McMindfulness: How mindfulness became the new capitalist spirituality. Repeater.
15. Purser, R., & Loy, D. (2013). Beyond mcmindfulness. Huffington post, 1(7), 13.

## ДОДАТОК

## «П'ятифакторний опитувальник майндфулнес (ПОМ-39)»

Будь ласка, оцініть кожне з наведених тверджень з допомогою запропонованої шкали:

- 1 – ніколи або дуже рідко;
- 2 – рідко;
- 3 – іноді;
- 4 – часто;
- 5 – дуже часто або завжди.

1. Коли я йду, то свідомо звертаю увагу на відчуття рухів свого тіла.
2. У мене добре виходить добирати слова для опису своїх почуттів.
3. Я критикую себе за нераціональні (нерозважливі) і недоречні емоції.
4. Я сприймаю власні почуття та емоції, не реагуючи на них.
5. Коли я щось роблю мій розум блукає, і я легко відволікаюсь.
6. Коли я приймаю душ або ванну, то зазначаю відчуття води на своєму тілі.
7. Я легко можу передати словами свої думку, переконання чи очікування.
8. Я не зосереджую уваги на тому, що роблю, оскільки мрію, хвилююсь або відволікаюсь в інший спосіб.
9. Я усвідомлюю свої почуття, не гублячись в них.
10. Я кажу собі, що не маю почуватися так, як зараз відчуваюся.
11. Я зазначаю, як їжа та напої впливають на мої думки, тілесні відчуття та емоції.
12. Мені важко висловлювати власні думки словами.

13. Я легко відволікаюся.
14. Я вважаю деякі свої думки неправильними та поганими, і я не маю так (у такий спосіб) думати.
15. Я звертаю увагу на відчуття, такі як, вітер у моєму волоссі та сонце на обличчі.
16. Мені важко добирати потрібні слова, щоб висловити своє ставлення.
17. Я оцінюю, мої думки є добрими, чи поганими.
18. Мені важко зосереджуватись на тому, що зараз (у поточний момент) відбувається.
19. Коли я занепокоєний/занепокоєна думками чи образами, то стаю відособленим/відособленою та усвідомлюю їх, але вони не захоплюють усієї моєї уваги.
20. Я звертаю увагу на звуки, такі як цокання годинника, цвірінкання птахів, шум машин.
21. У складних ситуаціях, я можу зробити паузу, одразу не реагуючи.
22. Мені важко описати свої тілесні відчуття, коли вони виникають, оскільки не можу знайти потрібних слів.
23. Здається, що я працюю в «автоматичному режимі», не дуже усвідомлюючи, що роблю.
24. Я швидко заспокоююся, якщо в мене виникають тривожні думки чи образи.
25. Я кажу собі, що не маю мислити так, як зараз думаю.
26. Я звертаю увагу на запахи й аромати.
27. Навіть якщо я страшенно засмучений/засмучена, можу передати свій стан словами.
28. Я роблю справи поспіхом, не надаючи їм достатньої уваги.
29. Коли в мене виникають тривожні думки та образи, я здатний/здатна просто зазначити їх появу, не реагуючи.
30. Я вважаю, що деякі мої емоції погані та недоречні, і я не маю їх відчувати.
31. Я помічаю візуальні елементи в природі та мистецтві, такі як кольори, форми, фактура, гра світла й тіні.
32. Для мене природно виражати свої переживання словами.
33. Коли в мене виникають тривожні думки та образи, я просто зазначаю їх появу та відпускаю.
34. Я виконую роботу та завдання механічно, не усвідомлюючи того, що роблю.
35. У різі виникнення тривожних думок чи образів, я вважаю себе хорошим/хорошою чи поганим/поганою, залежно від думки/образу.
36. Я зауважую, як мої емоції впливають на мої думки чи поведінку.
37. Зазвичай я можу досить детально описати, як почуваюсь у даний момент.
38. Я зазначаю, що роблю щось, не надаючи цьому уваги.
39. Я засуджую себе за безглузді ідеї.

### **Підрахунок балів**

«Спостереження» (Пункти № 1, 6, 11, 15, 20, 26, 31, 36).

«Опис» (Пункти № 2, 7, 12R, 16R, 22R, 27, 32, 37).

«Усвідомлена дія» (Пункти № 5R, 8R, 13R, 18R, 23R, 28R, 34R, 38R).

«Неосудливість до внутрішнього досвіду» (Пункти № 3R, 10R, 14R, 17R, 25R, 30R, 35R, 39R).

«Нереагування» (Пункти № 4, 9, 19, 21, 24, 29, 33).

R – зворотний ключ (1=5, 2=4, 4=2, 5=1).

Завантажити опитувальник POM-39 можна за посиланням <https://osf.io/dw7vu/>



# MAKING BUSINESS POLICIES AND STRATEGIES IN THE VUCA ERA WITH TECHNOLOGY DEVELOPMENT: A LITERATURE REVIEW

*Setyanto Putro, Doctoral Student, Post Graduate Program of Management, Universitas Teknologi Yogyakarta, Indonesia*

*Rianto Rianto, Lecture of Post Graduate Program of Management, Universitas Teknologi Yogyakarta, Indonesia*

*Bima Haria Wibisana, The National Civil Service Agency (BKN), Indonesia*

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7796](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7796)

## ARTICLE INFO

**Received** 10 February 2022

**Accepted** 18 March 2022

**Published** 30 March 2022

## KEYWORDS

VUCA, Strategies, Management.

## ABSTRACT

**Introduction.** Entering the VUCA era, which stands for Volatility, Uncertainty, Complexity, and Ambiguity, is a business situation that leads to uncertainty and is volatile, causing anxiety among business leaders. Creating a business opportunity in the VUCA era requires a strategy owned by many individuals and companies. Being able to run a business in the short term in the VUCA era is not enough, every company certainly wants the business processes they run to be sustainable. So far, the pattern of business thinking is still dominated by short-term thinking. Companies need to innovate to ensure the sustainability of their business processes.

**Objective.** To review the VUCA era and what strategies companies should do to face the VUCA era.

**Method.** The method used is literature research using Elsevier, Science Direct, or other databases to identify the essential attribute of materials. There are 29 pieces of literature found in the database related to the topic.

**Result and Conclusion.** To overcome VUCA era, it is necessary to apply some strategies like vision, understanding, clarity, and agility. If this solution applied, the company can produce innovations or breakthroughs that are getting better, it will also have a good impact on the company's future sustainability.

**Citation:** Setyanto Putro, Rianto Rianto, Bima Haria Wibisana. (2022) Making Business Policies and Strategies in the VUCA Era with Technology Development: a Literature Review. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7796

**Copyright:** © 2022 Setyanto Putro, Rianto Rianto, Bima Haria Wibisana. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**1. Introduction.** We realise now that apart from that we are entering a disruptive era, where many changes occur due to technological advances. Rapid technological growth has led to intense competition and an accelerated rate of innovative change in the market. Besides that, apart from the era of disruption, we are also now entering the VUCA era., which stands for Volatility, Uncertainty, Complexity, and Ambiguity. Volatility means a state of uncertainty and vulnerability to change. Uncertainty is an uncertainty and situation full of surprises that can occur at any time. Complexity is a situation full of complexity, and Ambiguity is a floating state that causes confusion to read directions clearly. The term VUCA was popularised by the Indonesian army as a means to teach leadership techniques on the battlefield (Aribowo, 2018).

The VUCA era describes a business situation that leads to uncertainty and is volatile, causing anxiety among business leaders. In the VUCA era, there were many old professions collapsing, but there were also new professions emerging. One of the keys for businesses to remain competitive in the VUCA era is in the role of leaders. of course, in this VUCA era, business leaders need to do something so that

the business they run can run sustainably. Creating a business opportunity in the VUCA era requires a strategy that must be owned by many individuals and companies (Aribowo, 2018).

The opening of opportunities for foreign investors to enter Indonesia has an impact on business competition which is unavoidable. In Indonesia itself, the VUCA era has also been promoted by many experts that business people in Indonesia must be vigilant and prepare strategies in the VUCA era. Moreover, Indonesia is currently referred to as one of the countries that has the potential as one of the countries that has a large economic capacity in the world. A global consultancy agency McKinsey predicts that Indonesia has the opportunity to be ranked 7th in the world economy by 2030, surpassing Germany and the UK (Aribowo, 2018).

Being able to run a business in the short term in the VUCA era is not enough, every company certainly wants the business processes they run to be sustainable, so far the pattern of business thinking is still dominated by short-term thinking, this shows that long-term thinking is still grey and it's full of uncertainty, but whether this short-term business mindset must be changed considering the level of business competition and competition factors are getting higher, so companies need to innovate to ensure the sustainability of the business processes they run (Aribowo, 2018).

## 2. Literature Review.

a. **VUCA.** The current Coronavirus crisis calls into question the conventional attitude to risk and even to notions of a world of increased VUCA (volatility, uncertainty, complexity, and ambiguity). The existence of radical uncertainty suggests that the world is nonergodic. An ergodic process is one whose properties can be deduced from a single (sufficiently long) random sample of the process. Nonergodic processes change erratically at an inconsistent speed. In an ergodic process, every sequence or sizable sample is equally representative of the whole. Consequently, this provides the condition that, in an interval of sufficient duration, a system will return to states that are closely similar to previous ones. This can by no means be assumed in the current crisis (Buckley, 2020).

The global system will be subject to hysteresis, that is the phenomenon in which the value of the physical properties of an entity lag behind the effect causing them. Thus, the output of a system depends not only on its current input but also on its history of past inputs. Thus, the history of the system affects the value of its internal state. Hysteresis in the form of increased VUCA may spell the end of long GVCs and result in a more localised world. A potential countervailing force may come from technological advancements however; for example, Blockchain can substitute for personal trust and information flows can to some extent substitute for physical trade flows. The role of logistics companies will be pivotal in the future. The export proportion of GVCs was already falling pre-virus as higher value-added elements of GVCs were being "reshored". This accelerating trend, as Petricevic and Teece suggest, will be a feature of the post-virus world (Buckley, 2020).

There is a sense in which the Petricevic and Teece analysis is an attempt to bring certainty into a VUCA world. After all, if we can identify "the fracture" between China and the USA as the main source of instability, the world becomes more predictable and VUCA is, by definition, reduced. Indeed, it is by amassing knowledge that we can confront the elements of a VUCA world. This is true also of the reaction of company strategy to VUCA. The causality runs from policy instability (rather like monetarist economics) that reshapes global governance, to VUCA, which then affects institutions at various levels (supra-national, national, and subnational). Petricevic and Teece state that the structural reshaping of globalisation "will require new tools and frameworks" (p. 1495). This is presumably with respect to the "cascading" mechanism in figure 1 that traces the sequencing of these effects (the timing of events is much more difficult to predict) (Buckley, 2020).

b. **Strategic and Non Strategic Industries.** Petricevic and Teece are fond of dichotomies. Their industrial analysis divides strategic from non strategic industries. This division is created by definition (and is somewhat confused) and is chosen in preference to placing industries on spectra such as more or less trade-intensive, more or less defence related, more or less government procurement intensive, the extent of subsidisation. However, key features of the analysis are worthy of further investigation. They argue that a strategic industry provides social benefits beyond its direct value added. This is essentially the creation of positive externalities. These include spillovers from innovation and locational synergies. These Marshallian effects are best analysed in an internalisation framework. Firms create both positive and negative externalities that provide opportunities for further growth by internalisation by other firms (Buckley, 2020). Being able to run a business in the short term in the VUCA era is not enough, every company certainly wants the business processes they run to be

sustainable, so far the pattern of business thinking is still dominated by short-term thinking, this shows that long-term thinking is still grey and It's full of uncertainty, but whether this short-term business mindset must be changed considering the level of business competition and competition factors are getting higher, so companies need to innovate to ensure the sustainability of the business processes they run (Aribowo, 2018). Other research shows that the contextual aspects, such as distributive justice, procedural justice, and social capital, play a large role in elaborating satisfaction and organizational commitment (Tjahjono, Fachrunnisa, & Palupi, 2019). Distributive and procedural justice are vital predictors. Similarly, the configuration of these variables play a role in explaining affective commitment. Another important finding is that social capital, as a subjective perspective, plays a significant role in explaining affective commitment (Tjahjono H.K, 2015).

Locational externalities provide the rationale for different trajectories of growth in different countries and sub-country clusters. The creation of public goods by “technically progressive” innovations provide bases for growth for related industries. For completeness, we should add the development of “merit goods”, including education. Investigation of these attributes may give us better government policy prescriptions than those derived from “techno-nationalism”. The Petricevic and Teece analysis provides a new take on the case for subsidy in public policy but not the means for a complete analysis. The emphasis on appropriation is central to their analysis, and to the notion of dynamic capabilities, but a wider vision is necessary. Such an extension would require a careful investigation of competition in creating innovative goods and services, entry barriers, regulation, and investment requirements. The externalities that “strategic industries” create are well worthy of deeper investigation and, in the age of the platform as an appropriation mechanism and anti-competitive device, the Petricevic and Teece piece is pioneering.

**3. Research Method.** The study implemented literature research methodology. Literature research methodology is to read through, analyse and sort for about 29 articles on Elsevier, Science Direct or other database in order to identify the essential attribute of materials.

**4. Result and Discussion.** Based on the results of the literature review from the research that has been done previously, it can be summarized in the table below.

Table 1. Resume of business strategy and policy research in the VUCA era

Literature	Resume
Raja, 2021	<b>Business Research in the VUCA World</b> Business managers have to be smart and flexible and no longer allow the firms to be laggards; rather they have to set up a new phase to be creative, intelligent, agile and passionate. Business managers should frame a flexible plan and work accordingly without being rigid and traditional. They are flexible to adapt to the changing environment and have the potential to train the employees to be agile.
Tamara <i>et al.</i> , 2021	<b>Design Thinking as A Strategy in Facing VUCA</b> The effective design thinking combines the creativity and discipline needed to get a new project up and running. According to “The Straits of Success in a VUCA World” Journal there are a few critical thinking pointers that you could use to tackle the sheer dynamism of a VUCA world: 1). For volatile situations. Separating facts from opinions is the key. So is formulating thoughts objectively and precisely as well as ensuring clarity in communication; 2). For uncertain situations. Listening and comprehension is vital. Being open-minded about alternative points of view and dealing with contradictions are also necessary in such situations; 3). For complex situations. One needs to gather facts from various sources, do logical enquiry and reasoning and also weigh the alternatives. Weighing alternatives, making decisions under pressure and testing the solutions against relevant criteria are also vital; 4). For Ambiguous situations. Curiosity, eliciting, and evaluating arguments; asking the right questions; adaptability and agility in thinking as well as seeing the consequences and likely implications are essential in such circumstances. Quite simply, critical thinking is excellence in thought processes which precedes excellence in our actions.
Franseren, 2019	<b>Hospital Strategic Planning in the VUCA Pandemic Era COVID-19</b> The challenges of health services are very extreme and widespread due to the COVID-19 pandemic crisis for which VUCA (Volatile, Uncertain, Complex, and Ambigue) needs to present a strategic plan so that the health care system in hospitals continues and is able to face every obstacle during this pandemic. Responding to this condition, hospitals need to carry out organisational reforms while still establishing service ethics, prioritising patient safety, professionalism, agility, building leadership strategies, and carrying out risk management. All of this requires the support and collaboration of effective corporate governance and hospital clinical governance. As a High Reliability Organization (HRO), hospitals also need to take a top-down management approach.

Millar <i>et al.</i> , 2018	<b>Management Innovation in a VUCA World: Challenges and Recommendations</b> Customers no longer meekly wait for and try out products and services, customers want to experience, cocreate, and cotransform. This requires an integrated approach, a multistakeholder understanding, and interaction like a war room experience between the various departments and units—from strategic planning, product design, NPD (new product development), and portfolio management to technology and operations management. And all this needs to be agile to work within the VUCA environment.
Azahari <i>et al.</i> , 2021	<b>The Influence of Leadership Style on Employee Performance in Fintech Companies Xyz Funding in the Vuca Era</b> This literature describes the influence of the leadership style used in a company in the VUCA era. It can be used that the strategy is a leadership style that requires high attention to the implementation of work. A work style leader is a person whose main concern is to carry out and complete work efficiently.
Aribowo and Wirapraja, 2018	<b>Innovation Strategy in Management of Sustainability Business in Facing the Vuca Era</b> The results of this study discuss the implementation of innovation in order to support business sustainability, among others, by strengthening existing research and development, continuing to develop digital skills and trying to implement the latest technology prototypes. So the strategy used in the VUCA era is to create leaders who create high, with a high innovation mindset, a culture of innovation will be born in the company.
Naufaldi, 2021	<b>Analysis of the Influence of Worker Training and Leadership Ability to Employee Performance in the Vuca Era</b> The results of this study discuss the <b>strategy related to agile leaders</b> who will make the right decisions about what is needed by human resources to improve company performance in the face of the VUCA era.
Darwin, 2020	<b>Comparison Of Disruption Theory in Marketing in Vuca Era Industry</b> The new ways that are used by producers as a strategy of increasingly intelligent and open consumer behaviour are increasingly sophisticated due to technological developments. So everything that changes as a result of disruption and innovation develops, which gives rise to the impetus for efforts to create new markets, new methods, and new technologies to replace old markets, old methods, and old technologies.
Baran and Woznyj, 2020	<b>Managing VUCA: The human dynamics of agility</b> Fostering agile behaviour need to learn and apply agile tools as appropriate, assess meeting cadence and adjust to meet workflow requirements, and continually groom the backlog of team tasks for proper prioritisation
Setiawati, 2021	<b>The Effect of Agile Leadership and Work Environment to Employees' Performance in a VUCA World (Study on Millennial Generation Employees in Jabodetabek)</b> Agile Leadership has a positive and significant effect on employee performance. This means that Agile Leadership changes will change Employee Performance in the same direction. In other words, strategic leaders have more Agile Leadership abilities, the leader who understands, have a good vision and be able to adapt to the changes that occur in the VUCA era
Schulze <i>et al.</i> , 2021	<b>Five core resilience factors to overcome VUCA friction were identified</b> Five core resilience factors to overcome VUCA friction were identified (1) a robust mandate, (2) the use of established networks, (3) fast onboarding and securing commitment of project partners, (4) informed planning of supply capacity, and (5) securing the availability of critical items. The method of the present analysis (VUCA factors combined with analyses of possible failures, and management of stakeholders and risks) can theoretically be adjusted to any public health care emergency anywhere across the globe. Mindful leadership in a learning organisation is of essence in comparable VUCA scenarios.
Buckley, 2020	<b>The Theory and Empirics of The Structural Reshaping of Globalisation</b> This paper has used internalisation theory to confront the theoretical and empirical challenges arising from techno-nationalism and associated increases in VUC. Internalisation theory does not rely on esoteric knowledge, diagnostic interpretation, nor in group jargon. It can be applied by anyone with a grasp of its few fundamental principles. The global economy faces a massive challenge from Covid-19 and its aftermath. This could not have been anticipated by Petricevic and Teece, but it does fall within the ambit of their theorising, as it further accelerates VUCA elements in the world economy and society.
Appelbaum, 2017	<b>The challenges of organisational agility</b> Components to respond to the challenges of organisational agility, e.g. strategic commitment, environmental scanning and adaptable network structures.
Baran, 2020	<b>Managing VUCA: The human dynamics of agility</b> Connection between obstacles to manage VUCA and the recommended practises for overcoming these challenges. Precondition of leaders' sense needs and opportunities for change.

Baškarada, 2018	<b>The 5S organisational agility framework: a dynamic capabilities perspective</b> Agile framework consisting of sensing, searching, seizing, shifting, and shaping as an agile response to external changes.
Bennett, 2014	<b>What a difference a word makes: Understanding threats to performance in a VUCA world</b> Distinctions within the VUCA framework on how these challenges can be effectively addressed. This includes agility, information, restructuring and experimentation.
Cegarra, 2020	<b>Structured knowledge processes and firm performance: The role of organisational agility</b> Organizational agility mediating the relationship between knowledge application and firm performance. Precondition is a conversion process of the acquired knowledge.
Cegarra-Navarro, 2016	<b>The effect of organisational memory on organisational agility</b> Transferring and retrieving knowledge to stimulate the creation of intellectual capital and analyze the constantly changing environment to adapt and change if necessary.
Khan, 2021	<b>The Emerging Paradigm of Leadership for Future: The Use of Authentic Leadership to Lead Innovation in VUCA Environment</b> The yesteryear's rapid staling rate of products and services along with an ever expanding commanding role of employees, as knowledge workers are more actively getting the central stage, is joined by COVID-19 to add to the complications of the organisations. In such a fuzzy environment, the change in way of leadership is correctly called for. Employees in the current era are not inclined to buy the idealised influence and charisma of the leader. They, instead, expect their leaders to show authenticity. The need for authenticity is further necessitated by leaders' compulsion to adjust their decisions as more information reduces ambiguity. The use of idealised influence and charisma do not hold much chance to succeed as both of them compel the leaders to stick to the past decision while the need of the hour is to be ready.
Rimita, Hoon, & Levasseur, 2020	<b>Leader Readiness in a Volatile, Uncertain, Complex, and Ambiguous Business Environment</b> Strategies leaders use to overcome and win in highly VUCA environments. Business agility, workforce, and demand coping strategies and preparedness planning, recovery management principles, change orientation, and new leader competencies stand out.
Bawany, 2018	<b>Developing A High-Performance Organisation in a VUCA World</b> The influencing factors in the organisational development process include emotional & social intelligence, cognitive readiness, management & leadership development for performance, effective negotiation & conflict management and cross-cultural communication & diversity management. A company will run effectively if it has leaders with high emotional and social intelligence competencies.
Codreanu, 2016	<b>A VUCA Action Framework for a VUCA Environment (leadership Challenges and Solutions)</b> In this study, it was stated that strategies that could be taken to overcome VUCA include: Vision, one needs to have one is not forecasting the future, but creating the future through action. Understanding becomes a key word and entails a number of requirements on behalf of leaders, such as: openness; accountability; setting boundaries through clear expectations and objectives; willingness to tackle tough issues; listening and relational skills; regular communication; mirroring the behaviour you want to see; giving trust to others. Clarity is the opposite of simplicity and certainty. Agility is related to being "networked and flexible, lightweight, and replicable".
Krawczyńska-Zaucha, 2019	<b>A New Paradigm of management And Leadership in the VUCA World</b> The new paradigm in the management and leadership process is courage in overcoming realities such as volatility, uncertainty, complexity and ambiguity. In the process of overcoming these challenges, instability requires flexibility, uncertainty requires the ability to see certainty with agility in decision making.
Raghuramapatruni, 2017	<b>The Straits of Success in a VUCA World</b> VUCA prime proposes that Volatility can be combated by having a clear sense of Vision. In VUCA prime the antidote to Uncertainty is Understanding. VUCA prime suggests combatting Complexity with Clarity. Finally, VUCA prime proposes Agility as an antidote to Ambiguity.
Nowacka and Rzemieniak, 2021	<b>The Impact of the VUCA Environment on the Digital Competences of Managers in the Power Industry</b> Key behaviors and skills in the VUCA environment are situational awareness, focusing attention, interpersonal intelligence, system awareness, intuition, ability of quick learning, curiosity, ability to adapt to the environment, tolerance to uncertainty, the ability to adopt the role of an observer, and cognitive empathy.
Bennett and Lemoine, 2014	<b>Understanding Threats to Performance in a VUCA World</b> Agility is key to coping with Volatility. Information is critical to reducing Uncertainty. Restructuring internal company operations to match the external. Complexity is the most effective and efficient way to address it. Experimentation is necessary for reducing Ambiguity.

Ciceklioglu, L.H. 2020	<b>VUCA Concept and Leadership</b> Manage and leads in today’s world and business life have to employ qualified individuals. It is mentoring skills, able to create a co-productive structure, collective thinking skills, agility to increase team speed and focus, storytelling skills, able to observe from outside the circle, creating design thinking processes, ability to diversify resources by taking a proactive approach to meet needs, ability to create control mechanisms, development of connection management capabilities.
Bawany, 2018	<b>Leading in a Disruptive VUCA World</b> Keeping the organisation's vision as the main goal can be done to cope with the ups and downs of the changing economy. Uncertain situations can be overcome by better understanding what is happening by watching and listening. Seeking clarity can be used to deal with very complex and confusing situations. Meanwhile, situations that are difficult to predict can be overcome with dexterity in interpreting the situation.
Pandit, 2021	<b>Critical Factor for Successful management of VUCA Times</b> There are 3 critical factors to manage the VUCA era. First one is organisation culture related to human resource policies, leadership style, accountability, communication and relationships with partner organisation. Second critical factor is partnership working, and last one is clear strategic intent.

The global pandemic affected all the healthcare system include the worker. So it is important to give some action to manage the changes of situation. Nowadays, it has become very difficult to achieve profitability and growth by gaining a sustainable competitive advantage with the effect of the VUCA phenomenon throughout the world. Based on the results of resumes from 29 articles, several strategies can be found that can be used as steps in dealing with the VUCA era, it is vision, understanding, clarity and agility. Each journal is grouped based on the 4 main strategies and then a percentage is made. The percentage of each strategy listed in the journal can be seen in Figure 1.

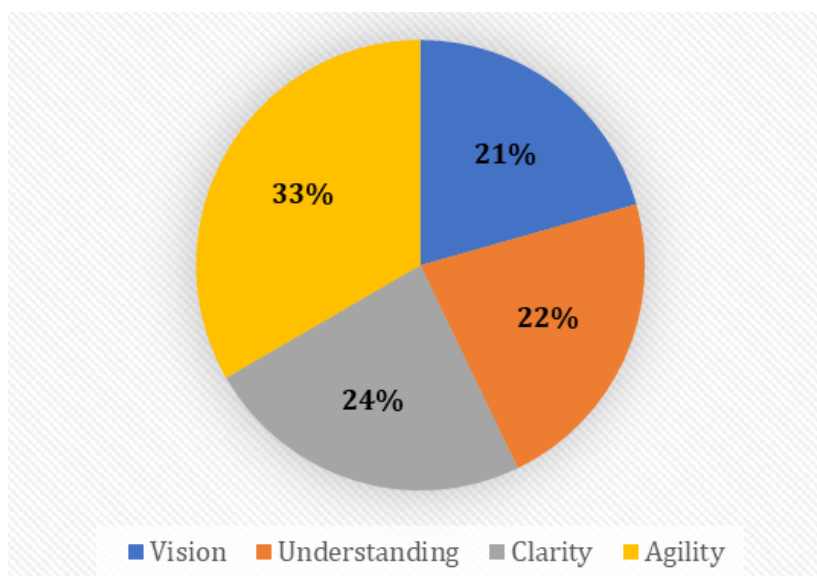


Fig. 1. Percentage of each strategies to manage companies in VUCA era

There are 13 of 29 (21%) articles said that a companies must be focus on their vision. A clear vision of where they want their organisations to be can better weather volatile environmental changes such as economic downturns or new competition by making business decisions to counter the turbulence while keeping the organisation’s vision in mind. There are 14 of 29 articles (22%) state that understanding is an important strategy. Uncertainty can be countered with understanding, the ability of a leader to stop, look, and listen. To be effective in a VUCA environment, companies must learn to look and listen beyond their functional areas to make sense of the volatility and to lead with vision. There are 15 of 29 (24%) articles also stated other strategy can implemented is clarity. Complexity can be countered with clarity, the process to try to make sense of the chaos. In a VUCA world, chaos comes swift and hard. Leaders, who can quickly and clearly tune into all of the minutiae associated with the chaos, can make better, more informed business decisions. Finally, ambiguity can be countered with agility which stated on 21 of 29 articles (33%).

**5. Conclusions.** From the results of this research, it can be concluded that at this time VUCA is a condition that can't be avoided for us. Meanwhile, to overcome this condition, it is necessary to apply some strategies like vision, understanding, clarity, and agility. If you apply this solution, so the company can produce innovations or breakthroughs that are getting better, it will also have a good impact on the company's future sustainability. For further research, researchers suggest more in-depth studies, as well as presenting more detailed and up-to-date evidence.

## REFERENCES

1. Alkhalidi KH, Austin ML, Cura BA, Dantzler D, Holland L, Maples DL, Quarrelled JC, Weinkle RK Jr, Marcus LJ. Are you ready? Crisis leadership in a hyper-VUCA environment. *J Emerg Manag.* 2017 May/Jun;15(3):139-155. doi: 10.5055/jem.2017.0321. PMID: 28829528.
2. Appelbaum, Steven H.; Calla, Rafael; Desautels, Dany; Hasan, Lisa. 2017a. The challenges of organizational agility (part 1). *Ind and Commercial Training*, 49 (1), 6–14. DOI: 10.1108/ICT-05-2016-0027.
3. Appelbaum, Steven H.; Calla, Rafael; Desautels, Dany; Hasan, Lisa N. 2017b. The challenges of organizational agility: part 2. *Ind and Commercial Training*, 49 (2), 69–74. DOI: 10.1108/ICT-05-2016-0028.
4. Aribowo, Handy AND Alexander Wirapraja. 2018. “Strategi Inovasi Dalam Rangka Menjaga Keberlanjutan Bisnis Dalam Menghadapi Era Volatility, Uncertainty, Complexity, Dan Ambiguity (Vuca).” 9:51–58.
5. Azahari, Helmi, Endah Fantini, Administrasi Bisnis, and Administrasi Negara. 2021. “Pengaruh Gaya Kepemimpinan Terhadap Kinerja Karyawan Pada Perusahaan Fintech Pendanaan Xyz Di Era Vuca Prosiding Seminar STIAML.” *Prosiding Seminar STIAML (2021)* 8(2) 115-123 8(2):115–23.
6. Baškarada, Saša; Koronios, Andy (2018). The 5S organizational agility framework: a dynamic capabilities perspective. *IJOA*, 26 (2), 331–342. DOI: 10.1108/IJOA-05-2017-1163.
7. Baran, Benjamin E.; Woznyj, Haley M. 2020. Managing VUCA: The human dynamics of agility *Organizational Dynamics*, S. 100787. DOI: 10.1016/j.orgdyn.2020.100787.
8. Bawany, S., 2018. Developing a High-Performance Organisation in a VUCA World 12.
9. Bawany, S. 2018a. ‘Leading in a Disruptive VUCA World’, p. 14
10. Bennett, N., Lemoine, G.J., 2014. What a difference a word makes: Understanding threats to performance in a VUCA world. *Bus. Horiz.* 57, 311–317. <https://doi.org/10.1016/j.bushor.2014.01.001>
11. Buckley, P. J. (2020) ‘The theory and empirics of the structural reshaping of globalisation’, *Journal of International Business Studies*, 51(9), pp. 1580–1592. doi: 10.1057/s41267-020-00355-5.
12. Cegarra-Navarro, Juan-Gabriel; Soto-Acosta, Pedro; Wensley, Anthony K.P. (2016). Structured knowledge processes and firm performance: The role of organizational agility. *Journal of Business Research*, 69 (5), 1544–1549. DOI: 10.1016/j.jbusres.2015.10.014.
13. Cegarra-Navarro, Juan-Gabriel; Martelo-Landroguez, Silvia (2020). The effect of organizational memory on organizational agility. *JIC*, 21 (3), S. 459–479. DOI: 10.1108/JIC-03-2019-0048.
14. Ciceklioglu, L.H. 2020. Management and Strategy: Chapter 13 VUCA Concept and Leadership. *Artikel Akademi*. ISBN 978-605-06365-5-0. Istanbul
15. Codreanu, A., 2016. A Vuca Action Framework for A Vuca Environment. *Leadership Challenges and Solutions* 8.
16. Darwin, M. (2020). Perbandingan Teori Disrupsi Pada Marketing Di Era vuca. 1(2), 25–39.
17. Fransisren. (2019) ‘pISSN: 2086-0722 eISSN: 2549-6603’, 14(September 2021).
18. Khan, M. M., Ahmed, S. S. and Khan, E. (2021) ‘The Emerging Paradigm of Leadership for Future: The Use of Authentic Leadership to Lead Innovation in VUCA Environment’, *Frontiers in Psychology*, 12(November), pp. 1–13. doi: 10.3389/fpsyg.2021.759241.
19. Krawczyńska-Zaucha, T., 2019. A New Paradigm of Management and Leadership in the Vuca World. *Sci. Pap. Silesian Univ. Technol. Organ. Manag. Ser.* 2019, 221–230. Retrieved from <https://doi.org/10.29119/1641-3466.2019.141.16>
20. Kurniawan Dp, Mohd. 2018. “Pengaruh Gaya Kepemimpinan Terhadap Kinerja Karyawan Percetakan Dimas Kota Palembang Mohd.Kurniawan Dp 1.” *Jurnal Ilmiah Manajemen Bisnis Dan Terapan* 15(1):33–48.
21. Millar, C.C.J.M., Groth, O., Mahon, J.F., 2018. Management Innovation in a VUCA World: Challenges and Recommendations. *Calif. Manage. Rev.* 61, 5–14. Retrieved from <https://doi.org/10.1177/0008125618805111>
22. Naufaldi, Arhanif. 2021. “Ketangkasannya Kepemimpinan Terhadap Kinerja Pekerja Di Era Vuca (Studi Pada Pt Pertamina Geothermal Energy Area Ulubelu).” 1(2).
23. Nowacka, A., Rzemieniak, M., 2021. The Impact of the VUCA Environment on the Digital Competences of Managers in the Power Industry. *Energies* 15, 185. Retrieved from <https://doi.org/10.3390/en15010185>
24. Pandit, M. (2021) ‘Critical factors for successful management of VUCA times’, *BMJ Leader*, 5(2), pp. 121–123. doi:10.1136/leader-2020-000305.
25. Raghuramapatruni, D.R., 2017. The Straits of Success in a VUCA World. *IOSR Journal of Business and Management*. 7, 16-22.
26. Raja, A.S., 2021. Business Research in the VUCA World. *Ushus J. Bus. Manag.* 20, v–xvi. Retrieved from <https://doi.org/10.12725/ujbm.54.0>

27. Rimita, K., Hoon, S. N., & Levasseur, R. (2020). Leader Readiness in a Volatile, Uncertain, Complex, and Ambiguous Business Environment. *Journal of Social Change*, 12(1), 10–18. Retrieved from <https://doi.org/10.5590/josc.2020.12.1.02>
28. Schulze, C.; Welker, A.; Kühn, A.; Schwertz, R.; Otto, B.; Moraldo, L.; Dentz, U.; Arends, A.; Welk, E.; Wendorff, J.-J.; et al. Public Health Leadership in a VUCA World Environment: Lessons Learned during the Regional Emergency Rollout of SARS-CoV-2 Vaccinations in Heidelberg, Germany, during the COVID-19 Pandemic. *Vaccines* 2021, 9, 887. Retrieved from <https://doi.org/10.3390/vaccines9080887>
29. Setiawati, L. (2021). The Effect of Agile Leadership and Work Environment to Employees' Performance in a VUCA World (Study on Millennial Generation Employees in Jabodetabek). *International Journal of Social Science and Human Research*, 04(11), 3123–3131. Retrieved from <https://doi.org/10.47191/ijsshr/v4-i11-08>
30. Tamara, A. G., Maulidan, A. S., Alkatili, A. A., Musyaffa, F. L., Husniyah, N. 2021. Design Thinking as a Strategy in Facing VUCA. *Indonesian Journal of Digital Business*. 1 (2): 23-26.
31. Tjahjono, H. K., Fachrunnisa, O., & Palupi, M. (2019). Configuration of organisational justice and social capital: Their impact on satisfaction and commitment. *International Journal of Business Excellence*, 17(3), 336–360. Retrieved from <https://doi.org/10.1504/IJBEX.2019.097957>
32. Tjahjono, H. K. (2015). The fairness of organization's performance appraisal social capital and the impact toward affective commitment. *BISNIS & BIROKRASI: Jurnal Ilmu Administrasi dan Organisasi*, 21(3), 173-181.
33. Wulansasi, Ajeng, Ma'mun, Ahmad and Aj. 2019. "Jurnal Pertahanan Competitive Advantage for the Future Leader in the Era of Globalisation and." 5(3):126–33.



# CONCEPTUAL FOUNDATIONS OF BUILDING THE POSITIONING MANAGEMENT MODEL FOR THE GENERAL EDUCATION INSTITUTION IN THE REGIONAL MARKET OF EDUCATION SERVICES

*Dmytruk Zoia*, graduate student of the Department of Pedagogy, Administration and Social Work, University of Education Management, chief specialist of the Department of education and science, Odessa Regional State Administration, Odessa, Ukraine,  
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4279-2838>

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss/30032022/7797](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss/30032022/7797)

## ARTICLE INFO

**Received** 14 February 2022

**Accepted** 19 March 2022

**Published** 30 March 2022

## KEYWORDS

model, modeling, positioning, general education institution, emotional values.

## ABSTRACT

The article deals with the conceptual foundations of building a positioning management model for the general education institution in the regional market of education services. Definitions of such concepts as «model» and «modeling» are considered. The article analyses the domestic and foreign scientists' researches on the problems of pedagogical processes modeling and regulatory and legal documents that influence the solution of managerial problems in education, in particular to manage the positioning process in general education institution (hereinafter – GEI) in the market of education services. The author identifies certain contradictions between the challenges of the market economy in reforming the education and insufficient formation of managerial actions in the process of GEI positioning in the regional market of education services. The component of the positioning management model for GEI in the regional market of education services which is based on emotions and emotional values, and the factors that must be taken into account when implementing the process of positioning of GEI in the regional market of education services. The author highlighted a strong acting unique position which is formed on emotional (national-patriotic) values and allows an education organization to differentiate from competitors. According to the author it is the emotional (national-patriotic) – spiritual values of the Ukrainian patriot, the principles of Cossack pedagogy and public administration that are at the core of the modern positioning model for the GEI as an open social-public pedagogical system.

**Citation:** Dmytruk Zoia. (2022) Conceptual Foundations of Building the Positioning Management Model for the General Education Institution in the Regional Market of Education Services. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. 1(33). doi: 10.31435/rsglobal\_ijitss/30032022/7797

**Copyright:** © 2022 **Dmytruk Zoia**. This is an open-access article distributed under the terms of the **Creative Commons Attribution License (CC BY)**. The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

**Introduction.** The education reform in Ukraine has an impact not only on the future development of this sector, but also on the application of new management strategies by general education institutions, in particular in positioning. Acquisition of competitive advantages, strengthening, preservation of their own positions in the regional market of education services and expansion of partnerships – these activity areas are actualized in the process of positioning of the general education institution.

In connection with the reform of the education and the implementation of the Concept of a New Ukrainian school in Ukraine, modern institutions of general secondary education are entering a new stage of development with strengthened democratic processes and increased role of society and community in decision-making process. According to the proclamation of the Law of Ukraine “On Education” the principle of freedom in the choice of types, forms and pace of obtaining education,

education program, education institution, other subjects of education activity are significantly changed marketing communication strategies for the positioning process (2017).

The National Strategy for the Development of Education in Ukraine for the period up to 2021 defines the basic principles of education management, namely that education should be managed on the basis of innovative strategies in accordance with the sustainable development principles, creation of modern systems of education projects and its monitoring; development of the public administration model in education, in which the individual, society and the State become equal subjects and partners. It is necessary to create a flexible, purposeful, effective public administration system in education, ensuring intensive development and quality of education, directing it to meet the needs of the State and the needs of the individual (2013).

**Materials and methods.** The analysis identified the characteristics of the conceptual foundations of building a positioning management model for the general education institution and detailed its role for the GEI in the regional market of education services. The combination of fragmented knowledge about the positioning management model as a hole was achieved through the cognitive technique of synthesis. Systematization and classification as leading research methods have helped to unify emotional (national-patriotic) – spiritual values of the Ukrainian patriot. This contributed to the defined the process of positioning of the GEI based on the national-patriotic values. Generalization as the primary method of deductive reasoning was used in the research.

**Results.** In today's market economy only competitive education institutions are viable, aggravating the problem of positioning a general education institution in the regional market for education services.

The above testifies that the development of a positioning management model for the general education institution in the regional market of education services is a requirement of the time and requires intellectual, financial and material resources, also the solution of a set of legal, organizational, technological and other tasks.

The article is aimed at defining the theoretical foundations for building the positioning management model for the GEI in the regional market of education services. The article is executed in accordance with the scientific topic «Management of the positioning of the general education institution in the regional market of education services».

**Discussion.** Analysis of the works of domestic and foreign scientists on the problems of pedagogical processes modeling, namely N. Aminova, T. Borova, S. Goncharenko, O. Dahin, G. Yelnikova, V. Maslov, V. Monakhov, V. Pielna, G. Poliakova, V. Rostovska, O. Romanovska, Z. Ryabova, R.J. Shannon and others, and the contradiction between the requirements of the modern market of education services and the state of marketing and communicative activity of GEI becomes a prerequisite for the creation of a positioning management model for GEI in the regional market of education services.

These include the contradictions between:

–the spontaneity of positioning management processes in the GEI and the need to harmonize new ideas and technologies with social needs, features of the market of education services and modern regulatory requirements in education;

–the need for a systematic approach to the system for assessing the positioning process of the GEI and the absence of an evaluation system in particular indicators and criteria, to enable it to be quantified;

–absence of a modern system of the positioning management process in GEI in the regional market of education services and the need to use it during the period of challenges for the market economy in the context of education sector reforming.

Analysis of scientific pedagogical, psychological and pedagogical, socio-philosophical and informational and economic literature on the management of the positioning of GEI in the market of education services indicates a lack of theoretical and practical development of the problem.

The works of such scientists as V. Arnold, S. Goncharenko, V. Kraievskiy, V. Polonskiy, R. Shannon, V. Stoff highlight theoretical approaches to modeling as a means of understanding reality, which has acquired universal significance. «The model, writes V.A. Stoff, means such mentally presented or materially realizable system, which is able to replace it so that its study gives us new information about this object by the reflecting or reproducing the object of research» (Stoff, 1966).

As one of the integral methods of research modeling is used in all sciences, including pedagogy and at all stages of scientific research. As noted by G. Matushynskiy and A. Frolov it allows to combine the empirical and theoretical in the pedagogical research, that is to combine in the study of

the pedagogical object the experiment with the construction of logical constructions and abstractions (Matushynskiy, 2000). In our study modeling is aimed at building an «ideal model» the task of which is to update, optimize and increase the effectiveness of positioning management in the GEI in the regional market of education services.

In her works V. Pikelna defines modeling as a method of scientific research; the basis for the development of a new theory; the mechanism for determining the prospects of development. The researcher proposed the following classification of the functions of models:

- normative (allows to compare the phenomenon (process) with another, more researched);
- systematizing (gives the opportunity to consider the validity in a set of phenomena);
- concrete (allows to develop and substantiate the theory);
- cognitive (directed to the consideration of scientific and applied problems) (2018).

It should be noted that the construction of a general positioning management model for GEI in the regional market of education services cannot be unambiguous, because it is multifaceted, multi-functional and due to the influence of a large number of external and internal factors. According to K. Gnezdilova and S. Kasiarum the creation of the model is the best method that provides certain information about the processes taking place in the so-called «living» systems (Gnezdilova, 2011).

As S. Goncharenko notes there is no model, even very complex that can give a complete idea of the study object and accurately predict its development or describe its trajectory in some proper space. Therefore scientists when designing models have to balance on the verge of their completeness and validity (Goncharenko, 2008).

We have to consider the concept of «model», which is constantly acquiring new content and depends on the research direction. The model can be represented in the form of a scheme, constructions, drawing, sign forms or logic and mathematical formulas.

The term «model» is based on the Latin word «modulus» which means measure, sample, norm. In order to present and study the properties of the study object in a convenient (visual) form we should use the «model», given that it is not identical, but similar to the original. The study and verification of the model allows obtaining new knowledge about the original and using them to solve search, cognitive, identification, identification, management and other tasks. The model clearly defines the components that make up the system; schematically and realistically displays the relationships between the components and it is a tool for comparative study of the phenomenon or process features.

R. Shannon notes that any set of rules for model development is at best of limited use and can only serve as a framework for the future model. The researcher believes that there are no magic formulas for selecting variables, parameters, relationships that describe the behavior of the system, limitations as well as model performance criteria (Shannon, 1978). In connection with the above it is appropriate to mention the «soft» models of mathematics by V. Arnold in which there is uncertainty, a multiplicity of development paths as opposed to the «hard» models, in which everything is provided and excluded variability. In building a «soft» model it is advisable to use a synergistic approach, since effective self-organizing management of the system is possible only if it goes on its own development way (Arnold, 2004).

The basis of the positioning management model for the GEI is certain actions and efforts to form in the consciousness of target consumers a strong, active, unique position of the institution, according to one of the types of positioning, which are proposed by I. Zimina. That types of the positioning are based on a value approach (emotional values) (Zimina, 2019).

P. Temporal notes the strategies of positioning based on emotions and emotional values. He expanded the system developed by J. Windom. The scientist adds positioning strategies based on the emotions and emotional values inherent in the target consumers on the basis of: the use of characteristics and attributes of the product, differences and preferences; the benefits expected by the consumer; the proposal for solving the problem; the separation from competitors; on the basis of company image; the appropriateness of use in certain situations, at a certain time, in a certain way; the type of target user; the nature of consumer aspirations; belonging to a social movement; the values (price/quality or emotional values); pure emotions; on the basis of individuality; the declaring oneself (Temporal, 2003).

We believe that the effective process of positioning of the general education institution includes an emotional and value component. Emotion is the subjective state of a person that arises in response to the influence of external and internal factors and manifests itself in the form of immediate experiences. A number of positive functions are associated with emotions (Alioshina, 2006; Kyrychuk & Romenets, 1999). Among the latter in particular motivational-regulating and communicative.

The process of positioning of the GEI is aimed at the sense of the consumer. In this context the usage of non-traditional marketing tools is significantly updated. In a competitive environment from many identical education institutions (products) consumers will choose the one that will make the best impression. We believe that the creating such impressions based on emotional values and taking into account the basic needs of consumers is a necessary condition for an effective process of positioning of GEI in the regional market of services.

The basic needs of consumers are what you need, first of all to highlight and know. They are inherent to all customers in relation to any product. The seller's task is to identify the priorities for this target audience or for a specific customer. Consequently there are such basic needs namely: ▪efficiency; ▪safety; ▪convenience; ▪prestige; ▪economy (Alioshina, 2006).

It is the basic needs that are the main when implementing the process of positioning of GEI in the regional market of education services.

We also believe that we have to take into account such factors as:

- values and emotional needs of consumers;
- the values and benefits of the institution.

In addition, it should be noted that the research authors are unanimous in their view that in order to become attractive and successful the GEI must have:

- clearly defined priorities, its own philosophy, its vision of the future, institution's mission;
- unique system of values, customs, traditions, behavior styles;
- diverse and high-quality education services;
- original system of education work;
- external relations with education institutions;
- system for providing targeted information to consumers (Zuievskaya, 2006).

The basis of our positioning management model for the GEI is a strong acting unique position, which is formed on emotional (national-patriotic) values and will allow the education organization to differentiate from competitors (Figure 1).

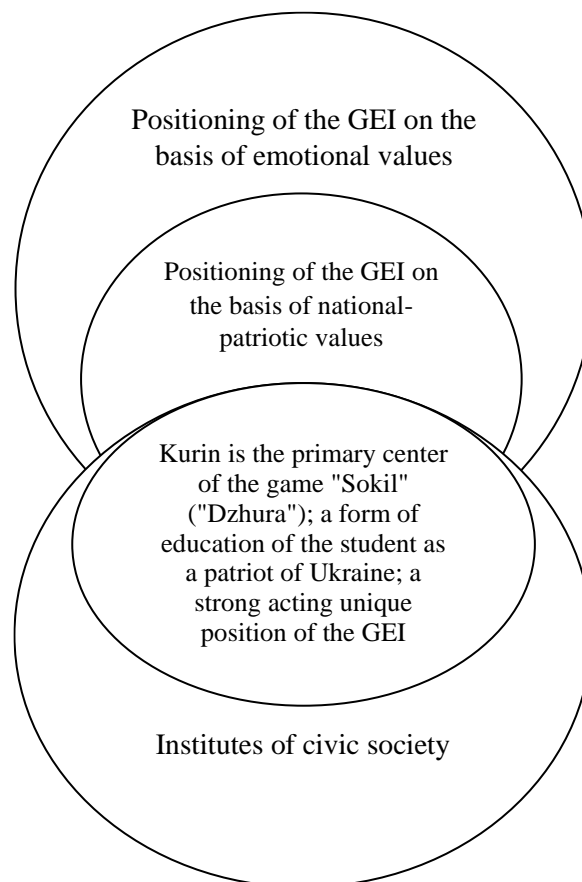


Fig. 1.

It is the emotional (national-patriotic) – spiritual values of the Ukrainian patriot namely: a sense of patriotism, national consciousness, love for the Ukrainian people, its history, the Ukrainian State, native land, family, pride for the past and present on the examples of the heroic history of the Ukrainian people and the best samples of cultural heritage based on the model of the process of positioning of the GEI as an open social and pedagogical system.

According to the 845 Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated October 17, 2018 «Some issues of children and youth military-patriotic education» All-Ukrainian Children and Youth Military-Patriotic Game «Sokil» («Dzhura») is a systematic form of the national-patriotic education of children and youth, an important means of civic education, formation of national and patriotic consciousness in accordance with the values and indicators of the effectiveness of the Strategy of national and patriotic education approved by the 286 Decree of the President of Ukraine dated May 18, 2019 (2019).

According to paragraph 7.2 of the Regulations on the All-Ukrainian Children and Youth Military-Patriotic Game «Sokil» («Dzhura») approved by the 845 Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine on October 17, creation of the self-governing cells – kurin by the technique of Formation (Scout) circle system, that is through the interaction of hives under the guidance of the council of hives and the care of the teacher is one of the main managerial tasks of the modern general education institution, including a strong acting unique position in the process of its (GEI) positioning in the regional market of education services. Kurin is the basic organizational unit of the game. Kurin can consist of different age hives. In the school first of all one kurin is created, and after successful testing of its activities, additional shelters are created (2020).

It should be noted that the positioning of the general education institution is more a long-term strategy than a short-term tactic. The unique and powerful positions in place must be chosen correctly, in particular to be sustainable, protected and adapted to future development. They must be able to evolve and change during the life cycle and institutional development.

The creation of a kurin in the general education institution as a strong and unique position in the process of positioning of GEI in the regional market of education services meets not only the above requirements, but also one of the national trends in the field of education and upbringing, namely, the study and revival of the national phenomenon – the Cossacks. Theoretical researcher of Cossack upbringing V. Timofieiev noted that the ideals of the Cossacks have no statute of limitations, because they are ideals of decency, devotion and patriotism. The practice of work of public organizations of the Cossack direction convincingly proves that the deepening and multiplication of cossack and knight traditions in modern conditions contributes to the increase of efforts of the state, the rise of spirituality as each individual in particular, and the whole community, society as a whole (Timofieiev, 2019). The Cossack pedagogy as a part of the people's pedagogy in its peak manifestation, forms among the younger generations of Ukrainians loyalty to the Motherland, the people, the ability to protect the native land from foreign invaders.

### **Conclusions.**

Given the above we believe that the managerial problem of positioning of the general education institution on the regional market of education services on the basis of emotional (national-patriotic) values requires further research and development.

We believe that the deep identity, originality, national-unique and powerful education potential of the Cossack pedagogy are designed to become a strong effective and unique thing of the positioning of GEI in the market of education services.

No matter what your goal is it can be achieved only through your mind and your templates. It means breaking the limits and looking at the world before you in a new way you have a beautiful perspective, a real freedom to create your own future, your campaign and world (Brabander&Aina, 2007).

In the context of a market economy, education reform and, as a consequence, the emergence of new challenges in management theory and practice, the quotation of Luke Brabander and Alan Aini acquires particular relevance.

The next step in solving the problem indicated in the beginning of the article should be the development of methodical tools for the implementation of the positioning strategy on the basis of emotional (national-patriotic) evaluation of the selected strategy and forecasting of its implementation.

## REFERENCES

1. Alioshina, I. (2006). Consumer behavior: textbook. Moscow: Economist, 525.
2. Arnold, V. (2004). Rigid and Soft Mathematical Models. Moscow: MCNMNO, 32.
3. Brabander Luke, Alan Aini. (2007). Think beyond the template: Innovative paradigm of creativity in business. Kyiv, Force Ukraine, 368.
4. Goncharenko, S. (2008). Pedagogical researches: Methodological advice to young scientists. Vinnytsia, 2008, 120.
5. Gnezdilova, K. (2011). Models and modeling in the professional activity of the teacher of higher school: On the contrary. Cherkasy: Yu. Chabanenko publisher, 124.
6. Law of Ukraine "On education". Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/>
7. Zimina, I. Guide for education institutions on the development of strategic marketing plan in management training. Retrieved from <https://studfiles.net/preview/1099596/> (20.08.2019)
8. Zuievskaya, I. (2006), "Criteria of effectiveness of school positive image," Director of school, 2, 10 – 13.
9. Matushynskiy, G. (2000), "Design of preparation models of professional activity of teachers of higher school," Education Technology and Society, 3 (4), 183–192.
10. Melnyk, A., Salyan, A. Emotional branding on the market of educational services of Ukraine as a means of promotion/economy and enterprise management. Retrieved from [http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/18\\_2018\\_ukr/28.pdf](http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/18_2018_ukr/28.pdf)
11. Kyrychuk, O., Romenets, V. (1999). Basics of psychology: Textbook. 4. Kyiv: Lybid, 632.
12. Pikel'naya, V. (1993). Theory and methodology of modeling of management activities (school-related aspect): Dissertation on Doctor ped. Sciences: 13.00.01 Theory and History of Pedagogy, Krivoy Rog, 374.
13. Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated October 17, 2018 № 845 All-Ukrainian children-youth military-patriotic game "Sokil" ("Dzhura") with changes and amendments, introduced by the resolution of the CMU dated May 13, 2020 № 367. Retrieved from [http://search.ligazakon.ua/l\\_doc2.nsf/link1/KP180845.html](http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP180845.html)
14. Rean, A., Bordovskaya, N., Rozum, S. Psychology and pedagogy. Retrieved from <http://www.psyho.ru/library/books/rean-a-abordovskaya-n-vrozum-s-i-psixologiya-i-pedagogika>
15. Timofeev, V. (2019). Education of a Cossack-knight. Dnipro: Seredniak T., 3, 212.
16. Temporal, P. (2003). Effective brand management. SPb: Neva, 320.
17. Decree of the Presidential of Ukraine of June 25, 2013 № 344. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>
18. Decree of the Presidential of Ukraine of May 18, 2019 № 286. Retrieved from [http://search.ligazakon.ua/l\\_doc2.nsf/link1/KP180845.html](http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP180845.html)
19. Shannon, R. (1978). Simulation modeling systems - art and science. Moscow: Mir, 418.
20. Stoff, V. (1966). Modeling and Philosophy. Moscow, 197.

# ***INTERNATIONAL JOURNAL OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN SOCIAL SCIENCE***

DOI: [https://doi.org/10.31435/rsglobal\\_ijitss](https://doi.org/10.31435/rsglobal_ijitss)

1(33), March 2022

SCIENTIFIC EDITION

Indexed by:



RS Global

Google  
scholar

INDEX COPERNICUS  
INTERNATIONAL



Academia.edu  
share research



BIBLIOTEKA  
NARODOWA

Passed for printing 25.03.2022. Appearance 30.03.2022.

Typeface Times New Roman.

Circulation 300 copies.

RS Global Sp. z O.O., Warsaw, Poland, 2022

Numer KRS: 0000672864

REGON: 367026200

NIP: 5213776394

<https://rsglobal.pl/>